EL BUTLLETÍ de llagosteza

Núm. 2 - 2a. Etapa - Maig'96 - 500 Pta.

CONTÉ EL PROGRAMA DE LA FESTA MAJOR

SI PIENSAS QUE LA VIDA ES MUY IMPORTANTE, ELIGE BIEN CON QUIEN COMPARTIRLA.

HABITÁCULO REFORZADO.

TALLER ESTEVE
Telèfon (972) 83 02 17
LLAGOSTERA - (Girona)
CITROËN SERVEI OFICIAL

NUEVO CITROËN
Saxo
PIENSAS A LO GRANDE

SUMARI

4 ..... EDITORIAL
5-6 ..... LA BÚSTIA DEL PAPU
7-8 ..... OPINIÓ
9-15 ..... EL NOU CASAL D'AVIS
17-20 ..... RUTES DE LLAGOSTERA "De Llagostera als Gorgs del Ridaura"
21-22 ..... VA SER NOTÍCIA...
23-25 ..... MASOS DE LLAGOSTERA "Can Salellas"
27-33 ..... ENTREVISTA A L'ALCALDE NARCÍS CASAS
35-39 ..... POLÍTICA LOCAL. Els plens i les eleccions generals
41-42 ..... CAVAIÓ
43-51 ..... CULTURA
53-61 ..... PREMI SANT JORDI 1996
63-64 ..... ARXIU OBERT
65 ..... RETALLS D'HISTÒRIA
67-71 ..... QUÈ VOL DIR "LLAGOSTERA"?
73-75 ..... COSES DE LLAGOSTERA
77-85 ..... ENTITATS. Biblioteca. Casal Parroquial Llagosterenc. GRAMC. Llagostera Ràdio. Patronat Municipal d'Esports.
86 ..... NOTICIARI DEL MÓN DEL MOTOR
87-93 ..... LLETRAFERITS
94-95 ..... REGISTRE CIVIL DE LLAGOSTERA
96-97 ..... BON PROFIT!
98-99 ..... ASTRONOMIA. Tel·lúrium.
100 ..... HORÒSCOP
101 ..... LA PIRÀMIDE DE SOLIUS. Enric Ramionet
102 ..... REFLEXIONS D'EN VENTURA. Joan Ventura

PÀGINES CENTRALS

PROGRAMA DE LA FESTA MAJOR

El Col·lectiu de Redacció vol respectar la llibertat d'expressió i la diversitat d'opinions.

El Col·lectiu de Redacció no es responsabilitza necessàriament de les opinions dels col·laboradors i no el compromet a que tots els escrits rebuts siguin pulicats.

Tanmateix s'acceptaran treballs signats amb pseudònim, però el Col·lectiu ha de ser sabedor del nom de l'autor.

Per raons d'espai, el Col·lectiu de Redacció es reserva el dret de resumir el contingut fonamental dels escrits.

Col·lectiu de Redacció

Jenny Burgués, Alícia Cano, Pilar Casadevall, Marta Ciurana, Montse Codina, Oriol Cortés, Marta Genoher, Sònia Genoher, Teresa Gurnés, Enric Hospital, Dani Moll, Jordi Molf, Cristina Orts, Jordi Pinsach, Jordi Plà, Xevi Ros, Montse Santamaria, Ramon Soler, Gemma Tintiñá, Jaume Ventura.

Col·laboradors: Laura Jaime, Eugènia Mascort, Toni Navarro, Fina Solà, Silvia Cortés, Servei de classificació d'articles de premsa comarcal de la Biblioteca Municipal.

Llagostera, Maig'96 "Butlletí de Llagostera" Núm. 2
Portada: Josep Lloveras "Tino"
Dirigit pel: Col·lectiu de Redacció.

Impressió: Arts Gràfiques Casadevall, S.L.
Dipòsit Legal GI - 1733/95

"La dolça ressaca"

Ja fa 5 mesos de l'aparició del *1er Butlletí*. L'acte de presentació del mateix, es va caracteritzar per un important sentiment d'optimisme. Passada l'euforia inicial però, va venir el contacte amb la realitat. Som conscients que aquell número u, conté els errors i defectes fruits òbviament de la inexperiència de gairebé tots nosaltres. Per això hem intentat invertir una gran part d'aquest 5 mesos a l'exercici de l'autocrítica i a una reestructuració interna (cosa que encara està actualment en procés).

Cal tenir en compte, que el *Col.lectiu de Redacció* té una mitjana d'edat, d'uns 22-23anys. El fet d'embarcar-nos en una empresa com aquesta ha significat per a molts de nosaltres un pas decisiu a l'hora d'integrar-nos en la realitat de la nostra vila. És evident que, per tal d'elaborar reportatges i entrevistes és necessari estar ben documentat i ben informat. I és per això que com a Col.lectiu ens hem vist abocats a entrar en la dinàmica del poble i en els afers que s'hi couen. I pensem que aquest intent ja comença a advertir-se en l'exemplar que teniu a les mans.

Una altra mostra de la nostra consolidació com a entitat, és la nostra participació en el *1er Premi St. Jordi de Literatura de Llagostera.*

Aquest 2on número, marca també per a nosaltres una NOVA ETAPA. Com comentàvem el l'anterior editorial, la subvenció de l'Ajuntament s'acaba aquí. A partir d'ara el **Butlletí de Llagostera** haurà de sobreviure a base de ventes i publicitat. Tenim molt clar que sense el suport popular, aquesta empresa no té sentit. En aquest aspecte els resultats del número 1, ens fan ser optimistes.

Un altre fet que volem remarcar és que en aquest moment el Butlletí està pendent de rebre la resposta a la petició de formar part de "l'*Associació de Premsa Comarcal*". Això podria representar, entre altres avantatges, la donació d'alguna subvenció.

No volem deixar de fer menció al CASINO LLAGOSTERENC. El president de la seva junta, Pompeu Pascual, ens va oferir la possibilitat d'establir la nostra seu a les instal.lacions del Casino. Volem mostrar-nos agraïts per l'oferiment, tot i que -com els vam expressar en un comunicat que els vam enviar- vàrem haver de declinar-lo o, si més no, d'ajornar-lo per més endavant.

Volem recordar-vos que continuem reunint-nos cada divendres, a partir de les 10 del vespre, al nostre local del carrer Migdia, nº 40. Pel que fa a les col.laboracions, els preguem que s'ajustin al format que els indiquem a les bases. Només així, podrem donar cabuda al major número d'escrits que ens arribin.

Res mes. Només desitjar-vos una *Bona Festa Major*, que aquest any ve marcada per uns aires importants de renovació. Com en totes les innovacions, s'han aixecat veus a favor i veus en contra. A priori, el programa sembla atractiu, però caldrà esperar el resultat per a poder jutjar.

Si no hi ha res de nou, el proper número sortirà al carrer, pels voltants del mes de setembre. Fins llavors!

El Col.lectiu de Redacció.

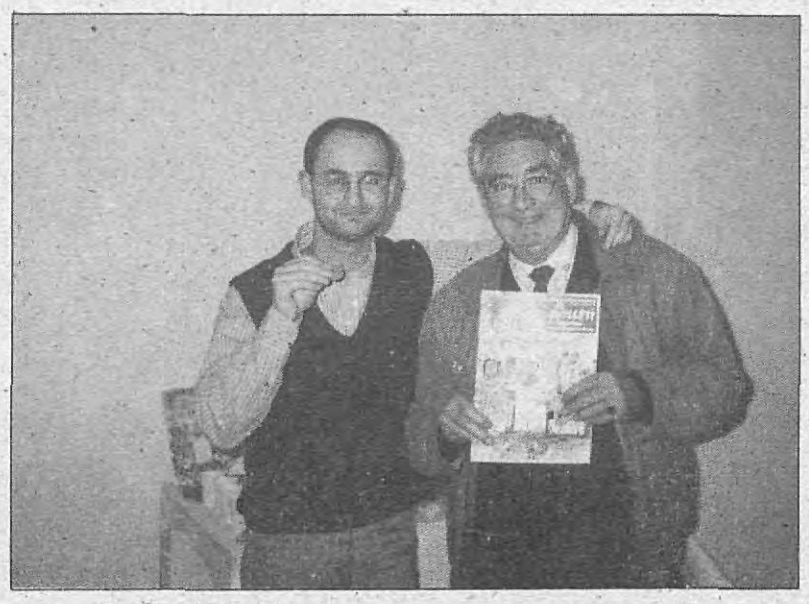

Moment històric: la venda del primer Butlletí d'aquesta segona etapa.

La Bústia del Papu

PERMITIDME OPINAR.MI PRIMERA ENTREGA.

Voy a permitirme algo que quizás no sea lo correcto, pero lo haré de todas formas...y es opinar de algo que conozco poco.

Opinaré sobre vuestra población, algo que conozco poco. Desconozco vuestra idiosincracia, vuestras costumbres, vuestros logros y vuestras carencias, pero la comparación es obviamente paradigmática y espeluznantemente reveladora de todo aquello que hoy en día se está perdiendo y que algunos quisiéramos evitar perder.

Soy una persona de ciudad, nací en la ciudad, vivo en ella y sufro en ella.

Esta enorme mole de acero, metal, cemento y contaminación, con sus cosas buenas y malas, pero mole al fin ya al cabo.

Hace pocos meses mi familia se trasladó a vivir a vuestra población, y este verano vine junto a mi esposa y mi hija a pasar unos días.

Me sorprendió la enorme tranquilidad que se respiraba en vuestras calles, el cuidado y esmero de vuestros parques, el ambiente sosegado y tranquilo de vuestro entorno, la amabilidad de vuestras gentes y la curiosa y eficaz estructura de vuestros servicios municipales y de emergencia, de los cuales tuve que hacer uso con un resultado cien por cien superior al de cualquier estamento de los que aquí se consideran ¿INMEJORA-BLES?.

Me disgustó en parte vuestra enorme tolerancia hacia la juventud ruidosa y poco respetuosa, que desmerece los enormes esfuezos que todos hacemos por dotar a nuestros hijos de unos sentimientos de respeto hacia los demás. Pero eso es algo que quizás pueda llegar a entender.

En nuestras ciudades, la vida transcurre a ritmo del tic-tac del reloj, sumergidos en la desesperante vorágine de ruidos, tráfico, prisas y despropósito de lo que se supone es una comunidad civilizada.

Siempre, cuando alguien me argumenta las carencias de las poblaciones pequeñas, pienso en si será que las ventajas superan a las carências.

Vosotros sois dichosos en ese aspecto, teneis aire puro, ¿necesitais mercado?...¡¡teneis una gran ciudad cerca !!!, ¿sevicios médicos urgentes?...¡¡¡Gerona a cinco minutos !!!.

Todo ello sin nombrar la enorme ventaja que supone el menor coste de viviendas y diversos productos que de otra forma acaban pagándose a precio de oro (sin serlo).

En fin, os felicito por haber conseguido ese clima, ese ambiente y ese algo que hace de vuestra población una muestra de cómo debiera ser una sociedad civilizada. Pero CUIDADO, no dejeis que la barbarie de la ciudad se apodere de vosotros, evitad las ruidosas salidas de discotecas, luchad por erradicar la delincuencia antes de que aparezca y comparad siempre vuestra riqueza con la enorme pobreza espiritual de la ciudad, foco de horrores y desánimos.

Algunos teneis suerte, otros no podemos, ¿o quizás nos dé miedo hacerlo?, dar el salto, a fin de cuentas pienso yo...Si todos se van de la ciudad...¿no acabarian las pequeñas poblaciones transformándose en minúsculas ciudades?.

Poco más tengo que deciros, espero poder tener pronto el placer de daros mis opiniones, que para algunos son DE LOCO, sobre política, finanzas, ecología y temas de los cuales me voy a permitir, con o sin razón, opinar al respecto.

A fin de cuentas, la razón de la verdad no deja de ser la que cada uno quiera darle.

Hasta pronto, vuestro admirador.

EL AGUILA

ARRIBA L'ESTIU! S.O.S!

SEMBLA QUE, per fi!, ens arribarà el temps de la calor...temps que, com tots els anys, ens obligarà a tenir les finestres obertes a l'hora del descans nocturn i -la veritat sigui dita- això em preocupa una mica.

ÉS CLAR que, en aquesta vida, no tot són "flors i violes" i que tot temps, per bo que en principi ens sembli, té els seus inconvenients, sigui per a uns o per a uns altres.

RECORDO l'any passat, el meu primer estiu a la població que ja és el meu domicili habitual...

RECORDO QUE...

ABANS D'OBRIR les portes de la Discoteca de la Plaça Catalunya, un grup de nois i noies, ja grandets, es reunien a la part baixa de l'esmentada plaça, fumaven els seus "porros i canutos" i es passaven unes paperines de pols blanca. I tot això acompanyat de crits, cançons, clàxons, soroll i beguda...refrescant...Tot el que -no cal dir-hofeia impossible el descans del veïnat...

I SI DOLENTA era l'hora d'entrada, més dolenta era la sortida...a les dues o tres de la matinada, amb més crits, clàxons, xiulets, cançons i tot el que vulguin -o millor, tot el que no vulgui el veïnat- a aquelles hores de la matinada.

SUPOSO QUE això no és cosa d'ara i que, segurament, no sóc el primer innocent que demana que intervingui l'autoritat competent.

COM A INNOCENT que em confesso, penso que si el senyor alcalde sol·licités de la Guàrdia Civil la seva ajuda, això s'acabaria... Només caldria que durant uns dies i a diferents hores passés un parell d'agents i demanés la documentació a algun dels joves reunits...i no passarien gaires dies que desapareixerien de la zona.

PERQUÈ COM a "novulari" que sóc al poble no vull pensar que són "fills de papà" o tenen "butlla especial" per contravenir les ordenances.

Armand Mulero i Germán

EL COTO
RIOJA
Denominación de Origen Calificada
EMBOTELLADO POR EL COTO DE RIOJA, S. A. OYON-RIOJA ALAVESA-ESPAÑA
CRIANZA

CAVA MAS TINELL

COMERCIAL ROVIROSA

Felix Pallarols Negre
Zona Girona

Pau Claris, 110 - 08009 Barcelona
Tel. 93/487 73 84 - Fax 93/488 16 62

Joan Maragall, 8 - 17240 Llagostera
Tel. i Fax: 83 09 72
Tel móvil: 908 63 31 25

Representant de les següents marques:

REMY MARTIN
COINTREAU
THE FAMOUS GROUSE
HIGHLAND PARK
TAMDHU
GLEN TURRET
BUNNAHABHAIN
EVAN WILLIAMS
KINDILAN
KRUG&C°
CHARLES HEIDSIECK
MAS TINELL
TINELL
COTO
REGNIER
CLES DES DUCS
GRAND EMPEREUR
GALLIANO
FLORENZA
MOUNT GAY
SAINT JAMES
PASSOA
ATLOR
EL PALENQUE
MARC GOYARD
IZARRA
MAJESTIC
SHOCHU-KHO
NOILLY PRAT
ROLLS
BOULARD

BIBLIOTECA"TALK"

Tots sabem que el tren del progrés porta un canvi a cada finestreta. De cop i volta, el que eren naps ara són cols, els nens juguen al gameboy en comptes de tirar-se pedres, i la dona treballa a fora i, a més, a casa. Fins i tot Adam, que era el pare dels nostres avis, ha estat substituït per un micu.

Dins aquesta ballaruga de canvis hem d'incloure la sorprenent transformació de la biblioteca. El que havia estat temple del silenci s'ha convertit en paradís de la loquacitat. Talment com un cafè de principis de segle, la biblioteca reuneix, dia sí i dia també, els nens desvagats del nostre poble per practicar el saludable hàbit de la tertúlia. Els assidus a les xerrades dominen a la perfecció el diàleg, l'arenga i el discurs. Fins i tot recuperen amb una habilitat esfereïdora la tradició oral, transformant la literatura escrita en verbositat desenfrenada. Els responsables de la biblioteca, que se les saben totes, han volgut adaptar-se als nous temps, instal.lant convenientment unes taules rodones perquè els infants puguin xerrar pels descosits fins a quedar-se afònics. Allà entaulats comenten, entre altres temes d'actualitat, el partit del diumenge, el desaparegut d'en Lobatón o les dubtoses relacions de parella d'algun dels assistents.

Són temps de reforma i tothom coneix allò de "renovar-se o morir". Abans, la gent llegia un llibre per agafar el son, ara s'adorm mirant la tele. Hem de ser conscients que el llibre aviat no servirà per a res, i la biblioteca, després de tants anys de fer-li de casa, ha de buscar alternatives més modernes. Darrerament, fins i tot al pis de dalt, l'espai que era reservat teòricament per a la gent adulta, ha estat envaïda pels petits cinèfils amants de les pel.lícules de dibuixos animats, que poden satisfer el seu vici gràcies a l'aparell de vídeo convenientment preparat per atemptar contra el silenci. Els nostres nens necessiten un lloc per esbargir-se, berenar i expressar les seves opinions, i la biblioteca reuneix totes les característiques necessàries per a gaudir de l'art socràtic del bon discutir. Amb els anys, posats a millorar, potser s'hi podria col·locar una màquina de refrescs sense cafeïna i una paradeta de gelats. Fins i tot, allà on ara hi ha els llibres podria haver-hi un bon catàleg de videojocs per quan es cansin de xerrar. Tot per a la comoditat dels contertulians.

Tant els usuaris de concepció antiga com les bibliotecàries s'hauran de reciclar. Els uns, acostumant-se ràpidament a la xerrameca; les altres, apuntant-se a cursets de jardí d'infància i de monitor d'esplai. Però no passa res. La biblioteca Julià Cutillé ha estat durant molts anys un centre d'informació i consulta per a tots els llagosterencs, a més de ser una de les més boniques de les rodalies. Ara, amb el canvi, també podem presumir de ser els primers a avançar-nos al futur. Com que tots creiem en el progrés, esperem i desitgem que tot sigui per a bé, que no es torni a la cosa primitiva i que puguem gaudir per molts anys de la nostra biblioteca reformada. Els nous temps, més proclius a la comunicació que a la introspecció, així ho demanen.

Marta Genoher Pin

Constructor d'Obres
Martí Plà
C/. Music Aguiló,3
Telèfon (972) 83 04 17
17240 Llagostera
(Girona)

TALLERES
Juan Puig
Servicio de Grúa Permanente
17240 - LLAGOSTERA
Crta. de Tossa, 13
Tels.: (972) Part. 83 03 89 - Taller 80 56 84

FENÒMENS PARANORMALS

Tot viatjant amb la RENFE, *hom pot viure tota mena* d'experiències agradables:

Viatjar amb el ramat dins del vagó, - tot flairant l'escalfor humana que desprèn tant d'ànim de companyonia - aprendre a copsar tots els racons d'una estació de dibuixos *animats quan el tren*, que ha decidit prendre's en calma el trajecte, arriba "només" deu minuts tard (s'ha d'entendre que el diumenge és dia de descans),o fins i tot, intentar llegir el diari mentre vas fent alegres saltirons -amb la resta d'ocupants del vagó- perquè el tren té ganes de provar els amortidors nous, d'abans de la guerra. Però *segurament, la situació més curiosa* s'esdevé quan es posa núvol i comencen a caure quatre gotes. Llavors, com un fet paranormal, el tren s'atura, s'apaguen els llums, i quan fa un quart d'hora que el xirimiri de fora neteja com pot els vidres del vagó, fa acte de presència el revisor i amb aquell accent característic diu: "*... me comunican que por falta de fluido eléctrico, el tren va a permanecé parado unos breves minutos....*"

Quan els minuts s'han transformat en quart d'hora, després en mitja hora, i tot passant pels tres *quarts arribes a l'hora justa des que* s'ha esdevingut l'incident, et ve al cap aquesta pregunta: Per què no fan anar els trens amb piles ???.

Ramon Soler Salvadó

P.D: Un altre fet paranormal relacionat amb la desaparició del corrent electric a les cases, apareix quan trona, pero aquest deu ser més dificil d'analitzar.

Qualsevol semblança amb la realitat és pura coinicidència.

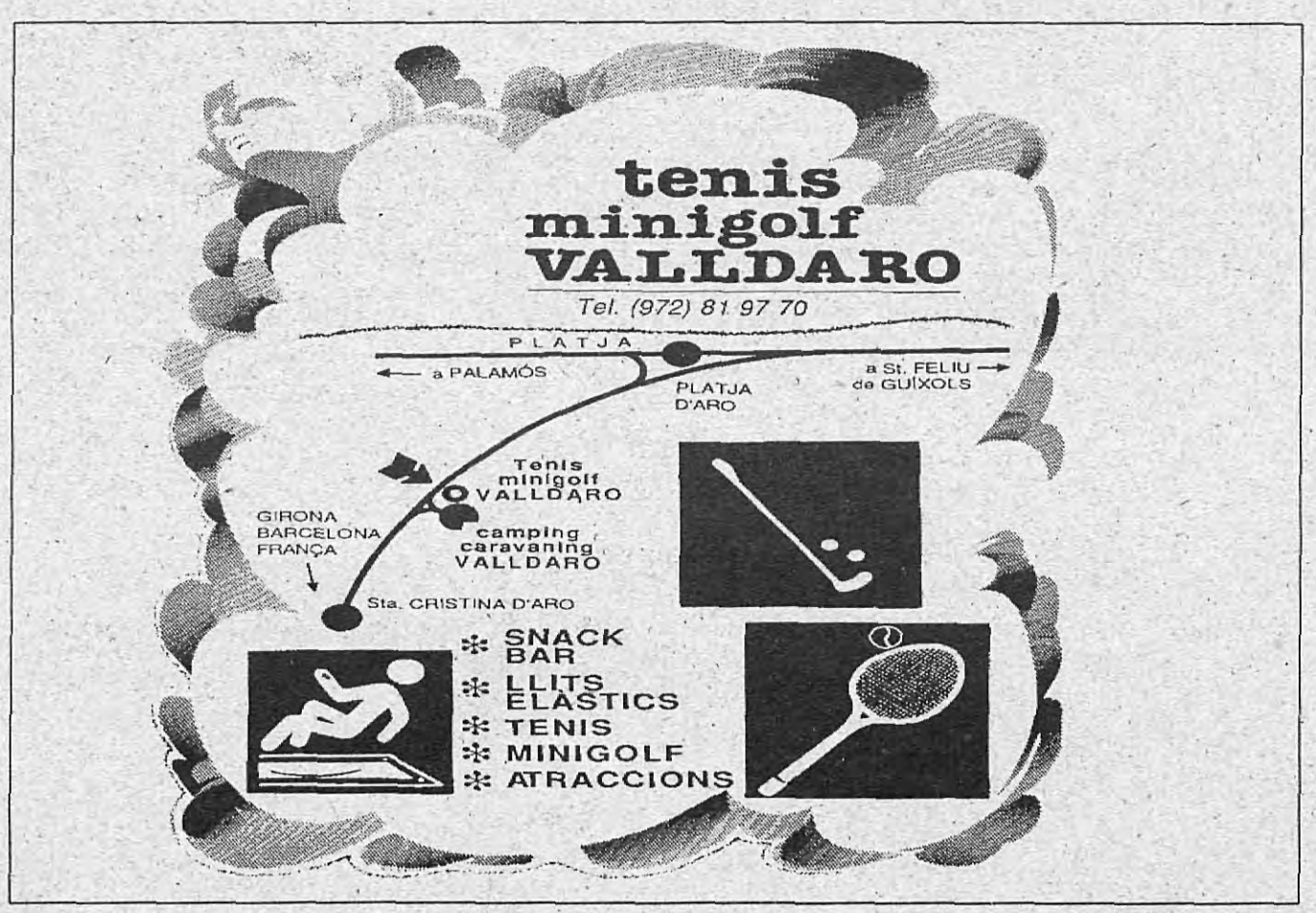

De la llar de Jubilats al Casal d'Avis

Arran de la propera inauguració del Nou Casal d'Avis de Llagostera, el col·lectiu de redacció del Butlletí ha cregut convenient dedicar-hi un espai important. Per l'el·laboració d'aquest article hem mantingut xerrades amb una representació de la Junta de la Llar de Jubilats i amb el Sr. Fèlix Pallarols (Regidor de l'Ajuntament de Llagostera encarregat dels assumptes de la 3ª Edat). També dediquem un apartat a intentar aclarir la polèmica sorgida a la premsa comarcal entre el col·lectiu d'avis i el grup municipal de IC-EV. Així mateix hem formulat una sèrie de preguntes als diferents partits polítics amb representació municipál, per tal de reflectir la seva opinió sobre el projecte

INICIS DEL PROJECTE

El local ocupat fins ara pels Avis de Llagostera ha estat gairebé des dels seus inicis marcat per una sensació de provisionalitat. La falta d'espai, una deficitària ventilació, la inexistència d'un jardí, un creuament de carrers problemàtic... són alguns dels problemes amb què han hagut de conviure els avis en aquest darrers anys. És per tot això que l'any 1990 (establerta l'actual junta, presidida pel Sr. Esteve Perxachs) s'inicien una sèrie de converses amb l'Ajuntament de Llagostera amb l'objectiu d'aconseguir un local més adequat a les necessitats d'aquest col·lectiu.

Fruit d'aquestes primeres converses, s'obté el suport de l'Ajuntament, tot i que la política de subvencions del Departament de Benestar Social de la Generalitat anava més encaminada a subvencionar centres "de dia". Malgrat aquestes dificultats inicials la Junta de la Llar va tenir diverses entrevistes amb el delegat territorial de Benestar que en aquell moment era el Sr. Moré. Paral·lelament l'Ajuntament també mantenia contactes de forma periòdica a la seu del Departament a Barcelona. Les converses no tenien l'èxit desitjat i el projecte s'anava endarrerint, fins el punt que la Junta de la Llar va convocar una reunió de les tres parts al mateix Ajuntament per tal d'accelerar el procés. Tot i això va haver de passar cert temps abans no es va poder aconseguir un primer projecte. Aquest estava pressupostat en 90 Milions de pessetes i contemplava la construcció d'un edifici de soterrani, planta i dos pisos, per donar cabuda als serveis de ATS, perruqueria, biblioteca, sala polivalent... L'Ajuntament el va desestimar a causa del seu elevat cost.

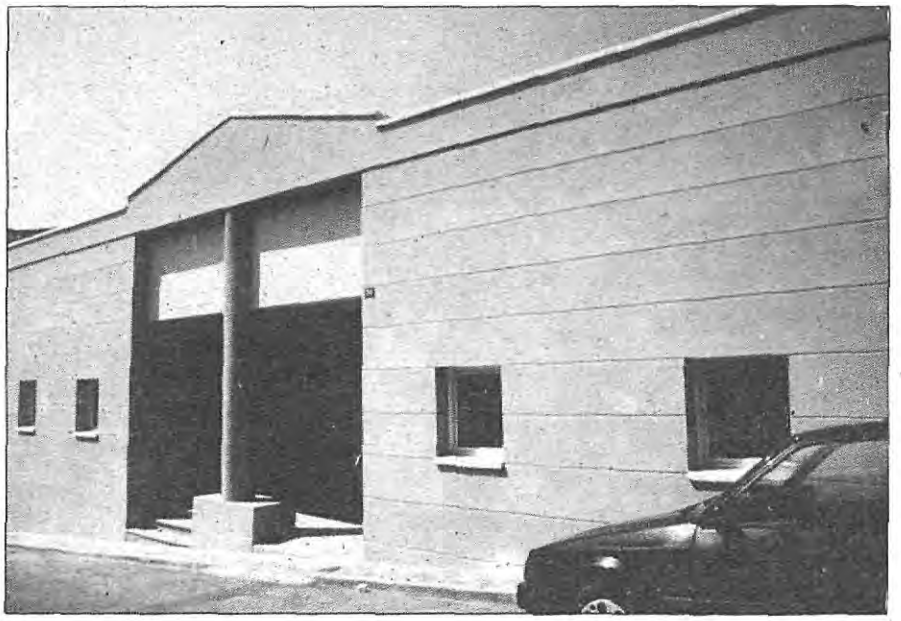

El nou Casal d'Avis està ubicat al número 20 del carrer Concepció.
Foto: Pau Bassets

PROJECTE DEFINITIU

Aquest contempla la construcció d'un edifici de planta i soterrani, deixant la possibilitat de construir dos pisos més a sobre. A més l'edifici disposa d'un ampli pati amb terrassa. El seu emplaçament facilita l'arribada dels autocars que utilitzen els avis per les seves excursions.

Un cop aprovat es posa a subhasta pública per a la seva execució. Hi acudeixen unes 5 empreses i s'aprova l'oferta més econòmica (aportada per J.A. BARBANY).Es va desestimar l'oferta de l'empresa IN-VERFOR per considerar-la "baixa temerària". La llei permet que si alguna oferta és inferior en un determinat percentatge per sobre el preu inicial, es pugui desestimar per

L'ESTIL

moda

Ens Trobareu a:
Plaça Catalunya, 16
Telèfon 83 09 08 LLAGOSTERA

Bona Festa Major !!!

Especialitat en embotits casolans

Carns Esteve

Passeig Tomás A. Boada, 12
Tel. 972 - 83 02 14
17240 Llagostera
(Girona)

Us desitja Bona Festa Major !!!

LLIBRERIA
MATERIAL ESCOLAR

RAMONA FRIGOLA

Bona Festa Major!!!

C/Ganix, 14
Llagostera (Girona)
Telèfon 83 03 84

PLANXISTERIA i PINTURA

ALBERT

Albert Mallorquí i Gulch

Ctra. Tossa, 45
Tel. 80 53 09
17240 LLAGOSTERA

Bona Festa Major !!!

PLANTES FRUITERES
PLANTES ORNAMENTALS
Interiors i Exteriors

FALGUERAS

Bona
Festa Major !!!

A LLAGOSTERA
C/. Camprodon, 39
Carretera Girona a Sant Feliu
Tels. (972) 83 07 72 I 80 55 79

Meritxell

BUGADERIA INDUSTRIAL

BONA
FESTA MAJOR !!!

C/. Ricard Casademont, 14
Tel. (972) 83 03 12
Fax (972) 83 03 12
17240 LLAGOSTERA (Girona)

CARNS i EMBOTITS

GASCONS SC

C/. Migdia, 21 - Tel. 83 01 54
LLAGOSTERA
US DESITJA UNA
BONA FESTA MAJOR !!!

TABACS

MONTSE PLENSE SENDRA

N.I.F. 40167215-S TLF. 972-83 05 28
C/ Camprodon, nº 10
17240 LLAGOSTERA (Girona)

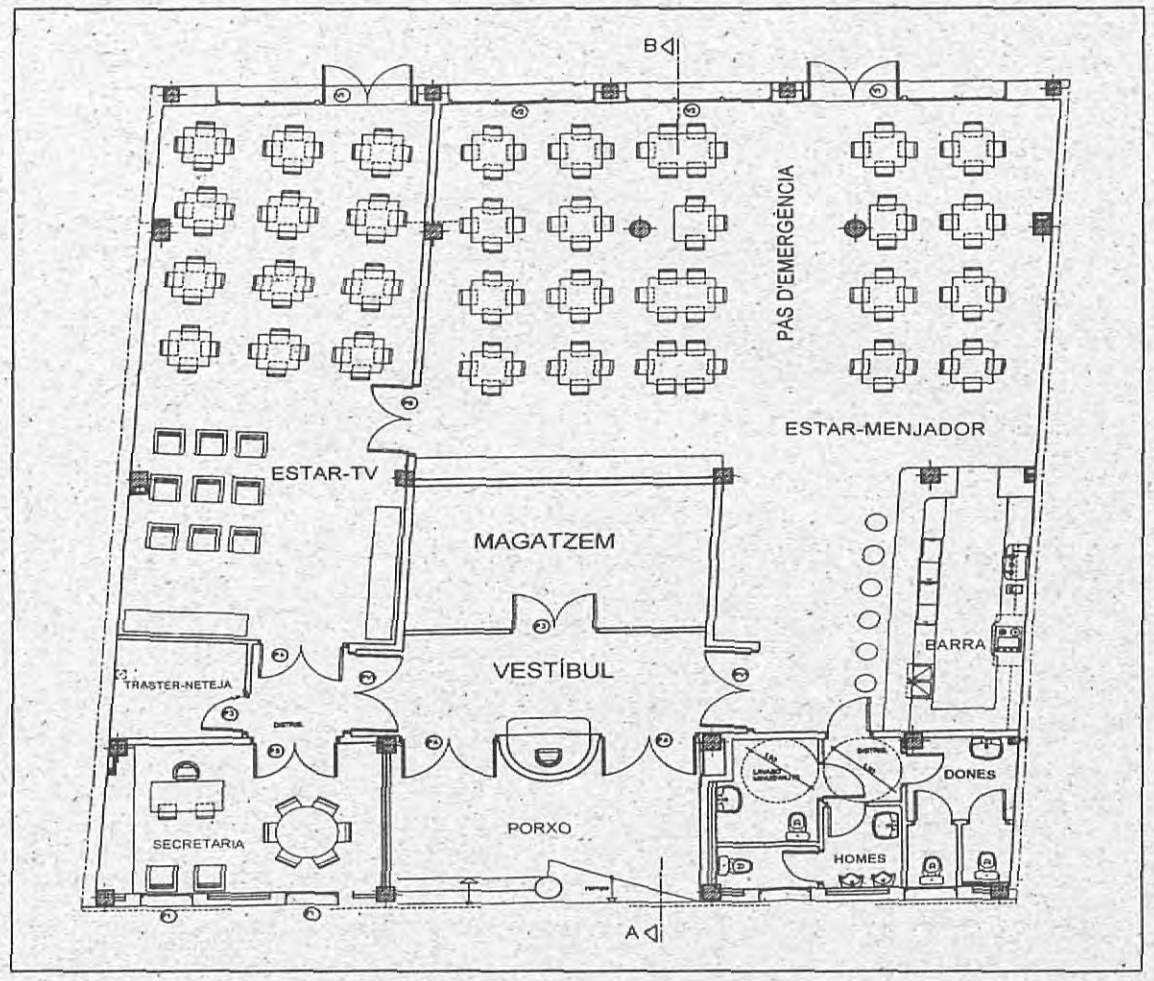

Plànol de l'interior del nou Casal d'Avis. La superfície del projecte és de 332,92 m2

considerar que seria difícil que la obra s'acabés correctament).

Finançament

El cost de l'actual obra és d'aproximadament uns 28 Milions de pessetes, finançats -gràcies a un aval concedit per la Generalitat- a parts iguals entre l'Ajuntament i el Departament de Benestar Social.

En el projecte definitiu no es va incloure en el seu moment el cost de la instal·lació de climatització ni pavimentació parcial del pati. Això va motivar que en el Ple celebrat el dia 27/12/95, el grup Municipal de CiU presentés una moció per tal d'aprovar un pressupost complementari destinat a finançar aquestes obres suplementàries. La necessitat de presentar aquesta moció fou justificada pel Sr. Casas com un error dels tècnics en el moment de repassar els projectes. Però ja en el projecte de l'arquitecte municipal hi havia una nota al final que especificava: *"En aquest pressupost, igualment que en la redacció del projecte, no està contemplada la instal·lació d'un sistema de calefacció o climatització de l'edifici"*. En la conversa mantinguda mesos més tard amb el Sr. Fèlix Pallarols, va admetre que hi va haver una certa precipitació en la resposta del senyor batlle en aquell ple (paraules que van ser rectificades en un ple posterior). La justificació donada posteriorment per l'Ajuntament és que en el moment de fer el projecte no se sabia si ja es tindria la possibilitat de connexió a la nova xarxa de gas natural, i es va considerar la possibilitat de realitzar-lo més endavant. Per tal de finançar-ho estat necessari desviar una partida pressupostària destinada a la construcció de l'edifici Annex de l'Ajuntament. Malgrat tot aquest fet no afecta l'execució d'aquest últim projecte.

S'han solicitat subvencions a les entitats bancàries locals per finançar la calefacció, la llum i el mobiliari. De moment la primera resposta positiva ha estat per part de l'Obra Social de la Caixa de Girona, que finança el cost del mobiliari en 1,5 milions de pessetes.

Per altra banda la Junta de la Llar ha pagat part del cost de la instal·lació d'una pantalla de televisió de grans dimensions, d'un armari i un equip de música.

Característiques

El local consta d'una gran sala per celebrar-hi tot tipus d'actes i

activitats, una sala d'estar per la televisió i d'un despatx de Juntes. De moment el soterrani no s'utilitzarà.

El local té una cabuda d'aproximadament 300 persones.

Tot l'edifici està adaptat a la normativa vigent sobre supressió de barreres arquitectòniques. El local estarà climatitzat per bomba de calor mitjançant un sistema de consoles. Aquest va ser l'aconsellat pels tècnics de la Generalitat i dóna la possiblitat de funcionar amb gas natural.

S'intentarà crear una junta entre l'Ajuntament i el Casal d'Avis per tal de treure el bar a subhasta pública. El qui aconsegueixi la concessió segurament es farà càrrec del manteniment del local, o del jardí o bé del pagament d'una determinada quantitat de diners.

El local s'obrirà a les 10 del matíi es tancarà a les 8 de la tarda.

Els avis, en la mesura que s'han vist molt implicats en el projecte, semblen plenament satisfets per la manera en què s'ha desenvolupat. Posats a buscar-hi mancances, troben a faltar serveis del tipus perruqueria, podologia i d'un ATS.

Activitats del nou casal

Una de les coses en què més èmfasi es fa (tant des de la regidoria de 3a edat com des dels diferents grups municipals) és que a partir del moment en què puguin gaudir d'aquest nou local, el col·lectiu d'avis haurà de treballar de cares al poble, com a l'entitat que són. El nou local ofereix a aquest col·lectiu del poble la possibilitat d'utilitzar-lo per a realitzar-hi cursets, exposicions, tallers de manualitats,... Per la seva banda, la Junta d'Avis sembla estar-hi totalment disposada.

Festa de la 3a. edat

Segons declaracions de Fèlix Pallarols el fet que la festa de la 3a edat no es va duur a terme el darrer any, ha permès afegir els diners que hi estaven destinats al pressupost de la d'aquest any. A més s'intentarà fer coincidir la festa amb la inauguració del Casal.

La inauguració

Tot i que inicialment es va anunciar la seva apertura per a finals de l'any passat, i més tard pel febrer, a l'hora d'elaborar aquest article (mes de maig) s'estava encara a l'espera dels permisos d'apertura, la legalització, l'amoblat i la instal·lació d'un comptador d'electricitat. Des de l'Ajuntament se'ns va informar que molt probablement la data seria poc abans de la Festa Major de Llagostera i que s'intentaria que els avis poguessin visitar-lo abans de la inauguració oficial.

Projectes futurs

Es té previst que les dues possibles plantes addicionals vagin destinades a ampliar els serveis pels avis (podologia, perruqueria, etc.). El darrer pis esdevindria una gran sala polivalent que donaria opció a realitzar-hi tot tipus d'activitats. Pel que fa a la possibilitat d'habilitar-les per a un possible Centre de Dia, l'Ajuntament ha deixat ben clar que no existeix, ja que es té pensat fer una ampliació de l'actual residència geriàtrica, que s'ubicaria a la cantonada dels carrers Joan Maragall i Sant Pere. Aquesta és una de les inversions prioritàries de l'Ajuntament.

EXTRACTE DE L'ACTA Nº 2/95 (SESSIO CELEBRADA EL DIA 28.02.95)

"ADJUDICAR LA SUBHASTA CONVOCADA PER A LA REALITZACIO DE CONSTRUCCIÓ D'UN EDIFICI DESTINAT A CASAL D'AVIS"

Es llegeix la proposta d'acord i sense que ningú no demani la paraula s'aprova per unanimitat:

"Primer.- Desestimar l'oferta presentada per l'empresa INVERFOR, d'acord amb allò que preveu l'art 109-b del Reglament de Contractes de l'Estat, atès que es considera baixa temerària en superar en 10.7 unitats la mitjana de la baixa de tots els licitadors participants en la subhasta."

"Segon.- Adjudicar definitivament la subhasta pública celebrada per a l'execució de l'obra titulada EDIFICI PER A CASAL D'AVIS pel preu de 26.900.000.-ptes més IVA a l'empresa J.A. BARBANY de Riells-Viabrea, amb subjecció al plec de condicions i al projecte aprovats."

"Tercer.- Requerir l'adjudicatari perquè en el termini de deu dies hàbils després de la notificació del present acord acrediti que ha constituït la garantia definitiva , xifrada en un milió dues-centes quaranta vuit mil cent-seixanta pessetes (1.248.160.-ptes)."Quart.-

Aplicar la despesa amb càrrec a la partida número 95.511.60115 del Pressupost de l'exercici 1995".

"Cinquè.-Citar l'adjudicatari perquè el dia i hora que oportunament se li indicarà concorri a formalitzar el contracte administratiu corresponent."

"Sisè.-Facultar al Sr. Alcalde per signar qualsevol document que sigui necessari en relació amb el present acord."

La opinió dels grups municipals

Per tal que totes les opinions quedessin reflectides es va enviar la mateixa carta als quatre grups amb representació a l'ajuntament que incloïa les següents preguntes:
- Com valoreu el projecte del nou casal d'avis? Avantatges i inconvenients.
- A quins usos creieu que s'hauria de destinar en un futur aquest local.
Per tal d'obtenir una mínima equitat pel que fa a l'espai, els vam demanar que l'extensió de les repostes no excedís un foli escrit a doble espai. Aquestes han estat les contestacions.

CIU El grup de CiU, el qual governa l'Ajuntament de Llagostera, valora molt positivament aquest nou casal d'avis. Els avantatges d'aquest nou local són que disposa d'una superficie de sala d'estar (inclosa sala de televisió) de 220 m2 i d'una superficie de jardí de 450 m2. També hi ha la possibilitat (ja que l'edifici està preparat així) de poder ampliar-lo amb dues plantes més. Per tant, és evident que el nostre grup pretén proporcionar unes instal·lacions molt dignes a totes aquelles persones a les quals probablement devem tot el que som.

PSC Valorem positivament la idea de fer uns locals socials Municipals destinats a les persones grans del nostre poble. Els avis de Llagostera ho reclamaven feia temps, ja que els locals actuals no reuneixen les condicions necessàries.
Tot i això nosaltres volem fer diverses consideracions sobre aquest projecte.
En primer lloc, el local només disposa de bar (quan ja en tenim, de bars) i una sala per mirar la televisió (ja la veiem a casa). Creiem que un casal ha d'acomplir altres funcions, com la celebració de xerrades, taules rodones, manualitats, exposicions, lectura, activitats d'esbarjo (jugar a cartes, dòmino, balls, cinema,...) que amb la distribució actual no es poden dur a terme. Això faria augmentar el nombre d'usuaris que actualment no arriba al 10% de la població més gran de seixanta-cinc anys.

En segon lloc, aquest local hauria de fer la funció de centre cívic, és a dir, acollir les diferents entitats no esportives del poble. Aquesta circums-tància faria possible la col·laboració d'aquestes amb el col·lectiu de jubilats, col·laboració que valorem com a molt positiva, ja que ells tenen experiència i temps.

En tercer lloc ha de quedar clar que la feina no està acabada. Cal dotar aquest centre dels mitjans econòmics necessaris que permeti als avis dur a terme les activitats que considerin oportunes.

IC-EV Si tenim en compte el projecte realitzat l'any 1991, que preveia l'edificació de planta baixa i dos pisos, amb un total de 962.90 m² i un pressupost de 84000000 de pessetes, podem afirmar que el projecte que s'ha portat a terme és mínim.

Els metres quadrats construïts s'han vist reduïts en un 65%, i el que havia d'ésser "un Casal d'avis - Centre de Dia" amb perruqueria, biblioteca, sala de reunions, assistència d'infermeria , podòleg, etc, s'ha quedat en una zona d'estar-bar i una zona d'estar-televisió.

El principal inconvenient d'aquesta obra és, doncs, que només cobreix una mínima part de les necessitats i demandes del col.lectiu de gent gran de Llagostera,

Nosaltres, com a membres de l'Ajuntament, assumin el compromís de treballar perquè aquesta mancança de serveis no existeixi, i esperem que el grup municipal de CIU que forma l'equip de govern sigui conscient que això és així i que caldrà un esforç important per a canalitzar les inquietuts que té el col.lectiu d'avis , com a "actiu", que és, del nostre poble. Perquè aquest, a més de les activitats pròpies de qualsevol associació adreçades als seus socis, col.laborin en d'altres obertes a tots els llagosterencs . Si això s'aconsegueix l'èxit estarà assegurat.

Aquestes activitats haurien d'intentar fer extensius els coneixements i les experiències de la gent gran del poble a la resta dels vilatans (cursets de "cuina tradicional", d'"antics oficis"; recull de fets històrics de la nostra vila, xerrades, tertúlies , conferències...)

Considerem que la participació dels avis a la vida municipal és del tot necessària; amb el nou local hem d'esperar que aquesta es dinamitzi, i en un futur proper, i en atenció a les demandes existents, s'haurà de valorar la possibilitat d'ampliar les instal.lacions, pensant sempre en la millora del benestar de tots els llagosterencs.

ERC Bé, direm que em dic Joan, que sóc un jubilat, un avi, una persona gran.... un vell. Un home republicà de tota la vida que ara malviu d'una paga miserable. M'he passat tota la joventut, com els meus contemporanis, treballant i lluitant per sobreviure. Vaig ésser víctima d'un país ensorrat per la guerra que van perdre els meus pares, això deixa una tasca que és la marca de la meva generació: poc aliment i molta feina. Avui tots ens hem fet vells i encara ens veiem, ens agrada trobar-nos i parlar de coses que només podem compartir entre nosaltres. És agradable tenir un lloc per anar a fer la partideta i el "carajillo". Jo estic sol, la meva senyora, que en pau descansi, fa deu anys que ens va deixar, i la casa se'm fa gran.

M'agrada sortir a veure els companys i companyes, n'hi ha més d'una que està de bon veure, tot i l'edat. Som de la mateixa època, i també ho són els de la Junta que es cuiden d'organitzar sortides i activitats del nostre gust. Mentre l'ajuntament recolzi les nostres necessitats ens sentim satisfets amb el projecte del nou centre. Es més, a títol personal, crec que el funcionament i l'ús del Casal d'Avis és cosa nostra, no crec que hi hagi necessitat que aquest jovent decideixi per nosaltres el que ens convé fer; com he comentat, tenim una Junta prou eficient i coneixedora dels nostres gustos. Nosaltres no hi serem per sempre, i els qui agafin el relleu segur que tampoc coincidiran amb predileccions o necessitats amb els seus néts.

No és que no ens sentim agraïts pel seu interès, ens espanta la idea que a la nostra edat ens tractin com a criatures que necessiten un monitor perquè no facin maleses. De totes maneres, gràcies per l'interès, però si ens volen ajudar feu que ens apugin les pensions o que ens posin un centre d'assistència primària i un geriàtric aquí al poble.

No estaria de més un metge especialitzat en les nostres malaties específiques de l'edat que vosaltres d'aquí no gaire també el necessitareu; per desgràcia tots ens fem vells.

I pel que correspon al nostre Casal, no cal que feu tantes preguntes als grups polítics municipals per a lluïment de bones intencions, que de bones intencions l'infern n'és ple.

OBJECTES REGAL
CONFECCIONS
NOVETATS

Casanovas

Bona Festa Major !!!

C/ General Alvarez de Castro, 5
Telèfon 83 06 77
LLAGOSTERA

M.ª Assumpció Llobet

Centre d'Estètica

C. Almogàvers, 22
Tel. 83 01 47

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Gabinet Terapèutic

TERÀPIES MANUALS
RECUPERACIÓ FUNCIONAL
QUIROMASSATGE DIPLOMAT
QUIROPRAXIA DIPLOMAT
DRENATGE LIMFÀTIC

RENART - PONT

Consellers, 11 baixos - Tel. 83 10 07
17240 LLAGOSTERA (Girona)

INSTAL·LACIONS FEC S.L.
FONTANERIA ELECTRICITAT CALEFACCIÓ

FONTANERIA
ELECTRICITAT
CALEFACCIÓ
GAS
SANITARIS
ALARMES
REGATGES JARDÍ
IL·LUMINACIÓ JARDÍ

C/. Cristòfol Colom, 14
Telèfon (972) 83 04 96
17240 LLAGOSTERA (Girona)

COMPLEMENTS DE BANY
(mobles, mampares, accessoris)

superAvui

FRUITES
PUIG

EL NOM DELS
BONS ALIMENTS !!

CAN
MUNTANER

Excavacions
VIÑOLAS PUIGMOLÉ, S.L.

Bona Festa Major!!!

NIF B-17431859
C/Mas Sec, 60 Baixos 17240 LLAGOSTERA

Tapisseria i Tendals
Sanchez

C/Barcelona 16 - 17240 Llagostera - Girona
Tel : 972 83.03.87

Confecció i Col·locació de tot tipus de tendals
Pressupostos sense compromis

MP
MIR
ERRUQUER

Bona
Festa Major

Junta d'Avis i IC-EV: polèmica resolta

En els rotatius Diari de Girona i El Punt dels dies 31/12/95 i 4/1/96 respectivament va aparèixer la notícia de l'aprovació del nou pressupost destinat a la llar d'avis per cobrir les despeses de la calefacció i de pavimentat d'un pati. A més s'informava que el grup d'IC-EV havia votat en contra d'aquesta adjudicació (El Diari de Girona afirmava que PSC i ERC també s'hi havien oposat). Com pot veure's en la secció dels plens d'aquest Butlletí, l'error es troba en què IC-EV i PSC van abstenir-se (per les raons que allà s'expliquen) i ERC va votar a favor. La Junta d'Avis de Llagostera, havent llegit els articles, va decidir enviar una carta al Punt manifestant la seva disconformitat amb el grup d'IC-EV. Coneixent els fets reals la Junta d'Avis continua valorant negativament l'abstenció de part de l'oposició, ja que -manifesta- "no entenem com no es pot afavorir un projecte que es va iniciar fa uns anys i que aleshores va gaudir d'un consens general".

Pel que fa a les declaracions que van aparèixer al Punt sobre si hauria d'ésser un centre "de dia", Lluís Postigo -portaveu d'IC-EV- ha negat haver-les fet.

Òbviament la carta no respon únicament als articles apareguts a la premsa comarcal (no s'explicaria el fet que no s'ataqués de la mateixa manera al grup socialista). Els antecedents de la polèmica cal buscar-los (segons han manifestat ambdues parts implicades) a la campanya electoral de les darreres eleccions municipals. El grup IC-EV va assenyalar en diverses ocasions la manca de locals de caràcter social i cultural que poguessin aplegar les activitats de diferents entitats del poble -que segons ells en aquests moments ocupen locals poc adequats- així com la celebració d'exposicions, tallers, etc. Segons IC-EV es podia destinar el pressupost a la creació d'un centre cívic que cobrís aquestes necessitats, alhora que podia acollir el col·lectiu d'avis. També al·legaven que si el local havia de tenir únicament funcions de bar es podien utilitzar edificis que ja gaudien d'aquest servei (com podria ser el Casino).

Aquesta idea no agradà massa al col·lectiu de gent gran del poble, que feia anys que lluitava per aconseguir un local on poder trobar-s'hi a gust. A més, segons ells, el Casino (o qualsevol dels edificis possibles) no consta de la infrastructura que ells requereixen (té un pati exterior molt limitat) i el local que estaven a punt d'aconseguir era fet pensant en el tipus de gent que l'ha d'ocupar (sense barreres arquitectòniques,...). Pel que fa a la idea d'ocupar un possible centre cívic, també s'han mostrat bastant reticents. Tot i això no mostren la seva disconformitat amb la idea sempre i quan hi hagués una clara separació entre les diferents seccions.

La carta polèmica ha donat peu a dues reunions entre el col·lectiu d'avis i el grup IC-EV que (pel que sembla) han servit per aclarir les respectives postures i possibles malentesos. En les converses Lluis Postigo va assumir la seva part de culpa en tant que havien estat opinant sobre un projecte sense haver parlat prèviament amb els principals implicats. Segons el portaveu d'IC-EV "vam fer les llistes poc temps abans d'eleccions, i no vam voler parlar amb els avis perquè no semblés un acte purament electoralista". A més, des d'IC-EV insisteixen a fer notar que les seves paraules han estat mal interpretades en diverses ocasions, degut a l'afany de CiU per desvirtuar-les, tant en època de campanya com posteriorment en algun ple. Per la seva banda, la Junta d'Avis justifica la publicació de la carta dient que s'havien de defensar públicament del que creien que era un atac contra la instal·lació de la calefacció.

Actualment doncs, les diferències semblen superades. Tant el col·lectiu d'avis com el grup IC-EV coincideixen a afirmar que el que s'ha de fer a partir d'ara és treballar conjuntament per tal que el projecte segueixi endavant.

Dani Moll Casamitjana
Gemma Tintiñá
Jaume Ventura Sureda

FINQUES GALOBARDES

Fivaller, 24
Tel. (972) 83 09 26
Fax: (972) 83 09 00
17240 LLAGOSTERA (Girona)

VENDA I LLOGUER D'IMMOBLES

ADMINISTRACIÓ DE FINQUES

ASSESSORIA JURÍDICA

EDUARD GALOBARDES I JORBA
ADVOCAT - ADMINISTRADOR DE FINQUES

De Llagostera als Gorgs del Ridaura

Si en la primera ruta us proposàvem l'espectacularitat d'un salt d'aigua en plena riera de Salenys, en aquesta segona us proposem la vistositat de dos gorgs al Ridaura, l'accident hidrològic més important del nostre municipi. Es tracta de dos petits gorgs d'aigües tranquil.les i transparents, d'uns 4 o 5 metres de diàmetre per 2 de profunditat, segons l'època de l'any, situats a poca distància del neixement del Ridaura, dins la riera de St. Baldiri, en ple massís de l'Ardenya. És una ruta que no implica cap dificultat fins a l'arribada als gorgs. Un cop allí, la dificultat la trobarem al voler passar d'un gorg a l'altre, ja que haurem de vorejar el primer per la paret de l'esquerra que l'envolta agafant-nos a les pedres amb el conseqüent risc de caure a l'aigua i quedar mollís com ànecs. El recorregut és variable, hi trobem des de fortes baixades fins a pujades i llargues planes, té una llargada de 8.150 metres i feta a pas normal la podem recórrer en poc més d'hora i mitja. Aquests gorgs es poden visitar a qüalsevol època de l'any ja que sempre hi corre l'aigua. Recordeu que totes les referències que es donen estan calculades per a fer-la caminant, encara que també és factible seguir-la amb bicicleta. Sí desaconsellem, com sempre, la utilització de vehicles a motor per la bona conservació dels camins.

ENRUTA

Aquesta ruta ens porta de Llagostera cap al pla de St. Llorenç. Un cop al pla, podrem observar davant nostre el Massís de l'Ardenya; constituït en la seva major part per roques granítiques. Un cop travessat el pla ens dirigirem cap al molí de Can Moner, on hi destaca, per la seva alçada, una xemeneia i una gran bassa. Tot seguint la conca del Ridaura ens trobem amb diferents construccions al costat del riu, són antics molins fariners i rescloses. Un punt d'interés d'aquesta ruta el trobem després d'haver travessat el Ridaura per tercer cop, és tracta d'un petit afluent del riu, però amb la peculiaritat que prové directament de l'abocador de Solius; i ja us podeu imaginar tot el que hi baixa. Deixant les coses negatives i tornant a les positives, no gaire més lluny d'aquest lloc conflictiu, ens trobem amb la unió de la riera de St. Baldiri i la riera de la Verdera, punt on té origen el Riu Ridaura. Un cop passat aquest punt, només ens queda trobar la riera de St. Baldiri i ja haurem arribat al nostre destí.

EL RIDAURA I ELS SEUS MOLINS

El Ridaura neix sota l'ermita de Sant Baldiri -terme municipal de Sta. Cristina d'Aro- al massís de l'Ardenya. A pocs metres del seu naixement entra dins el terme municipal de Llagostera, i banya les seves terres durant gairebé 11 quilòmetres per tornar novament a Sta. Cristina i desembocar a Platja d'Aro. El Ridaura té diferents afluents amb la característica comuna del seu curt recorregut i l'aportació d'aigua durant tot l'any. Podem destacar la riera de la Verdera i els provinents de les muntanyes del Montclar i el Matxacuca. També hem de fer esment del que prové de l'abocador de Solius degut a l'estat lamentable en que baixa l'aigua. Una de les curiositats que té el riu, és que degut a les característiques del terreny desapareix soterrat en algun moment del seu curs, sobre tot a l'estiu.

Tot i ser un riu amb poc cabal d'aigua tenia intal.lats set molins fariners en els 11 quilòmetres que transcorre per Llagostera. Partint de la cota més baixa tenien la següent distribució: el primer el trobem a l'alçada del camping de Can Costuré, anomenat el «Molí d'en Mariano», seguint riu amunt i per ordre trobem el «Molí de Cal Xorrac», a Can Pata, el «Molí d'en Nadal», el «Molí d'en Moner», el «Molí de Can Carreras», el «Molí de Mes Amunt», i per últim el «Molí de Can Cabanyes». Tots ells en estat ruinós o semi-ruinós. D'aquests set molins destacaríem el de Can Moner per la seva importància com a molí fariner i per la trascendència que va tenir dins la industria Llagosterenca. Entrà en funcionament el segle XVIII juntament amb el de Can Nadal, a mitjans del segle segle XIX tenia dos molins que depenien d'ell, el «Molí de Mes Amunt» i el «Molí del Mitg» -aquest nom no se si equivaldria a algun dels molins esmentats anteriorment o en seria un de nou a afegir a la llista-. Durant tots aquests anys el molí utilitzava l'aigua que enmagatzemava dins la bassa per moure les moles i poder aixefar el gra. Però l'esdeveniment més important tingué lloc aproximadament als voltants de 1908 amb la instal.lació de la primera caldera de vapor a la vila, d'aquí que hi hagi la xemenèia, que revolucionaria la industria a Llagostera.

Agraeixo la col.laboració de l'Arxiu Municipal i de l'Esteve Fa per la informació subministrada.

INTERPRETACIO DEL MAPA

Aquest és un mapa lineal, no està fet a escala i la distancia entre els camins només és orientativa. No és la representació de la realitat geogràfica, les corbes no existeixen en el terreny, la seva funció es indicar que ens trobem davant un trencant. Cal sempre seguir la direcció que aquesta ens marca i continuar recte fins a trobar-ne una altra.

El dibuix de les masies, rieres, boscos, etc. ens serveix com a referències.

Es fonamental per a no extraviar-se no agafar cap camí senyalitzat amb una «X».

MAPA LINEAL

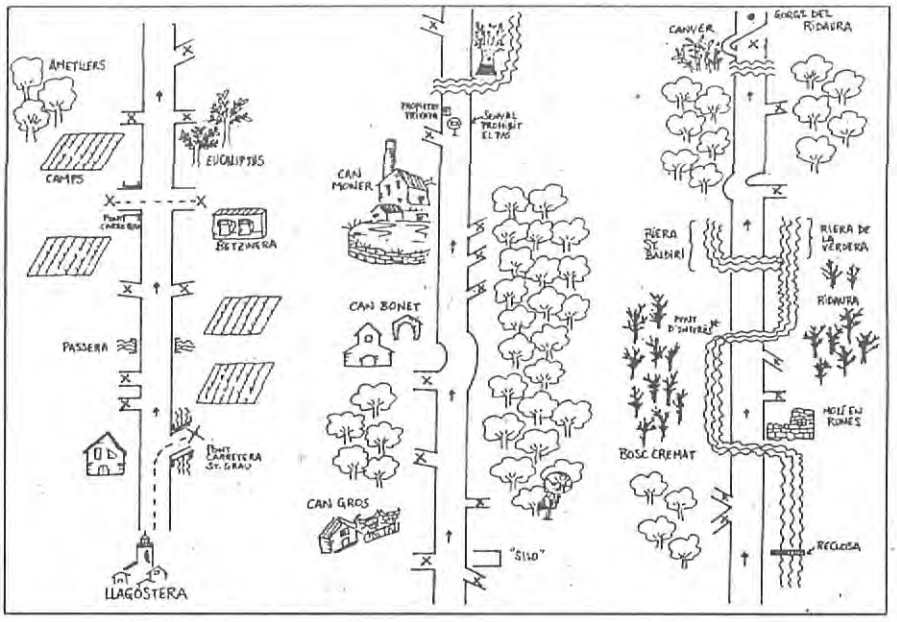

MAPA REAL

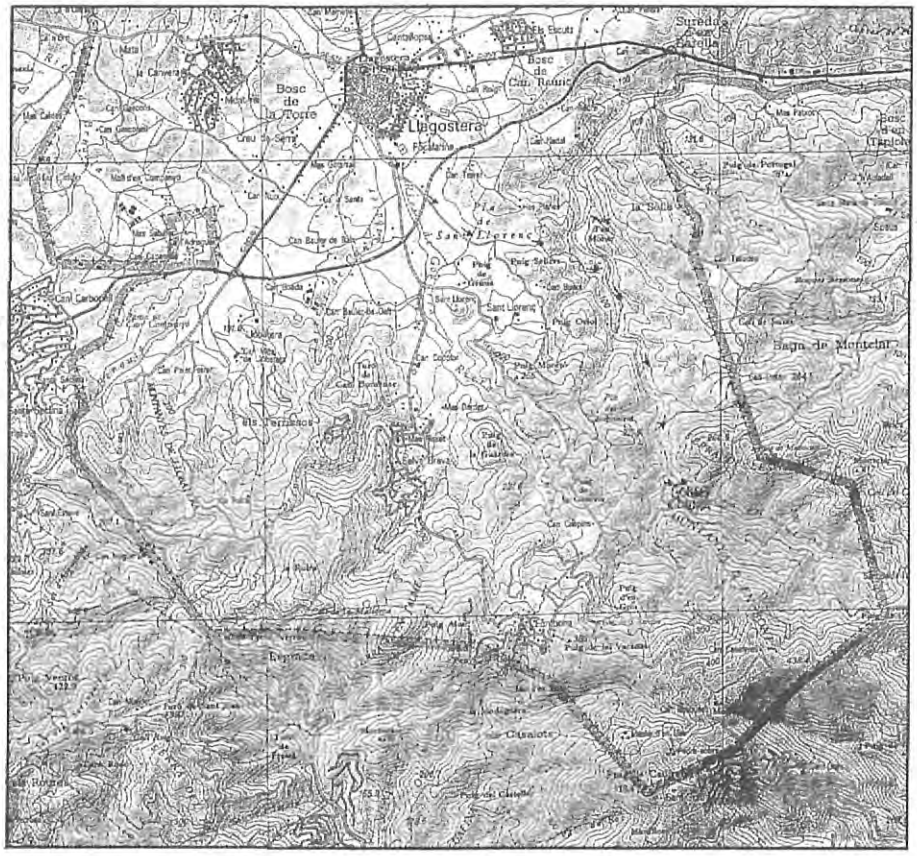

HORARI			METRES	
Parcial	*Total*		*Parcial*	*Total*
00:00	05:37	Sortirem de Llagostera pel final del Passeig Pompeu Fabra en direcció a la crta. de St. Llorenç fins a trobar el pont de la riera Gotarra on agafarem el camí de terra que hi ha a l'esquerra.	0.000	0.529
05:30	11:07	Seguint aquest camí arribarem a la carretera que va de Llagostera a Vidreres. L'hem de travessar i per fer-ho podem passar per sota el pont i així estalviar-nos algun disgust.	0.516	1.045
15:26	26:33	Un cop travessada la carretera ens trobarem al mig del pla de St.Llorenç. Continuant recte per aquest camí arribarem a un trencant on a mà esquerra hi ha la granja de can Gros i a mà dreta hi trobem un «silo». Hem de seguir recte avall.	1.463	2.508
08:04	34:37	Aquest camí ens portarà en direcció al molí de can Moner. Però abans d'arribar-hi trobarem una bifurcació de camins a l'alçada de can Bonet, on agafarem el camí de la dreta.	0.797	3.305
05:46	39:23	Seguint aquest camí arribarem al Molí de can Moner on podrem observar l'alçada de la xemeneia i la gran bassa que hi ha.	0.457	3.762
00:52	40:15	Continuarem per davant la casa fins trobar una bifurcació on agafarem el camí de la dreta, tot i que hi hagi un senyal de "Prohibit el Pas" i un altre de Propietat Privada. Hem de respectar l'entorn.	0.064	3.826
01:21	41:36	No gaire més endavant, després d'haver travessat el Ridaura per primera vegada, trobarem una altra bifurcació que ve precedida d'una alzina surera. Agafarem el camí de la dreta.	0.106	3.932
11:19	52:55	Seguint aquest camí,riu amunt,trobarem un molí en runes, antigament propietat de Can Mone (S.XIX). Hi passarem pel mig després de travessar novament el Ridaura. En aquest lloc i també més endavant podrem observar els efectes que va causar l'incendi forestal l'estiu de 1994.	1.024	4.956
06:30	59:25	Un cop deixat enrera el molí en runes (Molí de Mes Amunt) tornarem a travessar el Ridaura. 15 metres camí amunt,a l'alçada d'un pi tombat i cremat, a l'esquerra, podrem observar un petit salt d'aigua amb el seu respectiu gorg. És bonic, però a l'hora perillós ja que «l'aigua» que hi baixa és plena de merda. Aquest torrent prové de l'abocador de Solius. Observeu bé el color de l'aigua i la forta pudor que desprèn.	0.555	5.511

HORARI			METRES	
Parcial	*Total*		*Total*	*Parcial*
13:09	1:12:44	Després d'observar una de les zones més contaminades del riu continuarem pel mateix camí fins arribar al lloc on s'uneixen la Riera de St. Baldiri i la Riera de la Verdera. La seva fusió dóna origen al Ridaura propiament dit.	1.100	6.611
09:21	1:22:05	Tornarem a travessar el riu i seguirem camí amunt fins arribar a una bifurcació on agafarem el camí de l'esquerra.	0.756	7.367
07:13	1:29:18	Aquest camí ens portarà fins a un petit torrent d'aigua. Es la riera de St. Baldiri. La travessarem i agafarem un petit corriol, mig amagat, que hi ha a l'esquerra en mig d'un canyer.	0.663	8.030
03:44	1:33:02	Seguint aquest corriol (que hi ha moments que passa pel mig de la riera) arribarem al nostre destí: els gorgs. El primer el trobem al final del corriol, però per accedir al segon tenim dues opcions; vorejar el primer gorg per la paret de l'esquerra arran d'aigua o pujar pel marge dret i vorejar-lo per dalt. El segon gorg és troba a uns 10 metres del primer tot seguint la riera.	0.120	8.150

Text: Santi Soler
Mapa lineal: Pin
Il·lustració: Ramon Motjé

TEIXITS I
RETALLS
trini
Es fa a mida tota classe de roba.
Sempre al vostre servei, us desitja
BONA FESTA MAJOR !!!
Carrer Alberti, 16 - Tel. 83 09 83
LLAGOSTERA

Servei de pneumàtics Nacionals i d'Importació
Llantes d'Alumini
Cargols Anti Robatori
Recautxútats
pneumàtics
CASA BLANCA
C.I.F. G-17217688
Tel. 80 50 85
C/. Ramal, s/n
17240 LLAGOSTERA (Girona)

VA SER NOTÍCIA.....

Després del gran èxit d'aquesta secció (va ser necessari buidar tres vegades la bústia) en el darrer número del Butlletí, hem tornat a sortir al carrer buscant totes aquelles notícies que per a molta gent han passat desapercebudes, però que en realitat contenien algun que altre fet curiòs o, interessant fins i tot. Malgrat tot, no ha estat cosa fàcil assolir el nostre objectiu.

Hem de reconèixer que la publicació d'aquesta secció ha donat els seus fruits, ja que el nombre d'errades publicades en els diferents mitjans de comunicació escrits ha disminuit considerablement, fet que ha posat en serioses dificultats la nostra continuitat. Tal i com podreu comprovar tot seguit tant el nombre com la qualitat de les errades no és l'habitual, cosa que per altra part ens enorgulleix profundament.

La conclusió a què hem arribat després del nostre treball de recerca és que els periodistes encarregats de cobrir la informació del nostre poble hi posen els cinc sentits, ja que saben que estem a l'aguait i que en qualsevol moment podem aparèixer per on menys s'esperen.

La Direcció General de Carreteres ha [illegible] semàfors a la carretera C-250, en el sector [illegible] Panades, dins del terme municipal de Llagostera, [illegible] el trànsit de la zona, a causa de les obres de desdobla-

Els cotxes provinents d preferència per acced

Un semàfor aturarà els que vénen de Girona

LA NOVA CRUÏLLA DE LA BAIXADA D'ALOU

URBANITZACIÓ ELS ESCUTS

C-250

CAN RAURIC

C-253

JOSEP M. BARTOMEU
Llagostera

Aquest grup semafòric entrarà en servei dimarts que ve, sis de febrer, que és quan es tallarà al trànsit la part del vial de la carretera C-253, que va a enllaçar amb la C-250 en el pont d'Alou. Segons han assenyalat fonts de Gisa, que gestiona els treballs, «es farà un desviament alternatiu, que durarà fins que s'acabi tot el projecte».

Els semàfors s'han col.locat a una i altra banda de la carretera C-250, dins del [illegible] municipal de L[illegible] del restaur[illegible] Panedes, [illegible] del qual s'[illegible] un desviament provisional asfaltat, de poc més de cent metres, que va a empalmar amb la carretera C-253.

Embussos constants

Segons han informat tècnics de la unió temporal d'empreses Rubau-Stachys, que és la que executa les obres, «actualment s'està iniciant la part de les obres per fer els ramals de pas sota la carretera C-250 i també de l'eixamplament del pont, per la qual cosa és necessari tallar una part dels accessos».

També han assenyalat que «és una obra molt grossa que no estarà enllestida fins que s'acabi tot el projecte i que estarà en marxa des d'aproximadament Setmana Santa fins passat l'estiu».

Amb la col.locació d'aquest grup semafòric es pretén donar

PANADES, PANEDAS, PANEDES,....?

Aquesta va ser la pregunta que ens vam fer després de llegir la notícia publicada al Diari de Girona del propassat 10 de gener. Per uns moments no sabíem si el periodista es referia a tres llocs diferents o a un mateix lloc amb tres noms diferents. La polèmica està servida, la veritat és que després de consultar al savis del poble, no hem pogut esbrinar quin dels diferents noms és el correcte per tal de referir-se a aquesta determinada zona del nostre terme municipal, famosa tradicionalment per la seva font, l'Aplec i la seva ermita, i més recentment per les obres que, prop d'allí, s'estan realitzant.

Cristina, aquest estiu passat.

l'entrada de Santa Cristina d'Aro.

En aquest sentit el director general ha avançat que «el projecte està definitivament aprovat tant per Urbanisme com per Medi Ambient i per nosaltres».

[illegible] obres de desdoblament [illegible] la carretera C-250 tenen un pressupost de 1 050 milions de pesse[illegible] pont d'Alou amb la variant de

[illegible], a Llagostera.

ció, durant el temps que triguin a fer-se les obres de desdoblament del [illegible] tera. [illegible] obres, pr[illegible] en 913 milions de pesse[illegible] les realitza [illegible] d'empre[illegible] seu termini d'execució finalitza el proper mes d'octubre.

PUJADA ESPECTACULAR DE L'I.P.C.

Un estrany fenòmen econòmic es va produir entre els dies 20 de febrer i 1 de març de 1996. Entre aquestes dues dates el cost de les obres que s'estan realitzant a la Costa de l'Alou van passar de 913 milions el dia 20 de febrer a 1050 milions el dia 1 de març. Això suposa un increment del 15% en tant sols 10 dies. Aquest fet és preocupant, ja que cada dia que pasava el cost augmentava en 13,7 milions de pts. Què pasaria si aquest fenòmen s'estengués als altres béns de la nostra economia? Doncs que per exemple, una barra de pa que avui ens costa 70 pts. d'aquí un any ja en valdria 453, cosa que crearia un cert malestar social. Per sort sembla que de moment no s'ha tornat a reproduir aquest estrany fenòmen.

gades indica solament el nom de les poblacions limítrofes i una data, mentre que algunes també tenen escrit el nom de la roca.

La ja esmentada "Pedra Despoja" està situada prop del camí que condueix a Sant Baldiri, passant per Can Cabanyes de Montagut. Es troba aproximadament a meitat de camí. Té una alçada de 7,60 metres i l'escrit diu: *Llagostera Pedra despoja. 1.799.*

A uns cent metres d'aquesta, a la serra de la muntanya i a les envistes del mar, es troba una roca plana, de cares paral·leles i verticals. A la cara que dóna al mar hi diu: *Tossa* i a la de l'interior, *Llagostera*. De fet, aquesta pedra marca ara la divisòria entre Llagostera i Santa Cristina, ja que la fita que actualment separa Santa Cristina de Tossa ha d'estar situada al torrent de la cala de Vallfressona, on se situa també el punt convergent de les comarques del Baix Empordà, el Gironès i la Selva.

Ja no es troba cap més fita d'aquestes fins arribar a la urbanització de Sant Grau. A la seva part més alta hi està ubicada **Pedra Sobre Altra**. Es tracta d'un conjunt petri de característiques molt originals, que s'han convertit en una interessant forma escultòrica digna de ser vista. Amida 14,35 metres d'alçada

Pedra Sobre Altra: per les seves singulars característiques l'Esteve Fa sempre l'ha reivindicat com a símbol de Llagostera.

i 29,50 metres de perímetre. Té esculpida la llegenda *Pedra Sobre Altra, any 1.799. Llagostera-Tossa.* A la seva base hi he descobert un important enterrament dolmènic.

Segueix el **Puig de les Cadiretes**, vertex topogràfic i punt més alt de Llagostera (519 metres). A aquesta massa granítica està formada per gegantins blocs, estavellats i polits al llarg de milions d'anys, fet que avui ens sorprèn al mateix temps que ens cohibeix. És de fàcil accés per la cara que dóna al mar i penya-segat pel costat de la muntanya, on fa uns vint metres d'alçària.

El terme baixa en direcció nord cap a Pedra Blanca i d'aquí al torrent de la Bardera.. Cent metres torrent amunt des de la Font d'en Dalmau, es troba -al bell mig del torrent- la fita *Isla Gramanassa*. A més d'aquesta llegenda també s'hi llegeix: *Tossa-Llagostera, any 1.799.*

Queda una altra pedra marcada, que es troba pujant pel Puig de les Bacasses en direcció Tranquinell. Aquesta no té cap inscripció però correspon al terme de Llagostera.

Dolmen de Pedra Sobre Altra

Recorregut pel perímetre

Iniciem al Puig de les Cadiretes el camí a seguir per recórrer tot aquest perímetre. Seguint en direcció est trobarem Pedra Sobre Altra a una distància de 1.100 metres (que és la segona fita que separa Llagostera de Tossa). D'aquesta roca i seguint en la mateixa direcció es troba El Collet (a 1.150 metres) passat ja el Castell de Montagut, que ens queda a mà esquerra. Del Collet i seguint la serralada trobarem la Pedra despoja a 400 metres.

MEA CULPA

Sempre és bo reconèixer els errors que un mateix fa.

Si us fixeu bé en les fotos, que mostrem a continuació, hi notareu alguna cosa estranya. És un simple problema d'interpretació.

Què enteneu vosaltres per Pedra Sobre Altra?

Potser no haguessiu fet el mateix si fossiu voslatres els compaginadors?

Us penseu que és tan fàcil, compaginar un Butlletí, EH??!!

No som perfectes, i també podem fer alguna petita errada...NO!!!!!?

Ja està bé de tanta crítica gratuïta, total per un miserable error sense importància.....

.....

.....

.....

.....Bé, dos miserables errors o potser tres ... però no gaires més EH!!!!?

NOTA: Agraïriem a totes aquelles persones, que tinguin alguna notícia curiosa, amb algún fet per estudiar per part dels nostres investigadors ens el feu arribar a la nostra Seu. (Aptat. de Correus 76).

Enric Hospital Juncà
Jaume Ventura Sureda

CAN SALELLAS: PRODUIR, PRODUIR, PRODUIR...

És un mas, però tal com funciona ben bé podriem dir que es tracta, a la seva manera, d'una fàbrica. És l'exemple contrari al mas que us presentàvem al passat número. La família viu del que la terra els dóna. Millor encara, la terra dóna a la família tot allò que ells són capaços de treure'n. Al llarg de la següent entrevista que us oferim amb la família Miquel (més coneguda pels de "can Foneirons"), veurem que tot plegat no és gens fàcil, i que explotar la terra per a poder treure'n un benefici no és tan senzill com ara dir; "Què volem, molta quantitat de productes? Doncs plantem-ne molts". El temps, les estacions, els productes... tot, a la seva manera, i té alguna cosa a dir.

Quan temps fa que us dediqueu a treballar el camp?

Uns vint-vint-i-cinc anys. En aquell temps era una horta petita i anàvem a fer mercats. Al principi, fa uns quaranta anys, hi havia de tot. Es trevallava amb vaques a la casa vella de "Can Foneirons". Les vaques les vam treure fa uns vint anys. Abans era un mas típic de pagès d'aquell temps, i hi havia unes deu-dotze vaques.

Era una època on s'anava fent una mica de tot, vaques, hortalitsses i fa uns vint-i-cinc anys es va començar amb l'horta únicament, allà a baix al Mas Gall. De seguida vam fer mercats. Primer el de St. Feliu, després el de Girona i, curiosament tot i ser de Llagostera, l'últim, fa uns quinze anys, va ser el de Llagostera.

Sou els més veterans del mercat del poble?

No, som dels més vells però no els que més.

La decisió de dedicar-vos a l'horta va ser una cosa pensada, o fou de manera involuntària?

No, primer van ser les vaques, després es va fer un pou al Mas Gall i es va anar plantant hortalisses. Vam veure que ens donava més això que no pas el que teníem abans, i vam decidir seguir només amb l'horta.

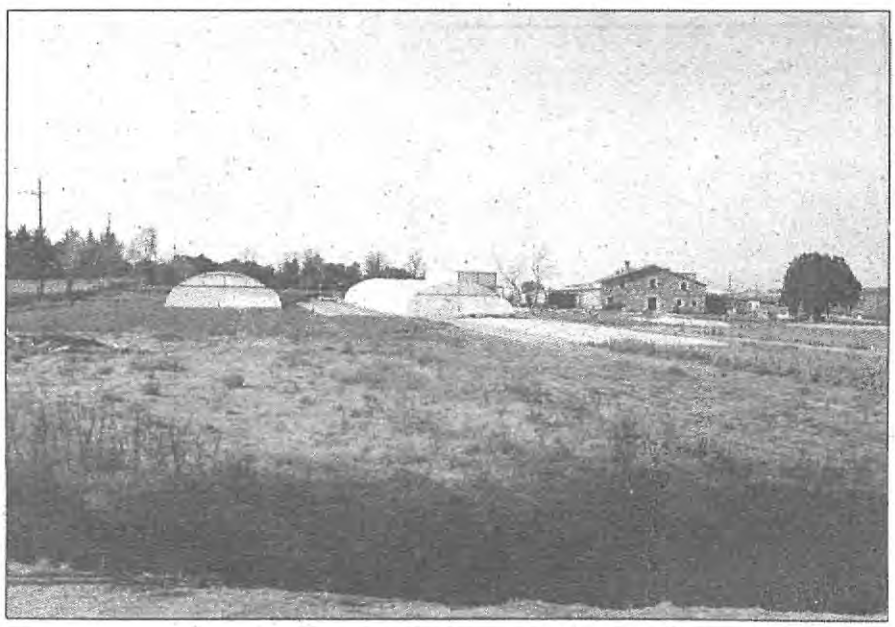

Vista panoràmica del davant de Can Salellas.

Actualment, aneu al mercat cada dia de la setmana?

Anem dos dies a Girona, el dijous a Llagostera i la resta de la setmana a St. Feliu. Ara, a l'hivern, només anem els dijous a Llagostera i dissabtes i diumenges a St. Feliu.

A més, tenim entès que porteu productes al Gros Mercat...

Al Merca Girona i tenim un lloc fix de venda, i hi fem la venda directa al botiguer, restaurants, distribuïdors...Abans si anava tres dies a la setmana però ara només hi anem dos dies. Fa vuit o nou anys que es va agafar el lloc a Merca Girona, i a causa d'això la producció va pujar i ens hi vam haver de dedicar més. La meitat o més de la producció actual és pel magatzem.

Quins són els productes que toqueu més? Potser depèn molt de la temporada...

Com que els mercats exigien una producció variada, hi havia una varietat de tot tipus d'articles sempre i quan fossin de temporada. Després al tractar amb el Merca ens vàrem especialitzar amb alguns productes. Per exemple l'escarola, que és un producte que tractem tot l'any o l'enciam i la "tomata". Tot i això continuem fent els productes que es troben al mercat "normal" a cada temporada concreta. Fa uns quatre anys vam incorporar els hivernacles, per continuar produint i, més que res, per allargar la temporada. Et permet tenir una producció més constant i et garanteix el producte tot l'any. Així per exemple l'enciam, entre el de dins i el de fora en tens gairebé tot l'any. A més pots repartir més la feina, doncs abans et trobaves que hi havia dos mesos a l'hivern que no tenies res a fer i estaves parat. Aquest espai l'omple l'hivernacle.

Més o menys en una setmana, quina quantitat de productes trèieu?

És difícil de dir perquè varia molt segons la temporada. Els mesos d'hivern (gener, febrer i març) són els més fluixos. El que sí és segur és que, més o menys, a l'any podem treure de 150.000 a 200.000 enciams, uns 30.000 quilos de "tomates", de 18.000 a 20.000 quilos de patates, uns 5.000 de cebes... i en general una mica de tot si és que vols sortir cada dia i amb garanties. Això implica una superfície de cultiu de vint-i-cinc vessanes, o el que és el mateix dues hectàrees i mitja. Cal remarcar però que tot i els números, no som els únics que ho fem. Hi ha més gent que ho fa; uns amb més quantitat i d'altres amb menys.

Interior d'un dels hivernacles al final del procés d'una plantació.

Per moure tots aquests números, quanta gent sou?

La família i un treballador a la temporada d'estiu. És a dir, quatre persones. A l'estiu es pot treballar de dotze a setze hores diàries, mentre que a l'hivern es baixa fins a les vuit en moltes ocasions. Això sí, al fer mercat cada dia, treballem set dies a la setmana.

Ara amb els hivernacles, el temps encara és un factor tan determinant com abans?

L'hivernacle l'avantatge que té és que tens la producció garantida. Cal tenir en compte que no és només posar-lo i a plantar. Necessita una ventilació especial, doncs la temperatura respecte l'exterior és diferent. Hi ha més humitat i amb la condensació que això representa cal controlar-ho correctament. Tots els factors externs els tens controlats, ja sigui les pluges, el vent, les pedregades... A l'hivern tens producció segura i a l'estiu, tot i el que pugui semblar també funciona, potser més i tot que a l'hivern. Per exemple, amb la "tomata", la temporada comença més o menys al mes de maig plantantles i la seva producció s'allarga fins al juny-juliol. Després passen un parell de mesos que el tenim abandonat, i es torna a preparar per la producció d'enciam de tardor-hivern. És, més o menys, el cicle que segueix durant un any.

Això és a Can Salellas, però al mercat s'us coneix pels de "Can Foneirons"...

Sí, és cert, abans estàvem al mas de Can Fonellerons. Hi vam estar uns vuitanta anys. Ve de la generació dels meus pares (ara parla el pare l'Enric Miquel).

Tot i viure allà ja treballàvem les terres d'aquí, fins fa sis anys que vam venir a viure-hi. D'on prové el nom de Can Salellas no ho sé. L'altra casa es deia així perquè els amos es deien Fonellerons de cognom, i amb escriptures que teníem, sabem que es remuntava la família a uns quatre-cents anys enrera. Actualment aquí hi vivim jo, la meva dona (la Pilar Plà) *i el fill* (en Xavier).

La situació geogràfica és la correcta per dedicar-vos al conreu de les hortalisses?

Si. O sigui, per un costat anys enrera era una situació dolenta perquè la competència de la costa requeria uns esforços molt elevats, que eren impossibles i feien la zona poc competitiva. Hores d'ara és quasi millor aquí que a la costa (hi ha problemes de malalties de plagues ja que els conreus són força propers els uns dels altres, i a més cal afegir-hi el problema de la forta explotació i la salinització de l'aigua) doncs estem aïllats, cosa que evita la propagació de plagues, i a més anant amb compte no tenim el perill de la sobreexplotació.

La cosa funciona prou bé, no?

Posant-hi molt esforç. És com tot el relacionat amb el camp, ho has de fer a l'engrós. Si toques poca quantitat no és rentable i has de dedicar-te a una altra cosa. Aquí ha passat com a totes les explotacions, ja siguin hortalisses, ramaderia i derivats...que han passat el procés d'una explotació petita a una gran si han volgut continuar i tirar endavant. Les que no han fet això, han desaparegut.

El fet de passar a ser una empresa, en general, no només vosaltres, ha fet baixar la qualitat dels productes, no? Això és el que sembla des de fora...

Si ens referim a la quantitat, podem dir que ha augmentat. En qualitat s'ha de puntualitzar. Hi ha algunes varietats, per exemple la "tomata" de la pometa que es deia abans, que era de gran qualitat però no eren productives dins el sistema i han desaparegut. En general s'ha mantingut una qualitat bona, acceptable. Hi ha d'altres casos, com ara el salsafí, que per la seva dificultat de producció passen a ser productes escassos al mercat. N'hi ha pocs, però de bona qualitat. Després aquests productes tenen un preu elevat pel fet únic que tenen la dificultat del cultiu. Altres productes (enciams, "tomates") són molt ràpids, deixant de banda que la mecanització en el nostre sector és encara, avui dia, poc important, doncs hi ha força mà d'obra. Una persona que treballi al sector de la ramaderia puja al tractor de bon matí i gairebé sense baixar-ne pot fer tota la feina que li porten les vaques. En resum, contestant la pregunta, podríem dir que la gran quantitat i la bona qualitat, en alguns productes, no es pot oferir.

Tot i això, d'avenços tècnics n'hi ha, no?

Sí, cada vegada n'hi ha més, anem millorant. Ara tenim màquines per plantar enciams, granes... El sistema de regadiu també ha millorat molt. Actualment ja no s'utilitzen les rases. Per la planta de llarga durada s'utilitza el goteig i a la resta de cultius l'aspersió. Les eines més manuals per l'horta són, bàsicament, el tractor, unes arades, una estripadora pel camp, les petites eines de qualsevol mas... A part d'això, poca cosa més.

Finalment, per acabar, quins són els tractaments que utilitzeu a l'hora de combatre, per exemple, les plagues?

Actualment utilitzem adobs naturals partint dels fems, la matèria orgànica, "l'abellot" i la lluita biològica amb insectes depredadors. Per exemple, un dels inconvenients dels hivernacles és que les temperatures són altes, no hi ha ventilació i la pol·linització desapareix. Cal fer-ho artificialment. Per això, s'utilitza el que s'anomena "l'abellot". Ell fa la funció de pol·linitzar, posant-lo en unes caixes dins l'hivernacle. Això té dos avantatges; estalvi de temps i que és completament natural. Un altre cas és allò que t'he dit de la lluita biològica amb insectes depredadors. El problema aquí és que és un sistema molt nou i encara no s'ha trobat el cicle biològic complert, és a dir, no hi ha una cadena complerta d'insectes. El més conegut és un insecte que pica al pugó, el mata i se'l menja. Cada vegada s'ha anat a més en aquest sentit. D'una banda perquè el mercat exigeix una qualitat i per altra, perquè els mateixos pagesos han vist que els adobs artificials eren una solució a curt termini però no llarg. El cas de l'horta de la costa n'és un exemple. Han volgut treure molta producció i per fer-ho s'han utilitzat molts pesticides i adobs químics i la terra ha quedat sobreexplotada i morta.

Text i fotos:
Jordi Moll Casamitjana
Jordi Plà Comas

EMBOTITS ARTESANS

J.&V. Miquel S.C.

C/ Almògavers,13 - Tel. (972) 83 02 99

17240 LLAGOSTERA (Girona)

DOMINGO PASCUAL CARBÓ, S.A.

TRANSFORMACIO DE PLASTICS

INYECCIO
COMPRESSIO
EXTRUSSIO
BUFAT

DOMINGO PASCUAL CARBÓ, S.A.
17240 LLAGOSTERA (Girona)
C/. CAMPODRÓN, 55 TEL. (972) 83 00 25
TELEX 57275 TAPS FAX (972) 83 07 59

OBRES HOSPITAL S.L.
C.I.F. B/ 17.421.140

Us desitja
Bona
Festa Major !!

Carrer Pocafarina, 21
Telèfon (972) 83 09 45

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Auto-Escola
LLAGOSTERA

li ofereix l'oportunitat
d'aconseguir el permís
de conduir en les seves
diferents classes:

LLICÈNCIA PER A CICLOMOTORS
14 Anys
A-1
16 Anys
A-2 B-1 B-2
18 Anys
C-1
21 Anys
-Camió-

Consulti'ns a:

P.Tomàs d'A.Boada,10 - Tel. 83 00 81
LLAGOSTERA

Narcís Monturiol,30 - Tel. 83 05 46
VIDRERES

Rossinyol,s/n
CALDES DE MALAVELLA

Entrevista a l'alcalde Narcís Casas

Ara fa un any de les darreres eleccions municipals. En aquesta entrevista hem volgut fer una anàlisi del que es porta de legislatura i dels problemes i polèmiques eternes del poble.

A les darreres legislatures hi va haver col.laboracions entre els diferents grups polítics i es va arribar a formar una coalició amb el PSC. Com ha influït en el mandat el fet de tenir majoria absoluta ?

A la primera legislatura (any 87) vam entendre que pel bé del poble calia fer un govern de consens. Jo crec que va ser molt positiu per totes les necessitats del poble. Vam repartir les competències entre els diferents grups, cosa que em va portar problemes amb el partit i amb gent que no ho va entendre. A la segona legislatura (any 91) es presenten els Independents i perdem la majoria. Creiem que va ser perquè diferents associacions de la població no van entendre aquest pacte de consens. Llavors hi havia dues cartes a jugar: PSC i Independents, o CiU-PSC. Els socialistes van fer les seves valoracions i es van abstenir. Passo a ser alcalde i ens tornem a repartir competències. En definitiva, va ser una continuació de l'anterior legislatura. Passa la legislatura i tornem a tenir majoria (any 95). Donat que durant la campanya els d'Iniciativa i els socialistes diuen que no hi haurà una entesa amb CiU, jo entenc que han de ser ells els que han d'oferir les seves ganes de treballar. El que sí està clar és que el més còmode és anar a l'oposició, sense cap responsabilitat, i punt. Quan més bé funciona l'Ajuntament, quan més profit en treu l'equip que governa, és quan treballen tretze i no vuit.

L'oposició els ha titllat sovint de prepotents, amparant-se en aquesta majoria.

Jo diria que l'oposició és molt tendra, molt "novata", no té experiència de govern, però a mesura que passi el temps anirà adquirint aquesta experiència que cal per estar en un Ajuntament. Però mai de la vida hi ha hagut prepotència per la nostra part. Hi ha hagut sentit comú i ganes d'arreglar problemes. Les mocions que ells han presentat i que nosaltres hem considerat vertaderament positives, les hem acceptat. Ara, quan són mocions que ja estan en marxa o amb el problema ja solucionat, podem dir que es pot agilitzar el treball. D'altra banda, i és de lògica, està clar que hi ha un equip que governa, i un equip que està a l'oposició. Ells han de fer d'oposició i nosaltres hem de fer de govern. El que no és possible és que ho trobin tot ben fet. Hi ha moltes coses a solucionar, i jo crec que el que governa ha de buscar un equilibri entre tots el problemes que es presenten.

Parlàvem de prepotència en el sentit de, quan una cosa no interessa, deixar-la estar. Temes a discutir que no es discuteixen, senzillament, perquè no interessen al grup majoritari.

Sí que ens interessa, quan realment hi ha fonament, quan hi ha una oposició constructiva, per millorar coses que considerem prioritàries. Jo no vull de cap manera que l'Ajuntament doni la sensació de prepotència, que no volem debatre uns temes determinats. Això em farà, potser, mirar de canviar. És possible que nosaltres considerem que hi ha temes que no requereixen

l'atenció que podrien tenir altres coses. Però prepotència no n'hi ha, ja que, en definitiva, si l'Ajuntament actués amb prepotència, sería una falta de delicadesa per als ciutadans de Llagostera que els han votat.

Una altra crítica que s'ha fet és la supressió de les comissions informatives que hi havia hagut en la darrera legislatura.

Amb els Independents fèiem comissions informatives però en funció de l'experiència que vam adquirir tots, ens vam adonar que no servien absolutament per res. Hi ha un ordre del dia sobre la taula, però es debat poc perquè tothom té por d'obrir les cartes. La comissió informativa durava set minuts i mig. Podríeu dirme, home, amb aquest nou Ajuntament potser durarien molt més, que hi hauria més joc. No ho sé, però em vaig adonar que la comissió informativa era una pèrdua de temps total, que no hi havia necessitat de fer-ne perquè quan realment es debatia era als plens.

Tota la informació que la oposició vol se'ls dóna puntualment. Sempre parlen que el que volem és amagar. Però si ho tenim tot obert, aquest Ajuntament no té res a amagar. Podem tenir equivocacions, lògicament, i que s'han d'acceptar en el moment adequat. Nosaltres creiem que substituïm la comissió informativa per tot tipus d'informació, que en d'altres pobles en cap cas no es dóna.

Una pregunta mig tendenciosa, mig en broma. Ja a les eleccions del 91 s'especulava que no es presentaria i es va presentar. El mateix va passar amb les del 95. És que li agrada molt ser alcalde?

Doncs sí. Lògicament, si no m'agradés ja no m'hagués presentat. Però el que sí és cert és que sempre tenia la idea de no tornarme a presentar. La primera (any 87) em van venir a buscar, i després d'una sèrie de circumstàncies em vaig presentar. A la segona (any 91) jo tenia molt clar que no em tornaria a presentar i així ho vaig notificar al partit. Però a mesura que va anar passant el temps vaig veure que això no seria possible perquè, entre altres coses, no havia preparat la persona o persones que poguessin anar a l'alcaldia. I llavors van haver-hi unes converses amb els companys dels diferents partits que hi havia aquí, i ens semblava que no havíem acabat l'obra iniciada. I aquesta tercera legislatura havia decidit no presentar-me, perquè entenia que el cicle s'havia acabat. Però van haver-hi una sèrie de converses, de pressions, i en funció d'una sèrie de pactes que vam fer amb CiU, hi vaig tornar. Després va venir el problema de la meva malaltia i vaig posar altra vegada el meu càrrec a disposició del partit. Jo creia que per la meva part era el més correcte, que podrien prescindir de mi. El partit no ho va veure així, em va dir que si em recuperava tenien tota la confiança en mi. Això em va servir d'estímul. La prova més evident és que vaig passar vuit dies a la clínica i al desè dia feia campanya electoral. O sigui que això em va ajudar també a recuperar-me.

Oposició: "...quan més bé funciona l'Ajuntament és quan treballen tretze i no vuit."

Voldríem entrar ara en temes més concrets que desperten l'interès del poble. El nou mapa escolar de Catalunya contempla l'existència a Llagostera d'un institut que ha de començar a funcionar a partir del curs 96-97. Quan començarà a fer-se i on?

L'IES a Llagostera és un tema important. En primer lloc va ser molt difícil aconseguir que es fes a Llagostera. Nosaltres entenïem que era molt positiu, per un munt de coses. Som dels primers que muntaran les aules prefabricades. En principi s'instal·laran en uns terrenys que tenim a Can Gotarra. Hi havia la possibilitat que també es muntessin a Can Fonellerons i també s'havia pensat a posar-les a l'escorxador.

En funció de les converses que havíem tingut, han vingut tres visites. La primera vegada van venir tècnics i polítics. Vam anar a veure l'escorxador, els terrenys de Can Fonellerons i els terrenys de Can Gotarra, per triar el lloc de l'institut definitiu. Els va semblar que Can Fonellerons era un lloc òptim per muntar-lo, per l'espai que hi havia, els accessos i la proximitat del pavelló. El segon cop, els tècnics van venir a veure l'escorxador per fer una valoració més exacta del que costaria poder muntar-hi les aules prefabricades. Però el perill de la carretera de Caldes va condicionar l'assumpte. Va haver-hi una tercera reunió perquè havia aparegut la possibilitat d'arreglar les instal·lacions del Casal per fer la funció de les aules prefabricades. Per diferents circumstàncies tampoc va ser possible. Els tècnics exigien de l'Ajuntament accessos i serveis (aigua potable, aigües negres, enllumenat), i a Can Gotarra està tot fet i tot a punt.

A partir del primer dia d'aquest nou curs, tindrem les aules prefabricades a Can Gotarra. Els tractes que vam tenir van ser que en aquestes aules hi hagués el menjador. Jo n'he vist, d'aquestes aules,

i tot i no reunir el cent per cent de les qualitats que han de tenir, vam entendre que era necessari posar-les. I a partir d'aquí, lluitar perquè es fes l'institut al més aviat possible.

L'Ajuntament haurà de fer-hi accessos. Ja estem treballant per veure de quina manera ens estalviarem més diners. Haurem de fer una despesa important, no només nosaltres, sinó també els veïns. Si vertaderament això s'urbanitza i es dota de serveis tota aquesta part, haurà de ser una cosa entre tres: l'Administració, l'Ajuntament, que hi haurà d'aportar un tant per cent a través de les contribucions especials, i els mateixos veïns. El que pretenem és que l'Avinguda de l'Esport ja estigui enllaçada amb la pujada de Can Fonellerons. No hi hem d'aportar absolutament res més que terrenys i serveis.

Per acabar el tema de l'institut, fins quan hauran d'anar els alumnes a les aules prefabricades?

Amb l'Administració està parlat que és possible que a finals d'aquest 96 o principis del 97 es comenci a fer l'institut. Això és el que a mi m'han dit i no puc afegir-hi res. Però fixeu-vos bé que quan parlo de l'Administració jo ja no dóno fe a l'assumpte. El que sí farem nosaltres és mirar que això es compleixi i que les aules siguin ben bé per un curs, que no ho crec.

Institut:
"... a partir del primer dia d'aquest nou curs, tindrem les aules prefabricades a Can Gotarra."

Parlem de l'abocador de Solius. Darrerament hi ha hagut mocions d'ERC als diferents Ajuntaments que pertanyen a la Mancomunitat, per tal de limitar l'ús de l'abocador als seus membres. Quina és la posició de l'Ajuntament al respecte i, en concret, la seva com a president de la Mancomunitat?

Bé, en aquest cas no parlo com alcalde de Llagostera, parlo com a president de la Mancomunitat. I sóc president de la Mancomunitat per intentar que tota la fuga de lixiviats que hi havia al 87, quan nosaltres vam entrar, no anessin al Ridaura. Avui hem aconseguit que no n'hi vagin gens i es fan unes anàlisis periòdiques perquè això no passi. Es cert que dins aquest període de temps hi ha hagut moments molt difícils, per instal·lacions que estaven mal fetes a causa d'un mal plantejament dels tècnics al principi de tot. I això s'ha de reconèixer. Però jo sóc president de l'abocador de Solius, que quedi ben clar, perquè sóc una persona responsable en aquest sentit i em dec a Llagostera. I no solament a Llagostera, perquè el medi ambient s'ha de contemplar amb unes mires molt àmplies. Tingueu en compte que en aquell moment no hi havia ni verds, ni grocs ni Gavarres, ni ERC ni ningú. Els únics que ens vàrem plantejar que allò no podia anar d'aquella manera vam ser l'Ajuntament de Llagostera.

Tornant a la pregunta que m'heu fet, vam acceptar altres pobles per raons econòmiques. En aquell moment el millor abocador que hi havia era el compactat. Per això fan falta una sèrie de màquines i el seu manteniment, que comporta un cost econòmic molt important. Per no posar una càrrega tremenda als ciutadans hem de rebre tones de deixalles. Amb les 30.000 tones anuals que produïm la Mancomunitat no són suficients per rendabilitzar-lo, per això en necessitem 100.000. Què passa ?, que en funció d'això s'escurça la vida de l'abocador. Però això no representa cap problema ecològic, ja que és un abocador totalment controlat. Si no es fes així, als ciutadans els costaria tres vegades més la recollida de les deixalles. Això fa que acceptem que vingui

DROGUERIA i FERRETERIA
Carrer Nou, 7
Telèfon (972) 83 00 57
17240 LLAGOSTERA
(Girona)

edit
ESPINET, DEU i TORRES
Robes per a la casa
Confecció i Col·locació de Cortines
C. Àngel Guimerà, 6
Telèfons 83 05 30 - 83 05 33
LLAGOSTERA
Bona Festa Major !!!

Estel Martí

Pg. Pompeu Fabra, 40 - Tel. (972) 80 51 12
17240 LLAGOSTERA (GIRONA)

Perruqueria Unisex

Ris D'or

Plaça Mas Sec, 1
Telèfon 83 02 61
LLAGOSTERA

BONA FESTA MAJOR !!!

Serveis:

PERLES

Vibradors de formigó

bombes centrífugues, verticals, residuals, submergibles, grups de pressió

HITACHI

Metabo

ferramentes elèctriques per a la indústria

C/. Gavarres, 24
Telèfon i Fax 83 09 73
LLAGOSTERA

Pavimentos continuos de Hormigón

PAVIMENTOS Y CONSTRUCCIONES LLAGOSTERA, S.L.

Especialidades: Industrias, Aparcamientos, Instalaciones Deportivas, Supermercados, Laboratorios, Urbanizaciones

Bona Festa Major !!

Avda. Canigó, 8
17240 LLAGOSTERA (Gerona)

Tels. (972) 83 02 26 - 83 05 64

Palamós i cinc o sis pobles més, per arribar a les 100.000 tones i abaixar el cost de la tona, que és horrorós.

Entenc E.R.C, però el que no podem fer és quedar-nos solament amb els Ajuntaments de la Mancomunitat. S'ha de tenir en compte que és un servei que el cobrem, i que els Ajuntaments tenen treballs a pagar. L'únic Ajuntament que està al corrent de pagament és el de Llagostera. Ara ja han passat eleccions i ja es pot dir, i només faltaria que no hi estéssim. Això és un servei que nosaltres cobrem al ciutadà. Són uns diners que ingressa l'Ajuntament i no hi ha d'haver deutes amb la Mancomunitat.

Abocador: "Hi ha hagut moments difícils per instal·lacions que estaven mal fetes a causa d'un mal plantejament dels tècnics. I això s'ha de reconèixer."

Jo estic molt content dels grans avanços que hem tingut dins del medi ambient. L'aspecte econòmic sempre és important, però crec que és secundari. L'important són aquestes anàlisis que han sortit. Hem fet anàlisis davant de notari perquè no em puguin dir que he anat a treure l'aigua potable d'un poble vei. Els principals responsables som conscients que hem de saber què passa a l'abocador.

Canviem de tema. Aquesta darrera tardor-hivern s'ha fet un cicle de teatre a Llagostera, després es van fer projeccions de cinema per Nadal, però l'assistència de públic no va ser massa lluïda, a què es deu això ?

A mi em sembla que això ja és una tradició a Llagostera. A part del *JesuCrist SuperStar, Els Miserables, Les Filles del Taper...*, tret d'aquestes obres molt concretes i de dins de la població, costa molt que la gent vingui. No sé si nosaltres hem fallat en fer poca propaganda, o no fer venir les coses que vertaderament fossin les més idònies. Però sí que és veritat que va haver-hi poca assistència.

A Cassà es va proposar fa poc fer una enquesta a la gent jove del poble, per saber les seves inquietuds, i s'insinuava que en altres poblacions com la de Llagostera també hi havia interès. Què hi ha d'això?

A través de la Pilar Sancho, la regidora de Cultura, hi ha interès de proposar una iniciativa perquè el jovent es manifesti i saber què és el que més els interessaria. Jo crec que seria positiu, d'això se n'ha parlat. Però el que passa és que, quan canvia tot l'Ajuntament en pes, vol dir que també costa agafar el ritme. Si treballéssim tots tretze hi hauria moltes més facilitats. Llavors, l'oposició també critica Cultura i Festeigs. Festeigs és un assumpte molt extens i per això hi col·laboren altres regidors: en Fèlix Pallarols en la Festa Major, en Fermín Santamaria en el Carnaval, la Fina Gispert en d'altres... L'únic que cal és que sigui una cosa programada i estudiada. No tot ho fem a salt de mata, com diu l' oposició. Vaig sentir que deien que tot és improvisat. Home, per l'amor de Déu.....

Festeigs: "... no és un problema de menyspreu a la gent, sinó potser una manca d'informació i que jo potser no he estat a l'alçada de les circumstàncies."

Però, darrerament, ens consta per gent que ha format part dels actes que s'han organitzat, que hi ha hagut la sensació que des de l'Àrea de Cultura es desconeix el funcionament de moltes coses del poble, i es volen canviar sense saber com funcionaven abans. Actuacions d'aquest tipus no poden pecar de voler imposar uns criteris diferents a gent que fins llavors havia tirat endavant aquests actes? No pot portar que hi hagi gent que es pugui sentir menyspreada ?

Aquí, el que hauríeu de fer és donar-me la culpa a mí, que sóc el que hi era la legislatura passada. Potser hauria d'haver informat més puntualment aquesta gent que ha entrat nova i no ho ha viscut. En tot cas em sembla que no és un problema de menyspreu a la gent, ni molt menys, sinó que potser és un problema de manca d'informació. Diria que va ser més un error meu que del mateix equip. Ja intentem explicar-los moltes coses de l'Ajuntament passat però també és molt difícil que els puguis informar puntualment. També entenc que s'hauria de tenir un contacte amb la gent que ho havia fet abans. Però en aquest cas haig de dir que força responsabilitat d'algun problema que hi hagi pogut haver, és meva.

Jo, les festes, les havia viscut molt directament, perquè amb en Salvador Devant teníem un contacte molt directe. Potser també ho portava d'una manera més personal, però ens hem de descobrir amb en Devant, perquè m'agradaria veure quanta gent hagués fet el que va fer ell durant vuit anys.

En el ple del 28 de febrer es van aprovar els pressupostos de l'any vinent. Una de les partides més importants és la destinada a començar la segona fase de la zona industrial, però la primera encara no es veu que estigui ocupada. És tan prioritari començar la segona?

Crec que perquè puguin venir empreses, hi ha d'haver terreny. Com que això era un Pla Parcial, es va dir que hi hagués primera fase i segona fase.

En primer lloc, és prioritari que es faci la segona fase perquè hi ha gent que ha comprat parcel.les. A més, hi ha contractes ja fets i la gent ho vol tenir a punt per poder-hi edificar.

Nosaltres tenim una zona industrial perquè no s'hagin de fer establiments dins la població, que no fan res més que perjudicar els veïns. I si després pot venir algú de fora, que vingui. Però penseu que si la zona industrial hagués estat feta uns anys abans, nosaltres tindríem dues o tres empreses més, que no tenim, i que es van instal·lar a llocs on ja hi havia els serveis.

A més, vosaltres creieu que la inversió que hem fet nosaltres a la zona industrial ha estat nefasta o positiva?. Ha estat nefasta. Va ser la primera vegada que van arribar els carrers abans que les edificacions. Jo era conscient que essent alcalde el primer que havia de fer eren els carrers i tots els serveis, i hi són tots. El que passa és que hi ha hagut una crisi econòmica important i no hem venut tot el que voldriem. La inversió que nosaltres hem fet aquí ha estat nefasta i negativa però hem de ser conseqüents i tenir mires de futur.

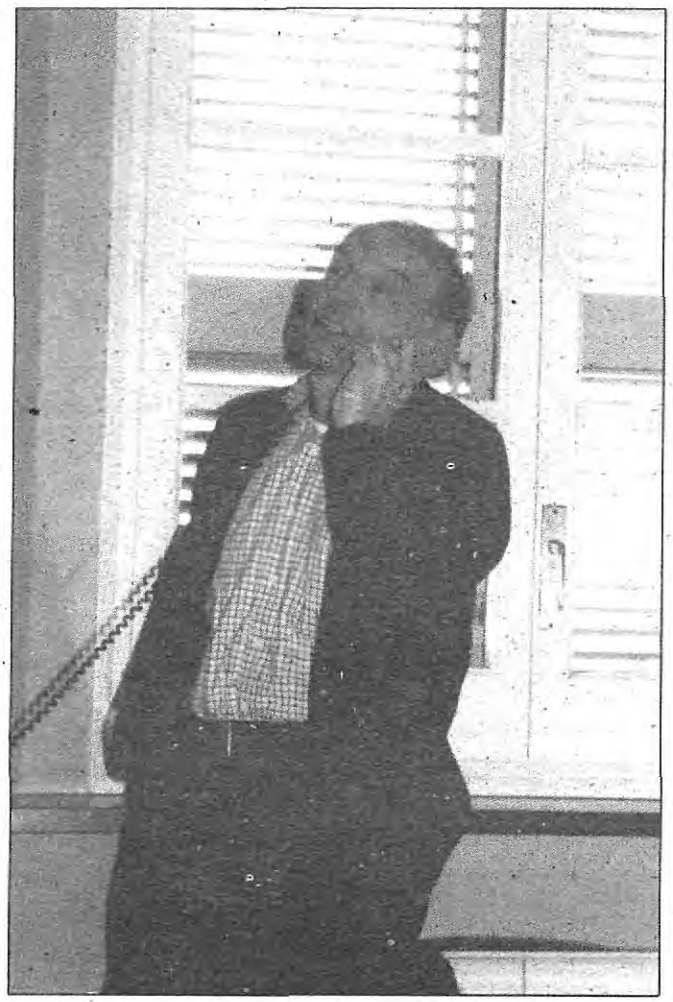

El fet que es consideri nefasta i negativa porta a pensar que fer la segona fase sembli una cosa contradictòria.

Dic nefasta i negativa des d'un punt de vista privat, de Casas. No parlo de l'Ajuntament.Jo crec que un Ajuntament el que sí ha de tenir és oferta, i no solament de zona industrial sinó de Cultura, d'Ensenyament i tot el que tu vulguis. I nosaltres creiem que vertaderament això és necessari. Jo entenc que una cosa és que, particularment, la inversió hagi sigut un desastre, i l'altra cosa és que jo crec, amb tota sinceritat, que perquè vinguin empreses a establir-se aquí el que necessitem és que hi hagi oferta, que es pugui triar.

Una altra cosa que crida l'atenció és que quan passes al vespre pel polígon, tots els llums estan encesos i en canvi entres al poble i a partir de dos quarts de nou es tanca la meitat de l'enllumenat...

És molt senzill. La instal·lació de la zona industrial va al cinquanta per cent d'intensitat, no de punts de llum. A través de cèl·lula fotoelèctrica, en funció de la llum que hi ha, s'engega cinc minuts al cent per cent i automàticament totes les bombetes baixen al cinquanta per cent de consum. El que passa és que van tots els punts de llum, perquè és una instal·lació moderna i ben feta.

Jordi Comas
Pin
Ramon Soler

COL·LABORADORS.

- **Joguines Pilar Massa**
C/ Barceloneta, 3
Telf. 83 03 13

- **Farmàcia Lluís Saurí**
C/ Pau Casals, 13
Telf. 80 55 99

INQUIETUDS DELS ALUMNES DE 8è

Hem demanat als alumnes dels dos col·legis que ens proposin les qüestions que més els preocupen. Malauradament no les hem pogut posar totes, però aquí en tenim una petita mostra.

Per les eleccions havien anunciat l'asfaltatge dels camins rurals, es farà finalment? Quan? - (Cristina Boadella) -

Aquesta nena deu ser de pagès. Sí, és farà. La Fina Gispert, que és la responsable d'aquesta àrea, va demanar-ho a través del Pla d'Obres i Serveis. El que passa és que nosaltres vam demanar molts més milions dels que en aquest cas es necessiten i farem menys quilòmetres. Però sí, ja dins d'aquest any 96-97 es començaran a asfaltar una part dels camins rurals.

Per què la font de la Plaça no s'engega els caps de setmana ? - (Cristina Rodriguez)

Podríem dir quela font de la Plaça no és tal font. Ja es va tenir una polèmica en el seu moment per veure si es feia o no es feia, i al final es va acordar entre tots que sí. La veritat és que allà hi falta pressió, per la manca de desnivell de la Plaça respecta el dipòsit de l'aigua. Llavors, caldria posar-hi un motor que estigués connectat a la mateixa xarxa per donar-li la pressió necessària. Després sí que es podria fer el que es pretenia, que era un túnel d'aigua perquè els nens poguessin passar per sota sense mullar-se.De moment està preparat perquè si el dia de demà es pot realitzar aquesta millora, seria molt positiu i bonic.

S'arribarà a fer la piscina coberta, tal com va dir el senyor Pujol el dia de la inauguració del pavelló de Llagostera? (Isaac Pérez) -

En el nostre programa electoral no es parla mai de fer la piscina.Sempre diu que es farà un estudi econòmic a fons a veure si és viable. Tot va en funció de l'aspecte econòmic. Ara s'estan fent uns pressupostos per veure què donaria de si fer aquesta piscina coberta.

Per què no hi ha més d'una farmàcia al poble? - (MªElena Incógnito) -

Aquest és un tema que no és competència de l'Ajuntament. La llei està establerta així. En tot cas això és competència del Col.legi de Farmacèutics. Nosaltres senzillament ens hem de preocupar que encara que només n'hi hagi una, aquesta farmàcia funcioni, i funciona sense cap problema.

Què pensa sobre l'edució que rebem els joves avui dia ?-(Rafael Gutierrez) -

L'educació d'avui dia està condicionada en funció del triangle societat-família-escola. En tot aquest conjunt de llocs de formació és on vertaderament s'ha de donar la imatge de la joventut. Jo crec que s'està fent un esforç importantíssim en l'assumpte de l'ensenyament. Ara caldrà veure com funcionen tots aquests instituts que s'estan muntant arreu de Catalunya.

Jordi Comas
Pin
Ramon Soler

CINQUÈ ANIVERSARI

BONA FESTA MAJOR !!!

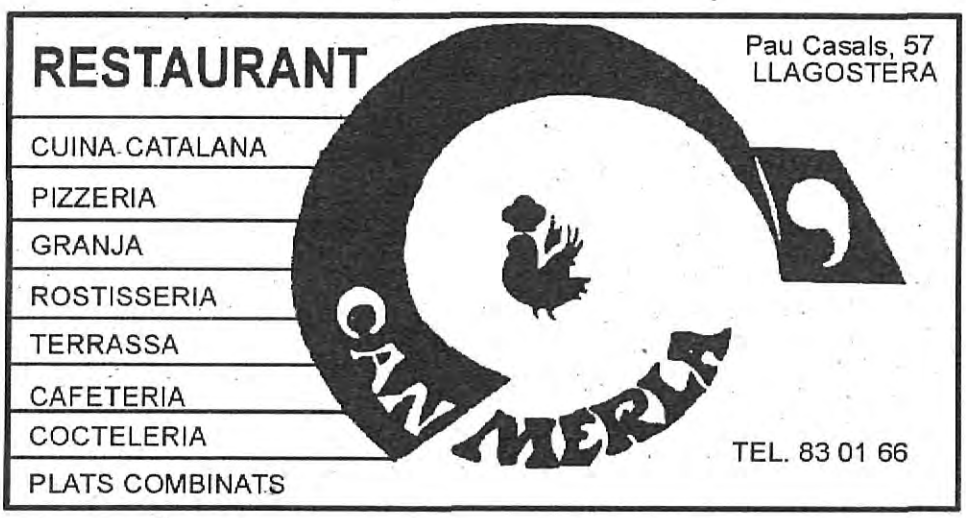

COM CADA ANY MENUS ESPECIALS FESTA MAJOR DESDE 800 PTES AMB PA, POSTRE I BEGUDA

GRAN ASSORTIMENT DE PLATS CUINATS PER EMPORTAR

CARTA DE 20 PIZZES ARTESANES TAMBÉ LES FEM AL TEU GUST

HORARI D'ESTIU: OBERT CADA DIA de 10 del matí a 11 del vespre

ENCÀRRECS I RESERVES TEL. 83 01 66

AIRE ACONDICIONAT I TERRASSA AL INTERIOR

Els plens

PLE EXTRAORDINARI, del 20 desembre de 1995).

La sessió extraordinària tingué una durada d'uns 20 minuts aproximadament, i s'hi acordàren:

ACTES

-. Es van aprovar per unanimitat les actes dels dies 23 i 25 d'octubre.

PATRONAT MUNICIPAL «JOSEP BAULIDA»

-. S'aprovà per unanimitat, contractar una pòlissa de Tresoreria de 15 milions de pessetes amb la «CAIXA DE GIRONA», per al Patronat Municipal «JOSEP BAU-LIDA».

AMPLIACIÓ I REFORMA «CTRA. TOSSA»

-. S'aprovà presentar una al.legació a la proposta inicial del Plà Unic d'Obres i Serveis de Catalunya, perquè s'inclogui «l'Ampliació i reforma Ctra.Tossa», amb l'abstenció dels grups IC-EV i ERC.

El Sr.Postigo, en nom del grup IC-EV, va dir que s'abstenien perquè ells tenen altres prioritats. També va afegir, si aquesta al.legació es feia perquè hi ha possibilitats que es doni o bé només és per provar-ho, ja que, en l'últim Ple, va donar la impressió que ja se sabia què s'hi incloïa. El Sr.Casas, va acabar dient que es desconeixia què es subvencionava fins a la publicació i que l'al.legació es fa per si s'aconsegueix alguna cosa més.

POLIGON II ZONA INDUSTRIAL -1a. FASE-

-. Es van aprovar les quotes urbanístiques definitives de les obres d'urbanització de la Zona Industrial -1a. FASE-, amb les abstencions dels grups IC-EV i ERC.

El Sr.Postigo, en nom del grup IC-EV, afegí que estan disposats a parlar-ne, però tal com varen proposar, creuen que s'hauria de donar molta més informació per part del grup de CIU i crear una Comissió d'estudi per arribar al fons del tema. Fins aleshores, ells s'abstindran a tot el que faci referència a la Zona Industrial.

POLÍGON II ZONA INDUSTRIAL -2a. FASE-

-. S'aprovà el repartiment de quotes urbanístiques provisionals de les obres d'urbanització del Polígon II -2a FASE-, amb les abstencions dels grups IC-EV i ERC.

-. S'aprovà amb les abstencions dels grups IC-EV i ERC, convocar subhasta pública per a l'execució de les obres d'urbanització del Polígon II de la Zona Industrial -2a. FASE-.

POLÍGON II ZONA INDUSTRIAL

-. S'aprovà la proposta de modificació de la línia divisòria de la parcel.la de l'Ajuntament del Polígon II de la Zona Industrial, destinada a equipaments, que confronta amb la parcel.la propietat de BOÍ LLAGOSTERA INDUSTRIAL,S.A.; Segons l'equip de govern, el que es pretén es aconseguir una parcel.lació que s'adapti a les directrius que marca la línia de façana i la seva perpendicular. Els grups IC-EV i ERC es van abstenir.

-. S'aprovà la proposta de rectificar la reparcel.lació del Polígon II de la Zona industrial, amb les abstencions dels grups IC-EV i ERC. El Sr. Pallarols exposà que aquesta modificació era a conseqüència d'un error dels tècnics de la reparcel.lació, ja que, quan es van marcar les parcel.les, es va constatar que faltaven metres.

PARKING «PLAÇA CATALUNYA»

-. S'aprovà per unanimitat, comparèixer davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en el recurs contenciós-administratiu interposat per la Comunitat de Propietaris del parking de la Plaça de Catalunya.

SERVEI DE NETEJA «COL.LEGI PÚBLIC LACUSTÀRIA»

-. S'aprovà per unanimitat adjudicar a l'empresa 'CATALUNYA NETA, S.L.', el servei de neteja del Col.legi Públic Lacustària per un import anual de 4.567.616,- Ptes.(IVA inclòs) i per un termini de 4 anys a partir de l'1 de gener de 1996.

PLE ORDINARI, del 27 de desembre de 1995).

La sessió tingué una durada de 2 hores i s'hi acordaren:

TEATRE CASINO LLAGOSTERENC

-. S'aprovà el Reglament d'Ús del Teatre Municipal Casino Llagosterenc amb les vots en contra del grup IC-EV.

El Sr.Navarro del grup IC-EV, demanà que, quan s'hagin d'aprovar reglaments o temes semblants, se'ls doni accés al redactat amb més temps per poder-lo estudiar degudament; afegí també que creu que s'hi hauria de contemplar altres supòsits com l'ús d'altres entitats del Teatre. La Sra.Sancho acabà dient que les bases quedaven suficientment clares.

EDIFICI DESTINAT A «CASAL D'AVIS»

-. S'aprovà, tenint en compte les abstencions dels grups PSC i IC-EV, el pressupost complementari de les obres de climatització i pavimentació de l'edifici destinat a Casal d'Avis.

El Sr.Pallarols digué que no s'incloïa en el projecte perquè hi va haver un error al redactar-lo.

El Sr. Noguera digué que atès que els tècnics cobren per fer la feina li sembla un error important, i que el regidor hauria de fer un repàs als projectes.

El Sr.Casas afegí que era un error important, però que repassar els projectes és competència dels tècnics.

El Sr.Postigo del grup IC-EV digué que el seu grup s'abstindria, ja que es tractava d'un tema encetat en l'anterior consistori. També es va manifestar en desacord amb que aquesta obra fos prioritària, ja que pensen que (tot i que el col·lectiu d'avis ha de tenir el màxim de serveis) hi havia altres sol·lucions. A més, afegí que volia desmentir el rumor on es deia que ells estàven en contra dels avis. El seu grup vol el millor per a tots els llagoste-rencs, inclosos els de la tercera edat. És evident que necessiten un altre local, però al mateix temps, també es podrien satisfer les necessitats d'altres col.lectius o del propi Ajuntament.

El Sr. Casas prengué la paraula i digué que creia que el Grup d'IC-EV havia tornat a crear polèmica en tornar a tocar el tema.

El Sr.Pallarols acabà dient que, quan es cregui oportú, també s'hi poden afegir dues plantes a l'edifici.

EDIFICI EXTENSIÓ DE L'AJUNTAMENT I CENTRE CÍVIC

-. S'aprovà,sense que ningú demanés la paraula, adjudicar definitivament la subhasta pública convocada per a la construcció de l'edifici extensió de l'Ajuntament i Centre Cívic. IC-EV es va abstenir.

CAMÍ «VEÏNAT DE PANEDES»

-. S'aprovà, amb els vots en contra dels grups ERC i IC-EV, la proposta de canviar el traçat d'un tram inicial del camí que dóna accés a la «casa nova d'en Llorenç» al veïnat de Panedes.

La Sra.Gispert explicà que actualment hi ha 2 camins, i que un ja és intransitable; amb el canvi només n'hi hauria un. El Sr.Casas afegí que els camins són una despesa important i seria bo tenir els mateixos accessos però amb menys kms. El Sr.Postigo del grup IC-EV, demanà si aquest canvi implicava pèrdua de patrimoni i el Sr.Casas responguè que no, ja que actualment, no està ben definida jurídicament la situació de molts camins.

El Sr.Noguera del grup ERC acabà suggerint que el canvi s'autoritzés, però que el cost de l'arranjament anés a càrrec dels que l'han demanat.

PUOSC 1996-1999

-. S'aprovà per unanimitat, la proposta de delegar en favor del Consell Comarcal del Gironès la competència municipal necessària per poder executar les obres incloses en el PUOSC 1996-1999, corresponent a «Supressió de barreres arquitectòniques» i «Adequació de parcs públics i zones verdes».

CANVI CRÈDIT «CAIXA DE CATALUNYA»

-. Fou aprovat, amb les abstencions dels grups IC-EV i ERC i amb els vots en contra del grup PSC, la proposta de canviar la destinació de part del crèdit concertat a «CAIXA DE CATALUNYA» per un import de 20.000.000 Ptes. per la realització de les obres:»Llar d'Avis» i «Edifici d'Extensió de l'Ajuntament» i destinar-ho solament a la «Llar d'Avis», perquè està més avançada. Això no implica augmentar la càrrega finacera, ja que «l'Edifici d'Extensió de l'Ajuntament» es farà amb fons propis.

La Sra.Pla del grup PSC afegí que, al seu entendre, aquesta manera demostrava falta de previsió.

NOMS CARRERS «URB/MAS GOTARRA»

-. S'aprovà per unanimitat la nomenclatura dels carrers de la Urb/Mas Gotarra, quedant així: Carrer del Rec, Carrer del Porxo, Carrer Vidreres, Plaça Can Gotarra i Avinguda Gotarra.

MOCIONS

-. S'aprovà per unanimitat la moció presentada pel grup ERC, on proposava que l'Ajuntament s'adhereix-

hi al «FONS CATALA DE COOPERACIÓ DEL DESENVOLUPAMENT», per contribuïr al desenvolupament dels països del Tercer Món. Es va designar al Sr.Noguera interlocutor de l'Ajuntament davant el Fons Català.

-. El regidor d'ERC va presentar una moció en relació a la retirada de símbols feixistes, franquistes i falangistes que hi ha a la façana de diversos inmobles del poble. S'acordà per unanimitat deixar el tema sobre la taula i primer fer una relació de llocs on es troben aquests símbols.

-. El grup d'ERC va presentar una moció demanant que es limiti l'admissió de deixalles a l'abocador de Solius la qual es rebutjada amb els vots en contra de l'equip de govern. L'alcalde va al.legar raons econòmiques i el fet que la maquinària necessita un nombre determinat de tones de deixalles per poder treballar.

PLE EXTRAORDINARI, 17 de gener de 1996

La sessió extraordinària durà uns 20 minuts aproximadament i s'hi acordà:

BASES CONCURS PLACES VACANTS SECRETARIA

-. S'aprovà per unanimitat les bases que regiran el concurs per a cobrir els llocs de Secretària i Intervenció vacants en aquesta secretaria.

SERVEI DE «RECOLLIDA DE RESIDUS URBANS»

-. S'aprovà per unanimitat contractar amb l'empresa DANIEL RIBAS COSTUMERO de Tossa de Mar el servei de recollida de residus urbans, per un import anual de 13.461.225,-Pta.(IVA vigent inclòs).

La Sra. Pla del grup PSC preguntà si els contenidors aportats per l'empresa es repartirien pel poble i qui faria el control per comprovar que l'empresa complís el contracte. El Sr. Llinàs respongué que els contenidors es repartirien pel poble, i que en alguns llocs es canviarien per uns de més cabuda; pel què fa referència al control, el faria la Policia Local.

PLE EXTRAORDINARI, del 7 de febrer de 1996)

La sessió extraordinària va durar aproximadament uns 50 minuts i s'hi aprovà:

APROVACIÓ D'ACTES

-. S'aprovaren les actes dels dies 27 de desembre de 1995 i 17 de gener de 1996.

SORTEIG DELS MEMBRES DE LES MESES ELECTORALS

-. Es féu el Sorteig públic dels Membres de les Meses Electorals per a les Eleccions a Corts Generals del dia 3 de març.

PLE ORDINARI del 28 de febrer de 1996)

La sessió ordinària va durar 3h. i 10 minuts i s'hi acordaren els punts següents:

APROVACIÓ D'ACTES

-. Es va aprovar l'acta del dia 7 de febrer amb els vots en contra del grup IC-EV.

El Sr. Postigo en nom de IC-EV, manifestà que al seu entendre, l'acta no reflectia exactament el resultat final i el Sr.Casas afegí que l'acta ja era la correcta.

electrodomèstics Codolar
DEGISA
Carrer Camprodon, 11 - Tel. (972) 83 04 77
17240 LLAGOSTERA
SOM ESPECIALISTES EN ELECTRODOMÈSTICS

LLIBRERIA
PAPERERIA
MALLORQUÍ
FOTOCOPIES
OBJECTES DE REGAL
I JOGUINES
Passeig Pompeu Fabra, 21
Telèfon 83 03 33
LLAGOSTERA

SUBHASTA OBRES POLÍGON II ZONA INDUSTRIAL -2a. FASE-

-. S'aprovà la rectificació del Plec de Condicions amb relació a la subhasta de les obres de la 2a. Fase del Polígon II de la Zona Industrial, amb el vot en contra del grup ERC i les abstencions del grup IC-EV.

El Sr.Postigo del grup IC-EV, demanà el motiu de la rectificació i el perquè de caràcter d'urgència.

El Sr.Casas, respongué que es tractava d'un error dels contractistes i que convenia fer-ho ràpid perquè hi havia alguna empresa interessada en els terrenys. També afegí que volia aclarir una afirmació que ell va fer en relació a la manca de previsió de calefacció de la Llar d'Avis, ja que no era error dels tècnics, perquè el tècnic redactor ja havia fet constar aquesta mancança en una nota al projecte.

NOVES TARIFES D'AIGUA

-. S'assebentà en el Ple l'aprovació de les noves tarifes d'aigua per part de la Comissió de Preus, aprovada en el ple del dia 20-12-95.

La Sra. Pla del grup PSC digué que l'informe enviat a la Comissió de Preus no era complet al moment de l'aprovació en el Ple. El Sr.Postigo del grup IC-EV afegí que efectivament no ho era i que l'estudi aprovat es podia aplicar de moltes maneres.

El Sr. Casas respongué que era cert, però que els regidors varen poder donar-hi la seva opinió en el seu moment.

ENTITAT URBANITZACIÓ «MONT-REI»

-. S'aprovà amb les abstencions de tots els grups de l'oposició, la proposta de denegar el recurs presentat per l'Entitat Urbanística de manteniment i conservació MONT-REI, contra la liquidació del pagament de les obres de pavimentació i desguassos de l'Av.Espanya. Tant el grup PSC com el IC-EV creuen que la manera de dur el tema no ha estat la més correcta.

REVISIÓ PREUS «GESESA»

-. S'aprovà per unanimitat la revisió de preus sol.licitada per GESESA, per a la gestió del servei domiciliari d'aigua potable al municipi. El nou preu fixat a percebre per GESESA és de 57'49Ptes./m3.

PRESSUPOST MUNICIPAL 1996

-. S'aprovà amb els vots en contra dels grups de l'oposició, el Pressupost Municipal presentat per al 1996. El pressupost és de 629.327.721Ptes.

El PSC creu que caldria invertir més en Sanejament i en Serveis Socials. També opina que és exagerada la partida de festes i la inversió en informàtica; demanen també el perquè no es preveu cap partida per a l'Institut. El grup IC-EV opina que s'ha incrementat molt la partida de les retribucions dels membres de l'Ajuntament; que és molt petita la partida al Fons Català de Cooperació i també que potser no és prioritària la inversió en el material informàtic. Acabà demanant perquè no s'havia convocat cap comissió informativa per presentar el pressupost a l'oposició.

El grup ERC digué que ja presentarien les al.legacions.

El grup CIU respongué a les propostes fetes dient que: la inversió en el material informàtic era necessària, ja que així s'estalviarien diners en impresos i altres treballs; la partida de festes no s'ha incrementat en relació a l'any passat; l'Institut, en principi, no ha de presentar cap despesa addicional aquest any; la partida al Fons Català de Cooperació és petita, però a d'altres ajuntaments encara ho és més i que en Serveis Socials es correspon a la sol.licitud presentada pels assistents socials.

MOCIONS

-. S'aprovà per unanimitat la moció presentada pel grup PSC, per mantenir l'enllumenat encès en la seva totalitat fins a les 22h. i en el període estival fins a les 23h.

-. Es va rebutjar, amb els vots en contra de CiU, la moció presentada pel PSC d'encarregar a un organisme competent un projecte d'Ordenació del Trànsit i tenir cura de l'estricte compliment de la Llei de Seguretat Vial.

-. S'aprovà per unanimitat la moció presentada pel grup ERC, demanant la neteja d'un terreny ja que hi havia una acumulació de deixalles.

- Es rebutjà la moció d'ERC de retirar simbologia franquista d'algunes façanes. Segons l'aldalde, les persones consultades que tenen aquests símbols a les seves façanes no estan interessades en retirar-los.

-. Es rebutjà la moció d'IC-EV d'aclarir la situació del sanejament de la vila. Els regidors d'IC-EV van argumentar que, sembla ser, que ningú té clar la situació del sanejament de Llagostera. Per la seva part, el Sr. Llinàs va respondre que el Consell Comarcal ja està fent un projecte.

-. Es va deixar sobre la taula la moció d'IC-EV relatiu a l'inventari dels camins públics fins que s'aprovi el Reglament que desenvolupi la Llei d'accés al Medi Natural.

-. Es va rebutjar la moció d'IC-EV per al pronunciament a favor del dret de vot dels inmigrants amb els vots en contra de CiU. El Sr. Casas va argumentar el vot del seu grup dient que aquest és un tema que s'escapa de l'àmbit municipal.

Eleccions generals del 3-M

Són absurdes, si voleu, les comparacions que us proposem amb els "formatges" de la columna del costat. Sóm conscients que es tracta de tres demarcacions totalment diferents pel que fa al seu volum d'electors. No obstant, aquesta no és l'absurditat més important. El que realment fa que siguin difícilment comparables els dos primers "formatges" amb el tercer és el marc polític i el sistema de partits polítics.

El factor que tradicionalment ha influit a l'Estat espanyol a l'hora de decantar el vot de l'electorat a estat "L'eix Esquerra-Dreta" (terme caduc dins la Ciència Política moderna). Dins aquest eix, l'electorat han encaixat als diferents partits polítics i segons la seva situació han votat uns o altres.

No obstant, en les CCAA on hi ha arrelat un sentiment nacionalista, com és el cas de Catalunya, l'eix E-D s'ha de combinar amb l'Eix Nacionalisme-Espanyolisme, de manera que el vot racional és més dificultós. A Catalunya, l'Eix N-E té més pes que no pas el de E-D. És per això que per alguns electors de CiU els costa pair un pacte amb el PP (tots dos de dretes però aquest darrer clarament espanyolista).

El sistema de partits, doncs, és ben diferent segons la demarcació on ens movem. Mentre que a Catalunya és plural i depèn de la combinació de quatre factors, a la resta de l'Estat (excepte País Basc i Galicia) el sistema és bipartit.

Llagostera

Convergència i Unió va ser la formació política més votada a Llagostera; va augmentar de vots respecte les eleccions de 1993 tot i que va baixar en percentatge. Qui va fer un augment espectacular, però no inesperat, va ser el PSC que va passar de 862 vots l'any 1993 a 1.260 vots al 1996. La por al PP va disparar al vot socialista bàsicament en detriment d'ERC. Per la seva part, IC es va mantenir.

Si comparem els "formatges" de Llagostera amb Catalunya veiem que en totes dues demarcacions els partits dominants són el PSC i CiU. No obstant, mentre que CiU va ser la formació més votada a Llagostera, el PSC va guanyar a Catalunya. A l'hora també és destacable el fet que a Llagostera la resta de forces políques juntes (PP, ERC y IC) representen només el 16 % dels vots mentre que a Catalunya puja fins a un 30 %.

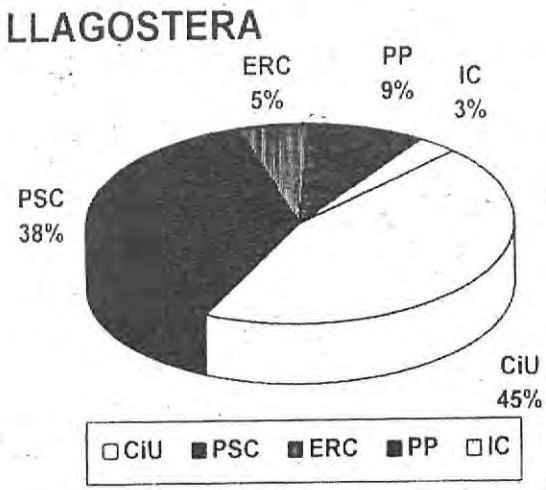

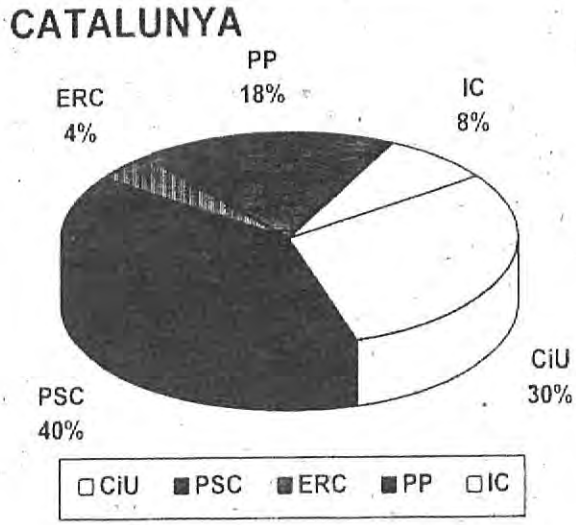

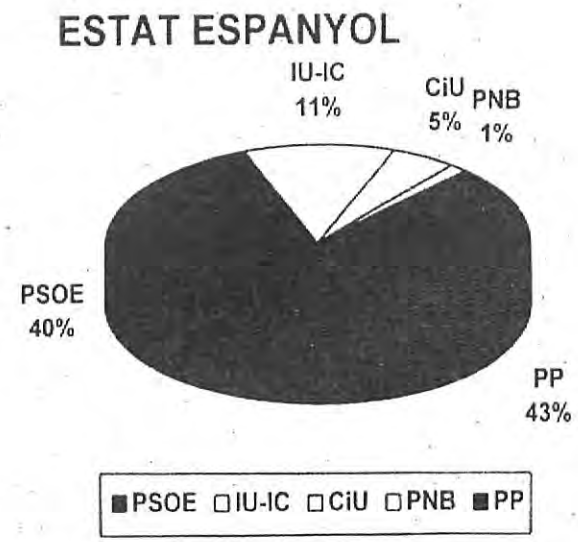

Marta Ciurana

TV - Video - Hi-Fi
Aire Condicionat
Electrodomèstics
Antenes Parabòliques
Calefaccions

Gestrònica

INSTAL.LACIONS RUFÍ - RESTRUDIS, S.L.

C/Jaume I, 12 - Tel. 80 50 91 - Fax 80 53 07
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel. 83 11 76

TOT CALÇAT

Espardenyeria i Sabateria
(Antiga Casa Joan Vila)

BONA FESTA MAJOR !!

C/ Colon nº1
Tel: 83 02 05
17240 LLAGOSTERA

L'encís

MODA
DONA I
INFANTS

TINTORERIA NÚRIA

Passeig Pompeu Fabra, 44
Tel. 83 10 01
LLAGOSTERA

Celler Can
Ramiro

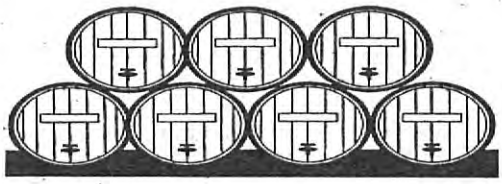

C/. Comte Guifre, 1 - Tel. 83 01 63
LLAGOSTERA

cables

lacus
ANTIPARASITARIOS.

MAFA, S. L.

(Succ. de Guillermo SUREDA)

ELECTRODOMESTICS
CABARROCAS
Pg. Pompeu Fabra, 1
Telf. 83 03 25
17240 - LLAGOSTERA

ROSER I AMÈLIA
PERRUQUERIA

Us desitja Bona Festa Major !!

Carrer Nou, 27 - Telèfon 83 02 16
LLAGOSTERA

Isidre Pinos

TRANSPORTS

Tel. 83 10 32

Us desitja Bona Festa Major !!

Cavaió

ALTA TENSIÓ: ECOLOGISTES VERSUS PAGESOS

Quin atreviment el meu! Es presenta al poble la segona etapa del Butlletí que no deixa de gaudir de bon impuls i d'empenta engrescadora. Jo em proposo a presentar una minuta secció que se'n diu *Cavaió*. S'emmarca la secció amb les majúscules C,A,V,A,I,Ó i no us dic res sobre què pretén representar ni quin és l'objectiu que s'intenciona. I és aquí, on allò de que «l'experiència i l'equivocar-se t'ajuda a refer el camí» se'm fa del tot evident. El meu sincer parer és que un butlletí vilatà no ha de renunciar a una de les joies que li pertanyen en essència, la joia de la terra i el seu cultiu. I com que no puc entrevistar ni a la tramontana, ni a la dolçor dels préssecs, ni a la fina pluja que s'escorre pels corriols entre violes sinó només a través de parlars poètics, i no tinc fusta de poetessa, vull estar al costat dels qui participen d'aquestes joies, dels «Joves negociadors de la terra», dels «Ecologistes versus pagesos...»

Segons el «Plà d'Actuacions per a la millora de les xarxes el.lèctriques» acordat per la Generalitat i empreses elèctriques com el Grup Enher, i amb una inversió per part de la Generalitat de 50.000 mil.lions de pessetes (en 4 anys) en l'empresa esmentada, des de l'any 89-90 s'ha anat estenent un nombre considerable de línees que formen un complex sistema reticular. L'objectiu d'aquesta extensió de línees equival evidentment a l' objectiu del «Pla de Millora», és a dir, oferir al ciutadà un servei elèctric eficaç i constant, garantint la no possibilitat de caigudes de tensió en èpoques de condicions atmosfèriques adverses i alhora actualitzar el servei en funció de l'augment de consum degut al creixement vegetatiu (creixement de la població, d'indústries,...). Abans d'anar més enllà en aquest escrit, considero adequat , en modèstia mesura , situar al lector dins l'argot tècnic que domina aquest àmbit de la indústria. Així es parla d' *Estació Receptora (ER)* quan es refereix a una estació que reb una línia d'una tensió determinada i a partir d'ella es distribueix a altres punts, generalment amb una disminució de la tensió; es parla de *Centre de Càrrega* quan es refereix a un punt geogràfic on «desemboquen» un nombre considerable de línees; i per analogia, es parla d' *autopistes* quan es refereix a «tirades» de línees d'alta tensió (de l'ordre de 400 KV) i de manera correlativa de *carreteres comarcals* (de l'ordre de 100KV),.etc..

Tot pla implica una llista ordenada d'actuacions. És a dir una llista de passos o fases que o parteixen del res o d'uns constructes reals que pertanyen a un pla anterior ja dut a terme. Un d' aquests passos és la instal.lació d'una línea de 110KV que pretén subministrar energia elèctrica a l'àrea del Baix Empordà . Es parteix d'una «autopista» que arriba fins a França, que se la comunica amb una ER a **Juià** . A Juià la corrent que arriba a 220KV es transformada a 132 KV i 110 KV i pretén prendre dues direccions:

1) **Juià-LLagostera-Platja d'Aro (Línea de 110KV)** ,que atravessa tot el plà del Gironès.

2) **Juià-Palafrugell-Castell d'Aro**, que atravessa per les Gavarres.

Ja des del 1993 s'està discutint d'aquesta segona travesia de la línia d'alta tensió. Després de que el Departament de Medi Ambient dongués el vist-i-plau al projecte, tot i considerar-lo un «sever» impacte ambiental, al.legacions des dels ajuntaments d'alguns municipis afectats, recollida de firmes per part d'associacions ecologistes..etc.....pressionaren al Departament d'Indústria i Energia que és qui té la última paraula en aquests casos. Tot i així l'agost del 94 el Departament d'Indústria i Energia autoritza a la companyia Enher a la instal.lació de 97 torres d'alta tensió, creuant el massís de les Gavarres. Al grup Enher només li manca que es declari la línia **d'utilitat pública**. El projecte continúa estan pendent. Se senten veus de fons: *«Política territorial, política turística i política ambiental estan* ***estretament*** *vinculades», «...política d'interessos privats»* Més al.legacions i més queixes, fins a l'agost del 95 quan segons els diaris «Enher congela el polèmic projecte de la línia d'alta tensió de les Gavarres, i proposa un traçat alternatiu que passaria per Cassà de la Selva i Llagostera» . Per altra banda, segons declaracions del grup Enher , aquest març 96, afirmen que «**ambdues** línies seran **inevitablement** exteses, tot i que la instal.lació de la que passa pel Plà del Gironès (i per tant pel terme de LLagostera) **retrasarà** la instal.lació de la línia que passa per les Gavarres.»

Així doncs terres del veïnat de Cantallops, de Gaià i de Penedes es veuran afectades. Amb els propietaris afectats el Grup Enher aspira a una negociació amistosa . Els hi compra el tros de terra directament afectat. Dins el Grup Enher hi ha el Departament de Patrimoni, que és qui s'encarrega d'arribar a un preu últim, el que es fa és «aclimatar la realitat a l'import

final» , és a dir **enlloc hi ha escrit un criteri específic a seguir**. Així per a orientar-se sobre el valor de la terra, es repasen els valors fiscals dels cadastres, transaccions amb agents de la propietat immobiliària, i arriben a acords amb sindicats i unions agrícoles. Es segueixen criteris d'avaluació diferents segons si el tros de terra representa un punt de recolzament de la línia (és a dir una torre) o si és el tros just per sobre del qual hi ha el cable. Així l'empresa elèctrica compra el tros de terra que necessita, «generalment sense problemes» , i ella n'és propietària, però **una propietària «especial»**, *no es fan escriptures de traspàs de propietat*. (Em pregunto si això té o no té alguna rel.levància). Aquest preu que finalment s'estipula segons en cada cas, pel propietari significa una indemnització, una indeminització a tots els inconvenients i desventatges que ell assegura davant l'estesa de la línia per les seves terres (perjudicis com infrava-loració de les terres, condicionament del sistema de rec,...). Es suposa que aquest aquest preu final que s'acorda hauria de contemplar aquests perjudicis, no només el mer valor de la terra. Els representants del Grup Enher es guarden el dret de no esmentar el «preu mig» concret que s'ha acordat darrera la Línea 110KV, per evitar problemes lògicament. Aquí veiem que alguns aspectes de la realitat no són traduïbles en lleis i ordres legals, i malgrat estar oberts a la bona intenció dels subjectes, hi ha sempre el perill d'abocar-se a l'abisme de la no equitat.

Amb la teoria ecologista el Grup Enher s'ha fusionat totalment. Hi ha una consciència ecològica: qualsevol projecte ha d'estar per sota del que s'anomena *Codi de Conducta de Medi Ambient* . Així aquesta consciència s'ha traduït en la instal.lació de la línia amb helicòpters per evitar una major desforestació i es realitza una tal.la i poda sel.lectiva, és a dir segons el tipus d'arbre, el seu creixement, la seva combustió,...per així evitar incendis i abastar un grau ínfim d'impacte ambiental. Això és perfecte. A la pràctica però, els mateixos ecologistes se'ls planteja el dubte de si aquestes mesures es faran efectives i ERC critica la manca de control i la negligència que cometen les companyies en no retirar la vegetació que creix sota les línies de baixa i alta tensió. Qui té raó? On és la veritat?

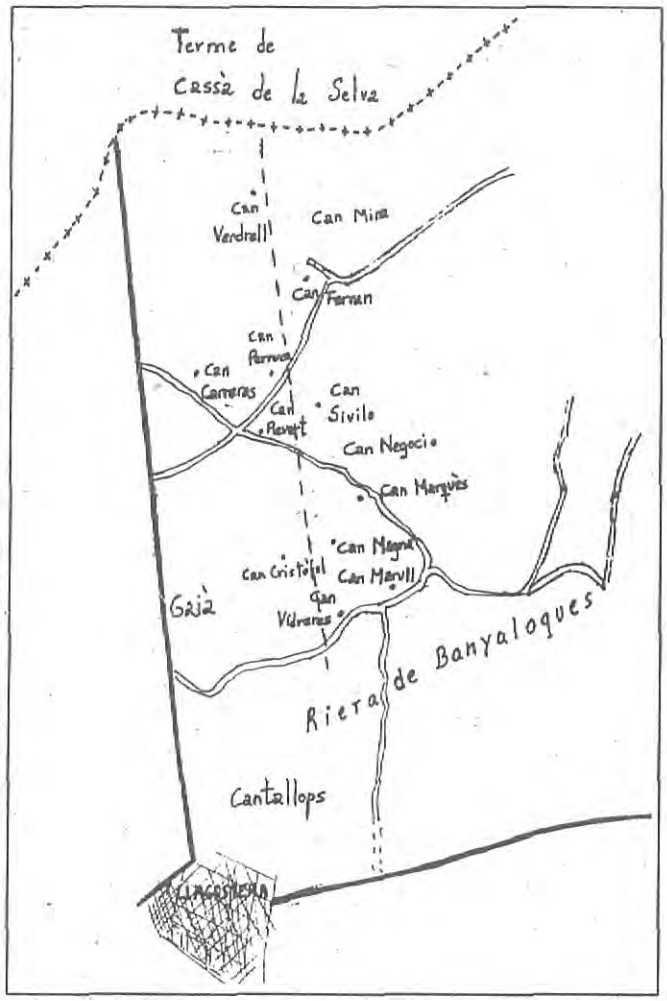

----- *Traçat de la futura línia d'alta tensió.*

Ecologistes i pagesos, pagesos i ecologistes, els dos afectats. Els primers sembla que han guanyat la batalla, de moment. S'han prioritzat els interessos ecologistes enfront els agraris. La proposta de la instal.lació de la línia per les nostres contrades sembla haver estat el punt i final de discussions i al.legacions dels dos darrers anys. Un joc amb unes regles. Unes regles «oficialment intocables». I en un joc, uns guanyen i els altres perdren. I si diuen que l'important és participar, ja participem prou cada vespre quan obrim les llums de les nostres llars i deixem que avanci el contador del costat de la porta. I participem malgrat ser perdedors perquè tenim l'esperança d'algun dia ser guanyadors (o de ser més astuts i hàbils que ara). I participem, malgrat ser perdedors perquè som conscients de la dita que ***«Si volem tots menjar peix, ens hem de mullar el cul»***, això sí, ens l'hem de mullar TOTS!.

Burgués i Ribó

Una dècada compartint música.

EL COR PARROQUIAL LLAGOSTERENC CELEBRA EL DESÈ ANIVERSARI.

La música, tal i com l'entenem avui, va néixer amb l'home. Els sons rítmics i les primeres manifestacions musicals són molt més antigues que la paraula. La humanitat se n'ha servit tant per comunicar-se com per expressar estats d'ànim, alegria, dolor, sofriment o amor. La música també ha estat portadora, en moltes civilitzacions, d'un significat màgic. Les melodies eleven els ésser humans al nivell de semi-divinitats i ens obren línia directa de comunicació amb els déus. La música ha estat, per altra banda, una ofrena, i en aquest sentit ha evolucionat fins a configurar un seguit d'estils o gèneres -des dels cants tribals, al *godspell* o al cant gregorià-. El Cor Parroquial Llagosterenc, que aquest any celebra el desè aniversari, va sorgir precisament per servir els actes de culte de l'església. Tot i que actualment en els seus concerts interpreta tant cançons populars com sardanes o àries operístiques, l'essència de la formació encara recorda els inicis amb música litúrgica. La tradició coral a Llagostera, però, és molt més antiga. Es té constància que a principis de segle ja existien algunes formacions infantils que, de mà de l'organista Mn. Pere Fàbregas, acompanyaven les celebracions i ,posteriorment, el mestre i compositor Martí Llosent va posar-se al capdavant d'un grup de Llagosterencs moguts per l'afició a la música per cantar en festes solemnes.

CONCERT DE PASQUA 1996. D'esquerra a dreta i de dalt a baix: Jordi Codolar, Jordi Masnou, Pere Massachs, Rafel Pujol, Lluís Arimany, Pere Genoher, Robert Rodríguez, Ramon Soler, Jaume Vilanova, Lluís Saurí, Consol Domènech, Gisselle, Carme Xirgu, Conxita Pijoan, Maria Masnou, Sonia Rodríguez, Carme Ruiz, Paquita Dolç, Victòria Casadevall, Merçè Valentí, Gemma Blanch, Teresa Mont, Ignasi Forcano, Mª Josep Callizo, Josep Borrell (organista). També componen el Cor Mercé Salvadó i Antoni Molina.

Un nou impuls pel cant coral

L'empenta definitiva per consolidar aquest grup no va arribar fins l'any 1986. Va ser amb Mossèn Gabriel al cap de la parròquia quan es va adquirir un orgue i es va abandonar l'antic armònium que -com recorda Alfons Figueras, director del Cor des d'aquest any- tenia les manxes rebentades. L'adquisició de l'orgue -que es va estrenar el 15 d'agost amb motiu de la missa del Casal- va donar un nou impuls al Cor, ja que no limitava tant el tipus de música i podia jugar millor amb les veus o cordes. En aquells anys existien dues formacions de cant coral: un grup de nois i noies de les escoles, i el Cor Parroquial. Va ser aleshores quan Alfons Figueras, que va començar cantant a la formació, va passar a fer també les funcions de director i organista. Un altre fet important que va ajudar al Cor va ser que l'orquestra de Cambra de Girona, dirigida pel mestre Lluís Albert, buscava corals que l'acompanyessin en alguns concerts. A partir d'aquí les formacions de nois i noies i el Cor es van fusionar i van començar a preparar actuacions. La primera va tenir lloc el dia de Sant Esteve del mateix any i es va caracteritzar per la nombrosa assistència de públic i, sobretot, per l'entusiasme dels cantaires, que van interpretar peces molt complicades pel nivell que aleshores tenia el Cor. Alfons Figueras recorda aquells inicis resumint-los amb poques paraules: assajos, assajos i assajos. Diàriament i veu per veu, amb la dosi de sacrifici que suposava, els components del Cor es reunien per assajar noves peces i perfeccionar les apreses. El director explica que aleshores hi havia poca gent que tingués coneixements musicals i les cançons s'aprenien a base de memoritzar, amb la dificultat que comportava interpretar un tipus de música diferent al que s'estava acostumat. Després de la primera actuació amb l'Orquestra de Cambra es van fer sortides al Teatre Municipal de Girona, a Vidreres i a Tossa. En aquest cas concret i com a anècdota, Alfons Figueras recorda que el cor va ser presentat com la «Polifònica de Llagostera», i diu que el poder cantar amb l'orquestra va ser molt important en els inicis «ells van col.laborar amb l'arranjament de partitures i ens van ajudar molt, va ser fonamental perquè sols potser no ens hauriem atrevit», comenta. Després d'aquests concerts el Cor va assistir a la Primera Trobada de Corals de Calonge i en va organitzar una a Llagostera, que no va tenir

Alfons Figueras,

deixeble del recordat mestre i organista de la Catedral de Girona, Mossèn Francesc Geli i Tarrés. Director del Cor Parroquial Llagosterenc des dels seus inicis, l'any 1986.

continuitat. En aquells temps el Cor estava composat per uns quaranta o cinquanta llagosterencs i en aquesta actuació ja s'hi van incorporar tres persones de fora, que van reforçar molt la corda de baixos i tenors.

Deu anys després

Aquells inicis ja es recorden des de lluny i actualment són una trentena de persones les que composen el Cor, un cinquanta per cent de les quals són de fora. Alfons Figueras es lamenta que fa molt de temps que no s'hi incorpora ningú del poble, però per altra banda comenta que el grup s'ha consolidat ja que s'ha reunit un grup de gent que coincideix amb un determinat gust musical. Actualment el Cor Parroquial Llagosterenc ha arribat a un nivell alt de veus i interpretació. En aquest sentit cal destacar la incorporació, l'any 1991, de la soprano Maria Josep Callizo -que ha estudiat cant a Barcelona, Madrid i Gènova- i de l'organista Josep Borrell, que hi juga un paper important, ja que moltes corals no disposen d'organista propi i s'han de limitar a cantar a *capel.la*. En el seu repertori, de més de cent peces, s'hi poden trobar des de cançons populars i sardanes a obres de Bach, Heandel, Palestrina, Perosi, Vitoria o Schubert. Ara ja no cal assajar per repetició ja que hi ha força gent de la formació que ha cursat estudis musicals i la resta ja ha adoptat la tècnica de memorització. El cor ha voltat gairebé tots els pobles de la geografia gironina. Ha actuat a Platja d'Aro, La Bisbal, Girona, Olot, Bescanó, Lloret, Llambilles,Salt, Santa Cristina, Fornells, Calonge... I en algunes d'aquestes actuacions ho ha fet acompanyat de conjunts de cambra, com ara el Conjunt Instrumental *Amadeus* o l'Orquestra de Cambra del Conservatori de Girona. Fins i tot en un dels concerts de Nadal va aconseguir formar el seu propi conjunt, amb violins, oboes, flautes, violoncels i orgue.

A part dels concerts que ha fet durant aquests anys el Cor també ha contribuit a revifar i mantenir la cultura popular amb l'enregistrament dels Goigs dels Santuaris Gironins,armonitzats per Salvador Dabau i a instàncies de Mn. Joan Juanola, capellà dels Àngels, amb motiu dels 50 anys de la restauració de la Mare de Déu del santuari.

Durant aquests anys molts llagosterencs han posat les veus i la il.lusió en aquesta formació que va encetar la segona dècada amb un concert de Pasqua en el qual es va homenatjar la persona de més edat del cor, Conxita Pijoan, que amb altres components com el recordat Paco Ruiz, van ser dels pioners del Cor Parroquial Llagosterenc, que té vida per anys.

Sònia Genoher Valentí

Concerts més destacats

19 juny 1987. Teatre Municipal de Girona. Actuació amb l'Orquestra de Cambra i les corals Tossenca, "El Progrés", de Palamós i la Capella Polifònica de Girona.
3 defebrer 1991. Primera Trobada de Corals a Llagostera, amb la Coral Ressó, de Cassà de la Selva, i l'Orfeó Llevantí, de Calonge.
13 de desembre de 1991. I Cicle de Concerts de Tardor de Bescanó, organitzat per la Coral Josep Ruhí. (també hi va participar el 1992).
12 de gener de 1992. Concert en benefici de la Casa de Colònies La Cot, a La Bisbal.
13 de juliol de 1992. 6a Gala Musical benèfica organitzada pel Rotary Club, de Lloret de Mar, amb el Conjunt instrumental de Cambra *Amadeus*.
26 de setembre de 1993. Concert i gravació dels Goigs dels Santuaris Gironins amb motiu del 50è aniversari de la reposició de la Mare de Déu dels Àngels.
1 de gener de 1994. Concert de Nadal a l'església del Convent dels Franciscans de La Bisbal.
29 de març de 1994. Concert de Setmana Santa organitzat per la Junta de Confraries de Girona.
1 d'octubre de 1994. Concert amb motiu dels 25 anys del Consell de Col.legis Oficials de Gestors Administratius, al Santuari de la Mare de Déu del Tura i al Teatre Principal d'Olot.
23 d'octubre de 1994. Concert de Goigs Marians a Blanes amb motiu del 2on centenari del Vot del Vilar.
8 de desembre de 1994. Concert al Teatre Municipal del Casino Llagosterenc amb motiu de la inauguració de la reforma.
21 de maig de 1995. Concert amb motiu del Dia del Malalt a l'església de l'Hospital Santa Caterina.
12 d'octubre de 1995. Concert amb motiu de la XXXI Trobada de Brancadiers i infermeres de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes.

A més d'aquests concerts el Cor Parroquial Llagosterenc ha actuat en altres pobles de la geografia gironina, ha acompanyat casaments i ha institucionalitzat els concerts de Nadal i el de Setmana Santa a l'Església de Llagostera.

TEMPS PASSATS AL CASINO

El passat dissabte 16 de març, a les 10 de la nit, el públic que va assistir al Teatre Municipal Casino Llagosterenc, va poder gaudir d'una bona vetllada de nostàlgia. S'hi van projectar unes pel.lícules documentals que, sota el nom de "Temps Passats", no volien res més que rautar el mur de la memòria i esdevenir un testimoni viu dels fets locals ocorreguts des de l'any 1948 fins al 1970. Les filmacions, realitzades de manera amateur per Josep Mª Coris Martinell, Pere Sais Sans, Emili Coll Planella, Joan Sagué Gutarra i Narcís Sans, van ser muntades en vídeo per Josep Fernández.

En aquell caminar enrera a través dels anys, vam reviure, entre altres coses, l'encant *kitsch* de les majorettes, les nevades del 63 que van vestir al poble de blanc, una corrida de toros i una emotiva festa de la tercera edat, amb uns vellets molt diferents dels d'ara, petits, eixuts i encorbats. Fa 50 anys, els anys pesaven més, la vida era més curta i el temps més lent.

Tot allò no va ser un simple testimoni documental. El públic va entrar de seguida en el joc de la nostàlgia. Ara un reconeixia un familiar, l'altre a un amic, i més d'un es va veure a ell mateix sense arrugues i amb més cabell. El fantasma de l'enyorança es va passejar entre els comentaris del públic, envejós del temps que s'enduu els fets i els torna records. "Qualquier tiempo pasado fue mejor" és una frase que es guarda per les ocasions especials, quan s'apareix de manera tangible l'inevitable "tempus fugit".

EXPOSICIÓ DE QUADRES AL CASINO

Un total de 24 quadres van ocupar la sala d'exposicions del Casino Llagosterenc del 20 d'abril al 8 de maig. Es tractava d'obres firmades per pintors del poble i forans. Pous, Maiol (pare i fill), Calvet, Albertí, Puidemunt, Cebrià, Carreró, Turet, Aguiló, Vall-llosera, Jordà, Bosch i Clara són els artistes que firmaven la totalitat de les obres de l'exposició, quinze de les quals ja havien trobat comprador pocs dies abans de clausurar-la.

COM HO DIEM, COM HO HAURÍEM DE DIR

En un acte públic de presentació d'una revista local, un dels parlamentaris deia, i ho va fer en més d'una ocasió, "que havíem de **recolzar** iniciatives com aquesta d'avui".

No és d'estranyar perquè també ho he sentit dir en algun mitjà de comunicació, en algun polític i a bastants conductors de programes.

El verb **recolzar,** segons diu el diccionari, vol dir, exactament: descansar una cosa sobre un suport.

Per tant, podem recolzar una escala a la paret, podem també recolzar l'esquena en un pi o en una alzina surera. També fent-ne un ús figurat podem recolzar teories sobre fets demostrables.

Però el que hauríem de procurar de no dir és que **recolzem** persones que tenen iniciatives, ni tampoc no hem de **recolzar** iniciatives dutes a terme per persones. En aquests casos hauríem de dir que **donem suport** a les iniciatives, que **donem suport** a les persones, i també que **donem suport** a les idees... **Donar suport** és, doncs, el verb precís .

Ja no cal dir que *apoiar* ve del castellà apoyar i que en cap cas no pertany al lèxic català.

***

Compte, comte i **conte** no tenen res a veure amb **adonar-se'n**

M'he adonat que, sovint, aquest verb **adonar-se** presenta moltes dificultats per als parlants.

Quan **ens adonem de les dificultats,** veritablement som conscients que **ens n'adonem,** però el que no hem de fer mai és *donar-nos compte, adonar-nos compte, donant-ze compte* ni cap altra combinació possible en què surti compte, perquè, sense **adonar-nos-en,** estem fent un calc del castellà: darse cuenta.

Perquè els **comptes**, sobretot si són **corrents,** pertanyen a l'àmbit bancari. Si no són tan corrents com creiem, acostumen a pertànyer a la noblesa i aquests són els **comtes**. En canvi, quan ens semblen del tot familiars i sovint tradicionals són els **contes** o el que és el mateix les narracions que hem sentit explicar els nostres avis generació rere generació.

Per tant, hauríem **d'adonar-nos** que, el conte de la Ventafocs, amb el comte Borrell amb els comptes corrents de les entitats bancàries no tenen gaires lligams. Oi que us n'adoneu?

Laura Jaime i Femenia

* ELECTRODOMÈSTICS
* VIDEO
* TV. C.
* SÓ
* LLISTA DE NOCES

ELECTRODOMÈSTICA JULI CLARA

C/ Pau Casals, 16
Tel. (972) 83 02 23
17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Dietètica, Productes de règim
Herboristeria, Cosmètica natural,
Consulta naturista

la natura

Passeig Pompeu Fabra, 46
Telèfon 80 56 13 - 83 10 39
LLAGOSTERA

Fermí Rodriguez i Casanovas
Aureli Bermejo i Flores
i parlant de fusta ...
Tot el que calgui
Bastiments - Portes - Finestres - Cuines - Mobles
Fusteria
FERMÍ I AURELI, S.L.
Industria, 16 Tel. 83 11 63 LLAGOSTERA

Perruqueria
M. HELENA
Us desitja una Bona
Festa Major!
Carrer Concepció - Tel. 83 10 27
LLAGOSTERA

* CARNISSERIA *
* XARCUTERIA *
* ROSTISSERIA *
CAN MERLA
C/. Santiago Rusiñol, 4 Tel. 83 02 21
C/. Angel Guimerà, 27 (SUPER AVUI) Tel. 80 55 5
LLAGOSTERA

SUPER STOP
CENTRES COMERCIALS
LLAGOSTERA
c/Passeig Romeu, 32

BONES FESTES
Pinsos Viñas de Llagostera, S.L.
Crta. Sant Feliu, Km. 22
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel: 83 01 90
Fax: 80 54 53

Art & Disseny
estudi de disseny gràfic
LOGÒTIPS, IMATGE D'EMPRESA, TARGETES
DISSENY CORPORATIU, PUBLICITAT GRÀFICA.
c/ Barcelona 4
17240 Llagostera (gi)
tel 972 831224

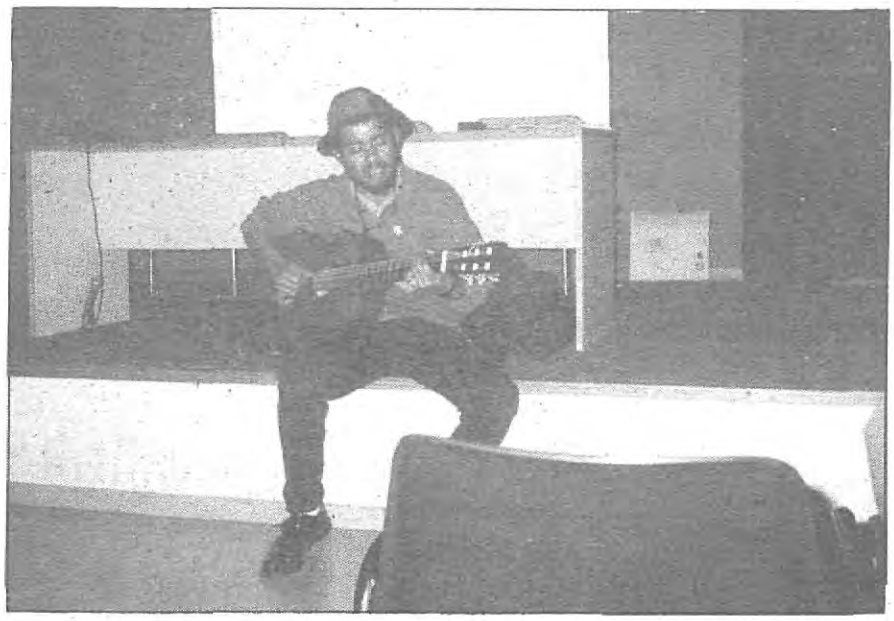

Després de les diapositives i els comentaris que ens van mostrar la crua realitat de Guatemala, Beto ens va oferir un petit recital de cançons tradicionals de Nicaragua.
(Foto:Pin)

Del 18 al 24 de març el Local Social de "La Caixa" va acollir l'exposició itinerant "Anem a veure llibres", inclosa dins les jornades culturals del Col·legi Públic Lacustària. La mostra va atraure molts infants que es van entregar entusiàsticament als plaers de la lectura.
(Foto: Pau Bassets)

Exposició homenatge a Antoni Varés

Albina Varés va oferir una conferència el passat mes de desembre a la sala d'exposicions de l'Arxiu Municipal. La xerrada es va celebrar en motiu de la inauguració de l'exposició *"Antoni Varés. Del cartell al cinema"* i de la presentació de la *Crònica* no. 13 (també dedicada a l'artista).

L'exposició de bolets de l'Esteve Fa a Riudarenes

Els bolets de guix de l'Esteve Fa van trobar una nova oportunitat per ser admirats en el marc de la IV Fira d'Arts i Oficis. Aquesta mostra es va celebrar a Riudarenes els dies 6 i 7 d'abril i oferia al públic la possibilitat d'observar articles elaborats artesanalment, com a mostra de l'evolució dels oficis manuals tradicionals.

Artistes de Llagostera exposen a "Art Gironès"

Trenta artistes vinculats a Llagostera van exposar a l'exposició local *d'Art Gironès*, promoguda per l'Ajuntament y el Consell Comarcal del Gironès. L'exposició, que es va fer al Local Social de la Caixa, va ser inaugurada el dissabte dia 20 d'abril per representants del Consell Comarcal, autoritats locals y el director de l'Escola de Belles Arts de Llagostera, Sr. Jordi Pous. En l'exposició s'hi van poder veure escultures, aquarel.les, olis y dibuix, entre d'altres modalitats.

Simultàniament a l'exposició de Llagostera, set pobles més de la comarca del Gironès van fer les seves mostres. Durant el mes de juliol, una selecció d'obres resumirà a la Casa de Cultura Les Bernardes de Salt aquestes vuit mostres.

Els participants a l'exposició local d'Art Gironès: Antoni Aguilera, Josep Blanch, Jordi Boadella, Jaume Cases, Irene Clara, Juli Clara, Gna. Coloma Puig, Lluís Companys, Antoni Delgado, Manuel Gannau, Maribel Llobet, Josep Lloveras "Tino", Madó Hostie, Josep M. Martí, Valentí Miquel, Josep Montiel, Ramon Motjé, Mohamed Nabil M'Rabet, Marcel Navarro, Francesca Payret, Joan Roca, Pilar Romero, Margarita Roqueta, Anna Rosa Roca, M. Àngels Roselló, Ester Rufí, Tomàs Soler, Joan Turon, Manuel Velázquez i Ramon Vizoso.

(Foto: Sònia Genoher)

El Restaurant Can Meri obre un Cafè -Internet

El Restaurant Can Meri ha ampliat el seu servei amb la creació d'un Cafè-Internet. Com indica el seu nom, es tracta d'un local que ofereix la possibilitat de combinar la degustació d'un bon cafè amb la realització d'un *viatge* a través del món de la Internet. Aquesta és la famosa xarxa que permet accedir en pocs segons a una quantitat i varietat d'informació inimaginables. A més, permet establir contactes amb gent d'arreu del món, e inclús accedir a la formació universitària a distància (a través de la U.O.C.). Per a això el local gaudeix de 3 ordinadors, que és l'eina necessària per a poder accedir a aquest món nou.

El Cafè-Internet estarà obert des de les 9 del matí a 12 de la nit. Inclou un servei d'entrepans freds i calents, i de *pizzes* (que inclou la possibilitat d'emportar-se-les). També s'ofereix un menú diari per 850 pessetes. D'altra banda, els més tradicionalistes també poden trobar-hi les característiques de qualsevol cafè.

El promotor de la idea (i amo del local), Josep Sánchez, ha creat un apartat dins la xarxa d'Internet dedicat exclusivament a la població de Llagostera. Juntament amb Dolors Grau i Eva Romo, han recopilat tota una sèrie de dades sobre la nostra població, que inclou mapes, fotografies, un llistat dels serveis del poble amb els telèfons i mencions especials pels museus Vilà i del Dolmen. Tota aquesta informació està doncs, a partir d'ara, a l'abast del món sencer.

Ara ja només falta saber si la gent de Llagostera venç la por inicial que suposen aquests avenços tecnològics. Finalment cal aplaudir iniciatives d'aquest tipus, que són arriscades per l'alt grau d'innovació que comporten, alhora que atractives des del moment que aporten noves experiències a la gent de Llagostera.

Restaurant Can Meri
C/Almogàvers, 17 LLAGOSTERA
Tel. (972) 830180
http://www.ctv.es/canmeri

La XVI trobada Sardanista de Llagostera va tenir lloc el passat 8 d'abril. Les orquestres "Selvamar" i "Baix Empordà" van oferir una doble audició de sardanes a la Plaça Catalunya. L'acte va ser organitzat per l'Àrea de Cultura de l'Ajuntament i els Amics de la Sardana.

(Foto: Dani Moll)

Venda i Reparació de
MOTOS - BICICLETES
i ACCESSORIS

motos
jorma - 7

Jordi Rusiñol

Passeig Tomàs Boada, 10
Telèfon 83 08 12
LLAGOSTERA

Ramon Gurnés i Vall-llosera
Agència

RENAULT

Bona Festa Major !!!

Ctra. Tossa, s/n. 17240 LLAGOSTERA
Tels. 83 09 07 - 80 54 03 - Fax 83 10 66

JAUME CASTELLÓ MAYMÍ
FUSTERIA
EBENISTERIA
MOBLES D'ENCÀRREC
C/. Hospital, 35 — TELÈFON 83 10 58.
17240 LLAGOSTERA

BAR EL DORADO
C/ Angel Guimerà, 29
Tel. 83 06 64
Obert tot l'any

Cristalleries i Aluminis
Llagostera
Muntatge de vidre, Laminar,
Securit i Climalit.
Carpinteria d'Alumini
Mampares de bany
C/ Molí, parcel.la 126-127 * Urb. Mas Gotarra
Tel. (972) 83 09 30
17240 - LLAGOSTERA (Girona)

Planxa i Pintura
J. Miquel
Carrer Rafael Mas, 23
Telèfon (972) 83 09 04
17240 LLAGOSTERA
(Girona)

VISMA
PISCINES
* Construcció Piscines amb Formigó gunitat
* Piscines Polièster
* Productes de Tractament d'aigües
* Accessoris piscines i Complements de Jardí
Crta. Girona a Sant Feliu, Km. 19 Tel. 80 55 46 17240-Llagostera (Girona)

Bona Festa Major !
Perruqueria
Unisex ANTONIA
Passeig Pompeu Fabra, 46, 1er. - Telèfon 83 10 76 - 17240 LLAGOSTERA

ESPECIALITATS
TIPIQUES
CATALANES
DIMARTS
TANCAT
MARTES
CERRADO
ON TUESDAY
CLOSED

Xef: JOSEP
Maître: MAGDA
Can Meri
Almogávares, 17 - Tel. (972) 83 01 80
17240 LLAGOSTERA (Girona)

ESTACION SERVICIO
CAPSAPAZA, S. A.
Bona Festa Major!
Calle Camprodón, 1 - Teléfono 83 00 43
LLAGOSTERA / Girona

"LA EXTRAÑA PAREJA" a Llagostera

El dimarts 22 de maig, a les deu de la nit, Llagostera podrà veure l'obra que ha batut tots els rècords de permanència a la cartellera barcelonina. Dos anys ininterromputs al Teatre Borràs avalen l'èxit de públic d'aquesta comèdia, escrita per Neil Simon i interpretada, en la seva versió castellana, per Paco Morán i Joan Pera.

La trama de **La extraña pareja** gira entorn dels problemes de dos bons amics que decideixen viure sota el mateix sostre després dels respectius divorcis. No cal dir que les situacions còmiques sorgiran dels típics problemes domèstics i de la difícil convivència de dos caràcters irreconciliables.

L'èxit de l'obra l'hem de buscar en la gran popularitat i les excel.lents interpretacions de la parella protagonista. D'altra banda, Neil Simon va crear una comèdia senzilla i agradable, amb un humor directe que enganxa al públic, sense estridències ni sortides de to. Els cinèfils recordaran les memorables interpretacions de Jack Lemmon (en el paper de Joan Pera) i de Walter Matthau (en el paper de Paco Morán) en la seva adaptació cinematogràfica.

És un luxe que el nostre poble pugui gaudir d'una producció d'aquesta envergadura. Iniciatives d'aquesta mena només requereixen l'esforç dels que tenen diners per pagar-les i, sobretot, el suport del públic. Llagostera té Teatre, té obres per representar-hi i també tindrà públic. No hi falteu.

Paco Morán i Joan Pera, protagonistes de "La Extraña Pareja"

SUPERAVUI
CAN CLIMENT

C/ Angel Guimerà, 27

BONA FESTA MAJOR

XAVIER ROS

Serveis Informàtics

VENDA
I REPARACIÓ
D'ORDINADORS
I EQUIPS
D'OFICINA

CONCESSIONARI
OFICIAL
Canon

C/. Puig del General, 3
17240 LLAGOSTERA
(GIRONA)
Tel. i Fax (972) 80 53 91
Tel. mòbil 908 53 60 22

MATERIALS CASSÀ

Eines i tot tipus de materials per a
la construcció i acabats de la llar

La millor relació
preu-qualitat

Professionalitat
i experiència

Facilitats de
pagament

Exposició i venda:
Ceràmiques
Marbres
Granits
Parquets
Llars de foc
Barbacoes
Banys i complements
Sanitaris
Aixetes
Banyeres d'hidromassatge
Etc. etc.

Ctra. Girona-Sant Feliu, Km 14
Telèfon 46 37 86
17244 CASSÀ DE LA SELVA (GIRONA)

Concurs Literari SANT JORDI 1996

El col.lectiu de redacció del *Butlletí de Llagostera* tenia clar des del principi que no es volia limitar únicament a editar una revista del poble. Com qualsevol altra entitat o associació, voliem organitzar activitats alternatives que enriquissin l'oferta cultural de Llagostera.

Pensant en l'abisme d'inactivitat que hi havia entre el primer número de Nadal i el segon de la Festa Major, se'ns va ocórrer que podriem organitzar un premi literari. No vam ser els únics a tenir aquesta iniciativa. L'Àrea de Cultura de l'Ajuntament, a través de la Biblioteca Julià Cutillé, havia pensat el mateix.

Vam unir esforços, ens vam repartir competències i d'aquesta col·laboració en va néixer el CONCURS LITERARI SANT JORDI 1996.

No podem estar més satisfets de la resposta obtinguda. La Biblioteca va rebre una quantitat estimable d'originals de les quatre categories proposades, tant d'escriptors i dibuixants del poble com de les rodalies. L'èxit ja ens ha fet pensar automàticament en l'edició de l'any vinent, on esperem una participació encara més gran.

Aquests són els guanyadors del CONCURS SANT JORDI 1996

Categoria Infantil I:
1er premi: *La festa dels nans* de Judit Miquela Diaz (Llagostera)
Accèssit: *El nàufrag* de Iván Ortiz Pareja (Llagostera)

Categoria Infantil II:
1er premi: *Els desitjos de Niguel* de Eva Falgueras Payret (Llagostera)
Accèssit: *Moli i el gran vidre* de Marta Pascual Llorens (Llagostera)

Categoria Juvenil:
1er premi: *Hora zero* de Judit Canadell Ayats (St. Joan de les Abadesses)
Accèssit: *Llibertat* d'Estel Colomà Lluis (Llagostera)

Categoria Adults:
1er premi: *El vertader amor no mor mai* de Francisco Pujol Masferrer (St. Feliu de Guíxols)
Accèssits: *Lug l'Indigeta* de Josep Pico Amat (Llagostera)
Amor calcat de Josep Pastells Mascort (Banyoles)

CAIXA DE CATALUNYA

Bona Festa Major !!!

nogué Assessoria Laboral i Fiscal

Corredor d'Assegurances

C/ Almogàvers, 21
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Tel. (972) 83 01 35
Fax (972) 83 01 01

ANUNCIEU-VOS AL BUTLLETÍ !!!!

Tel. 83 12 10 - Apartat de Correus 76 LLAGOSTERA

Nupcilia
núvies

TU APORTES EL SOMNI DEL TEU VESTIT DE NÚVIA
I NOSALTRES EL CONVERTIM EN REALITAT PER TU.

fes-ho fàcil.

TRUCA, VINE I T'ATENDREM SENSE COMPROMÍS

ESTEM AL C/ PAU CASALS, 26 DE VIDRERES - TELÈFONS 85 10 00 - 85 03 37

GUANYADOR DE LA CATEGORIA ADULTS:

El vertader amor no mor mai.

En el cloquer de la vella esglesiola romànica d'un poblet que corona una muntanya molt propera al Pirineu, una campana, una de les poques que sobrevisqueren aquells anys dels quals, bo i esforçant-s'hi, cap persona d'edat madura no pot oblidar, deixa sentir el primer d'aquells lúgubres sons que, cada quart d'hora, havia d'anar repetint.

És amb aquesta campana que el seu rector, després de llargs anys de tocar-la, ha aconseguit molt destrament fer-se escoltar i alhora entendre's. Mitjançant esbojarrats, suaus o tristos tocs, que repeteix cada quart d'hora del seu particular rellotge, assabenta els seus dispersats feligresos, dels bateigs, misses dominicals o funerals que, en el termini d'aquella mateixa hora, es celebraran a la seva parròquia. L'últim i més allargat toc, acostuma a deixar-lo sentir, gairebé coincidint amb l'entrada dels assistents.

Lògic és que així ho faci, perquè té més feligresos escampats aquí, allà i més avall, bé que potser més exacte seria dir més amunt, que no en el propi nucli.

Moltes d'aquestes masies que es troben a la llunyania, són habitades per persones que ja hi van nàixer i que , de grans, les heretaren dels seus pares, com aquests ho havien fet dels seus. Bona part d'elles acusen la seva antiguitat per les esquerdes que es produeixen en les seves parets de pedra, que, cada any van eixamplant-se sense que cap dels seus propietaris en vulguin remarcar la perillositat. I això és degut a que, molts d'ells, no han acabat de liquidar encara les hipoteques que pesen sobre les seves vivendes, perquè de les inmillorables terres que conreen, per petites, no n'han pogut treure els fruits amb els quals, qui arriscaren de fer-les construir, comptaven pagar-les.

En aquella matinada de començaments de febrer, el dia es presentava més rúfol del que ho havia estat durant tota la nit. El vent que venia del nord, sobre el que els veïns mai no arribaven a posar-se d'acord, ja que uns en deien mestral, i altres, només per portar-los la contrària, tramuntana, bo i no bufant tan fort com en altres ocasions, era portador del fred que desprenien aquells cims blanquejats per la neu, els quals, d'ésser vermells, molt bé se'ls hagués pogut comparar amb la cresta d'un gall, formant entre tots, aquella cordillera que els separava de França, la qual, per la seva llargària, no podien veure on començava ni on acabava.

Difícilment hagués pogut trobar-se en hores de treball, persones pujant o baixant d'aquella xarxa de camins veïnals que, més bé o més malament, unia les masies amb el poble, ja que, a cada veí, temps li mancava per fer tot el treball que, només de posar els peus a terra, s'havia proposat, però aquell toc, de significat inconfusible, era prou perquè tothom, deixés l'arada o el que fos, es vestís amb roba diumengera i anés cap el poble.

Ningú no sabia dir d'on ni de qui va sortir la idea, però des de sempre, quan la vella "Sinforosa" nom que algun bromista degué posar a la campana, perquè ningú no creu que sigui el seu vertader, deixa sentir el seu plany, o aquell altre cop tan ràpid com alarmant, que els vells diuen que "crida a sometent", i que sols el mossèn deixa sentir quan té notícia de la proximitat d'un incendi que, per experiència, sap que si no s'apaga a temps, podria arribar fins a les seves espesses pinedes, i de rebot a les altes i esbeltes fagedes que hi ha més amunt, ningú, fora dels malalts, no deixa d'acudir-hi, perquè, malgrat les crítiques diàries que entre ells es prodiguen, a l'hora de la mort o del foc, tothom es reconcilia, perquè saben molt bé que són coses que, a tots per igual afecten.

Els primers a prendre aquell camí de baixada, tan malmès per les pluges caigudes en aquells darrers dies, foren els amos de can Vilaret, que són els que del poble, més apartats es troben. Bo i tenir-ne ells la mateixa responsabilitat, rondinen perquè cap veí, no ha estat capaç d'arranjar la part que passa per la seva propietat, probablement perquè tots ells tenen la certesa que l'Alcalde, a no tardar, hi enviarà aquella màquina que per a tantes coses serveix, i que l'Ajuntament comprà amb diners de tots, ja que, altrament, aquelles rases que cada dia més van aprofundint-se, farien perillar les potes dels cavalls que, a diari, han de passar-hi, així com també els turmells dels que han de fer aquell camí a peu.

En aquesta ocasió decidiren ésser ells i no el seu fill, els que baixessin les quatre cantines d'alumini que, qui sap els anys que fa, porten la llet que extreuen de les seves vaques, al porxo de ca «l'Espavilat», on, a canvi, en reben altres tantes per, a l'endemà, poder fer la mateixa operació. Tractant-se d'una cosa tan seriosa, i flairant sense que en poguessin dir el perquè, que es tractava de persona important, comprengueren que eren ells qui havien de donar la cara. Altrament, si la seva absència fos notada, com així succeiria en el moment que, sortits de l'església, es dóna la condolença, segur que seria interpretada com una falta d'atenció envers les persones que passen aquella pena.

A penes tingueren temps de girar el segon revolt, quan davant seu, bé que a una certa distància, veieren una altra parella que, de moment, no saberen distingir si eren els de can Vinyals o els de can Pericot, de tan abrigats com anaven. Quan, pel pas més valent de la seva mula, els aconseguiren, veieren que ell, en Pau, el propietari de can Vinyals, vestia una americana fosca, probablement la mateixa de quan es casà, sobre la que portava una llarga i ben gruixuda bufanda, amb la que es tapava el coll i les orelles. Cobria el seu cap una gorra, igualment fosca, que se l'havia abaixat fins gairebé a l'altura dels ulls. Ella, la Simona, portava una jaqueta que li arribava més avall dels ronyons, i que ella mateixa, a estones perdudes, s'havia fet amb la llana més gruixuda que trobà. El que li tapava el cap i que només quan varen arribar a la seva altura pogueren saber de què es tractava, era una caputxa feta també amb la mateixa llana. Si hagués estat roja, potser algun llop hagués baixat del cim de la muntanya per mirar-se-la de prop.

-Bon dia, que Déu nos do -cridaren els que anaven a cavall d'aquella rudimentària carreta.

No fou fins llavors que varen veure qui eren.

-Però si són la Siseta i en Pau. Para Joan! Para! Perdoneu, però amb aquesta indumentària, segur que el meu home no us ha

reconegut, que sinó ja s'hauria aturat. Apa, pugeu! No us preocupi que estiguem més estrets. Així entrarem més en calor.

-No sabeu com us agraeixo! I no cal dir que en Pau també, tot que sempre vol fer-se el valent, perquè d'aquí a l'església, anant a peu, encara en tindriem ben bé per tres quarts d'hora si no més. Quan hem sortit de casa, no semblava pas que hagués de fer tant de vent ni tant de fred, però sembla que les dues coses, a mesura que el dia s'alça, van a més.

En Pau també volgué dir-hi la seva.

-Potser us en riureu, però a mi, allà on més em molesta el fred és a les orelles. Sembla talment com si amb un ganivet me les tallessin.

-Bé, i ja que tots anem pel mateix, no sabeu pas per a qui són els funerals ?

-No ho sé, però sigui qui sigui, ja podia haver-se esperat almenys un parell de mesos més a morir-se, no us sembla ?

Els de can Vilaret i ell mateix, esclafiren a riure per aquell acudit, ço que animà en Pau a pensar-se'n un altre.

-No m'estranyaria que fos l'avi «Gatet» a qui enterressin. No sabeu que aquest motiu se'l guanyà per la seva afecció al vi i a les dones ?

-Alguna cosa d'això havia sentir a dir - contestà en Joan, que, pels accidents del camí, procurava mantenir ferms les regnes -però em sembla que, pel fet d'agradar-li una mica el mam, no n'hi havia pas per comparar-lo amb un animal. A més, què tenen a veure els homes doners amb els gats ?

En Pau que ja esperava aquesta resposta, tornà a somriure bo i dient:

-No vulguis ara fer-te l'ignorant. Quantes vegades no hauràs tu dit «Fulano anava gat», quan, per les seves tintines o per la seva manera de parlar, hauràs comprès que anava begut? I pel que fa referència a les dones, suposo, i tu i tots molt bé podeu suposar-ho, perquè els gats sempre van amb la cua dreta i es fiquen entremig de les cames de les seves mestresses, potser perquè són les que més els mimen.

-Calla Pau. Sigues una mica més seriós, -l'interrompé la Simona. - Sempre parles amb segones intencions i això, avui menys que cap altre dia, no està bé. Els morts es mereixen tot el nostre respecte.

-Bé dona bé, no t'enfadis. Però si encara no sabem qui és el mort. I si no ho fos l'avi Gatet?

- No sé de ningú més que estigués tan malalt com per morir.

-Ni jo. De tota manera, l'altre dia, al bar del poble, es comentava que la Núria, la pubilla del Mas Gran, estava bastant fotudeta - contestà en Joan.

-Ui! Quantes vegades no s'haurà dit això? I tot, perquè la noia, que ara ja no ho és tant, perquè ja deu rondar la trentena, no té gaire color a les galtes, i els ulls no li brillen com a altres noies del poble. No sé com encara no s'ha casat, essent la pubilla més rica de tots aquest contorns.

La Simona s'afegí a les paraules de la Carmeta de can Vinyals.

-I tant. Diuen i consti que no sóc jo qui ho dic, que si hagués anat pels seus pares, anys fa que estaria casada amb l'hereu dels Vilalta que molt la ronda, i que si és veritat tot el que es diu, no saben ni quants diners tenen entre terres de cultiu i ramats. Això sense comptar amb la fageda gran i els què deuen tenir al banc que ara, segons el director de «La Caixa» molts interessos els dóna. No comprenc com encara el fa esperar per donar-lo el consentiment. No sé què espera, ja que tancada entre les quatre parets de casa seva, no crec pas que hagi vist cap més home.

Aquestes paraules que, pel rumb que anaven prenent, tenien tot el caire de convertir-se en un vertader xafardeig, més propi de les dones que, per no tenir ocasió de veure's sovint, aprofiten la primera oportunitat que se'ls presenta per parlar de tot i de tothom, foren interrompudes pel patrip-patrap d'un briós cavall de llarga i atzabegenca crinera que, en un obrir i tancar d'ulls, els atrapà i els deixà enrera, fent que aquella galopada, mig encabrités la mula que guiava en Joan.

L'home que, a cap descobert, el muntava, i que, a primera vista, semblava haver traspassat de molt els trenta anys, tot i que a penes es deixà veure, aparentava ésser alt i fornit. El que sí pogueren captar, com a la tornada les dones dirien, és que la seva pell era molt bruna, gairebé d'un bru d'oliva, fent joc amb el negre dels seus cabells, d'entre els quals podia veure-s'hi uns fils argentats que, amb més abundància, queien sobre les seves orelles.

-Òndia! Qui és aquest boig que així galopa? Que vol trencar les potes del seu cavall, corrent tan esverat per aquests camins tan plens de trencacolls? Oh, i és que no sé d'on ha sortit. Quan hem passat per la cruïlla de can Viladesau, m'he girat i no hi he vist ningú. Ni que fos l'espectre del comte Arnau. No serà pas l'enterramorts, que té por d'arribar tard? Sort que portava la "Negreta" ben bridada, que si no, ja estaríem tots a l'altre costat del marge, amb la llet vessada i la mula potes enlaire.

La Simona qu en xafarderies no hi havia qui la guanyés, no va deixar passar l'ocasió de posar-hi la cullerada.

-No seria pas el noi de'n Capdevila que diu que va venir, fa només dos o tres dies, de no sé on? No sé qui va dir-me que el seu pare, que crec que gràcies al rector, ara està en un geriàtric, darrerament no estava pas massa fi. Qui sap si és ell el mort...

-El noi de'n Capdevila? No sé... Fa tant temps que se n'anà del poble... Per cert, que encara no sé ni perquè se'n va anar.

-Ai noia! Si que estàs poc al corrent de les coses. No recordes

aquell noi tan alt i prim que treballava més al Mas Gran que en el seu propi, i que el seu amo, en Pep, el va fer fora per un assumpte que es veu que no era massa clar? Sí dona. Si va ésser per això que va decidir d'anar-se'n ben lluny.

-Si tu ho dius!

En Pau que anava al costat d'en Joan, tant pel balanceig de la tartana com pel zum-zum de la xerrada insulsa de la seva dona, a la que ben aviat deixà de parar atenció, es quedà del tot adormit. El primer ronxet que se li escapà, feu girar el cap del seu veí.

-Mireu com dorm en Pau. Si no fos pels ronxets, semblaria un angelet. Tu Carme, hauries de fer el mateix. Així no t'hauria d'anar pessigant quan el pobre rector s'entesti a fer-nos sentir l'evangeli i els seus sermons. Però ara, convé que a mi no em distragueu, que aviat ja serem al camí que ha de portar-nos a la plaça de l'església que no sé perquè varen haver de construir-la a la part més alta de la muntanya d'aquest poble. Avui, la "Negreta" esbufegarà de valent portant, a més de les cantines, quatre persones. És tan forta la darrera pujada!

-Vols que en Pau i jo baixem? Si ja som a quatre passes...! No ens costaria res de continuar a peu. Recorda que ja hi anàvem.

-Vaja dona! No ho dic pas per això. No el sentiríem pas poc rondinar en Pau, si ara li trenquéssim el son. Dormiu també vosaltres dues que ja us avisaré quan arribem a dalt.

Aquestes i algun "arri petita" són totes les paraules que pogué sentir aquella pobre bèstia abans d'arribar al seu destí, potser perquè en Joan, en el darrer i més fort tram, baixà de la tartana i la prengué per la brida, amb la humanitària intenció d'ajudar-la.

* * *

L'ultim d'aquells lúgubres tocs de campana es deixà sentir quan els amos de can Vilaret i de can Vinyals entraren al temple, després d'haver mirat aquell esperpèntic carro de color d'ala de corb, amb adornaments daurats, sobre els quals s'alçava la creu. Mai no havien vist unes corones tan grans com les dues que aquell carro portava penjades al darrera. D'on hauria sortit tanta flor, en aquell mes en què les glaçades no deixaven cap brot amb el cap dret? No n'haurien costat pocs de diners, perquè el que era segur és que havien hagut de fer-les venir d'alguna vila, amb bons serveis mortuoris. Endebades buscaren el fèretre per poder llegir les inicials del difunt o de la difunta. Suposaren, perquè en altres casos així els havia passat, que ja devia ser davant l'altar.

Oberta aquella pesada porta, sobre la qual, i com adornament, tants claus de grossa i rovellada cabota hi havia, quedaren bocabadats en veure que difícilment podrien asseure's. Quina gentada no hi havia! Clar que, a cada enterrament, aquella freda església, a penes visitada els diumenges per les beates del poble i per algun pagès de la rodalia, que aprofitava aquell dia per anar a la barberia o a prendre un got de vi amb algun amic, més o menys arribava a omplir-se, però del seu record, mai tant com en aquell dia.

Després de senyar-se amb uns ràpids moviments de mà que volien ser el senyal de la creu, donant cops de colze a que més els feina nosa, intentaren fer-se lloc dins del temple, però veient les cares molestes de les persones atropellades, optaren per quedar-se drets i repenjats a la columna que els quedà més propera.

La missa funeral fou ni més ni menys la de sempre. Si alguna diferència hi trobaren fou en la homilia. En aquesta ocasió el mossèn s'hi havia lluït. A més, semblava que mai no se li acabaria la corda, i les paraules que pronuncià, més semblaven sortides de cor que de la boca. Escoltant-les, foren molts els oients que hagueren de treure dissimuladament el mocador, per eixugar les llàgrimes que, malgrat voler-les reprimir, eixien dels seus ulls.

Per fi la cerimònia s'acabà. El més gran silenci es feu quan el taüt i els familiars de qui hi era tancat, passaren de retorn cap el carrer per retrobar aquell carro, que finalment conduiria el difunt fins aquell cementiri que, per vell i per petit, un altre en reclamava. Poc trajecte els quedaria per fer, per quan aquest es trobava darrera mateix de l'església, fent espatlla amb l'hort del rector.

Fou després de llegides les tres inicials que hi havia darrera

el taüt, i de donar la condolença a la familia, que pogueren saber, per fi, qui havien anat a acompanyar.

-Pobra noia -digué la Simona, tot recollint una llàgrima-. Qui ho havia de dir. Tan jove i tan guapa.

Muts, amb el cap cot i amb el cor adolorit, aquests i tots els altres veïns del poble, que acabaven de donar el darrer adéu a la Núria, la filla dels amos del Mas Gran, tornaren a les seves llars, on els esperaven les seves quotidianes i ineludibles obligacions.

* * *

El rector que, per aquell dia ja havia complert amb la seva obligació, després de donar per acabat el funeral i d'acompanyar la difunta al cementiri, mentre li cantava el "Dies irae", tornà a l'església que, qui amb més pressa, qui amb menys, tothom anà deixant buida,

ja que molta feina els esperava a casa seva. Quan es disposava a passar aquell gruixut forrellat al darrera de la porta per anar a esmorzar, s'adonà que, en un racó, potser el menys visible, hi havia un home agenollat i amb les mans tapant-se la cara. Tan quiet estava, que talment semblava una estàtua. Pensà que era un devot que estava resant o qui sap si complint una penitència que ell mateix podria haver-se imposat, perquè no tenia ni la més petita idea de qui era, ni que s'hagués atansat mai al seu confessionari. Feia tants anys que coneixia tots els seus feligresos! Cregué prudent esperar. Ho feu durant cinc, deu i fins i tot un bon quart d'hora. No volia interrompre'l perquè tampoc no hi tenia cap dret. Ni atansant-s'hi una mica més, aquell home feu cap moviment. De sobte, tota classe de pensaments vingueren a la seva ment. I si li hagués passat alguna cosa? Amb tota la suavitat de la que fou capaç, el mossén el tocà del braç, i amb aquella veu dolça que havia après per sermonejar li digué:

-Que no es troba bé? No puc pas ajudar-lo en alguna cosa?

En Toni Capdevila, aquell genet que, per la seva pressa, de poc li anà que no encabrités la mula dels Vilaret, era la persona a la qual el rector dirigia les seves paraules. Com si retornés d'un somni es girà. En veure's solet, sense més companyia que la d'aquella persona ensotanada, amb veu mig tallada per un sanglot, intentà de justificar-se.

-Perdoni mossèn. No sé com m'ha passat el temps. He de confessar-li que tenia el cap en una altra cosa, ja que no m'he adonat que la missa ja havia acabat i que la gent ja havia sortit. Ara mateix me'n vaig.

-No serà que hauria de confessar-me alguna altra cosa? Ara que estic revestit, podria fer-ho.

-Són tantes les coses de què m'hauria de confessar, que no sabria per on començar. A més, qui hauria de perdonar-me, ja deu estar reposant en una de les tombes del cementiri.

-No sigui sacríleg. Qui pot perdonar-lo, si és que algun mal ha fet, es Déu. Recordi que la doctrina diu que els capellans som els seus ministres, qualificatiu que, a dir veritat, mai no m'ha agradat massa.

-Potser un altre dia vindré. Ara no voldria entretenir-lo.

Adonant-se que, per la seva manera de parlar, no li arrancaria cap confessió, i notant que el seu estòmac ja li estava reclamant el seu primer aliment, optà per un sistema més humà.

-Jo a vostè no el conec, encara que sembla que té una retirança amb algú que, ja fa molts anys, va marxar del poble, però com que, per altra part, jo no tinc res més a fer que preparar l'hort per quan no faci tant de fred, molt m'agradaria, si vostè no s'hi oposa, fer-hi petar xerradeta. Per què no m'acompanya a esmorzar? Com que la llar de foc ja és encesa, unes torrades estaran fetes en un obrir i tancar d'ulls. A més, tinc unes botifarres que el carnisser em va regalar, que són una glòria. Molt diferents de les que ven a la seva botiga!

Aquelles paraules tant pròpies d'un pagerol, aconseguiren el miracle d'aconseguir un petit somriure a en Toni.

-Amb molt de gust l'acompanyo, perquè jo, si que potser més que vostè, necessito companyia.

El mossèn que d'això de la soledat en sabia més que ningú, sobretot a partir del capvespre, se'l mirà una i altra vegada, per així demostrar-li que compartia el seu sentiment, i alhora per intentar de recordar on havia vist abans aquella cara.

Fetes les torrades que aquell bon home sucà amb tomates de la seva pròpia collita i que regà amb un espès i verd oli que més verge no podia ésser, n'hi oferí una. També una d'aquelles botifarres de les que tant d'elogis n'havia fet. D'un armari, que no donava pas mostres d'ésser massa ben desat, en tragué un porró de vi daurat. Un vi -digué- que era sortit de les parres que, des del seu hort, arriben fins a la paret del cementiri.

A les clares es veia que el rector volia trencar el foc, però que no sabia com fer-ho.

-Vinga! Alleugereixi d'una vegada el seu oprimit cor, com m'ho demostren molt bé els seus ulls enrogits. Què li passa?

-Per favor, no em tracti de vostè, ja que en un temps, també jo vaig ésser un dels seus feligresos. Veig que no em recorda. Sóc el fill d'en Capdevila, aquell home que també per la seva soledat, acabà tan deprimit que, vostè, amb molt bona idea, aconseguí que fos acceptat en un bon geriàtric, on, a més de ser ben atès, disfruta de bona companyia.

-Sí mossèn, sí. El mateix, encara que físicament he canviat, i que encara que vaig marxar molt lluny, mai no he deixat de recordar el poble ni les persones que semblaven voler-me bé, com vostè mateix.

-I, entre aquestes persones, casualment no n'hi hauria pas alguna en particular?

El mossèn havia posat el dia a la nafra. Ho va veure ben clar només de mirar aquells ulls tan negres i tan profunds que tenia al davant, ara que, de nou, havien quedat ennuvolats per unes llàgrimes que tant s'esforçaven a sortir com ell a retenir.

-Explica't Toni, explica't. Obre'm el cor. Potser així alliberaràs aquesta pena que es veu ben clar que et rosega. Espera un moment, però, perquè abans, vull treure'm la sotana, perquè no vegis en mi un capellà, sinó un amic, amb el que pots confiar del tot. Per què la mort de la Núria t'ha desconsolat tant? No em resulta fàcil comprendre què és el que podies tenir a veure-hi amb ella, quan de fa tants anys tan allunyat n'estaves? Una altra cosa abans de contestar-me. Deixa de dir-me mossèn. N'hi haurà prou que em diguis simplement Martí.

-No sé si es recordarà senyor Martí, que en aquells anys a que vostè fa referència, jo treballava al "Mas Gran", perquè amb el que trèiem del nostre, ens manteníem molt justament. Amb aquell sou meu, encara que petit, podíem almenys anar pagant el cens que remolcàvem des de que l'avi vivia. Allà, vaig conèixer la Núria, amb

la que, a estones perdudes, jugava. Junts vam fer-nos grans, ja que pocs mesos de diferència ens portàvem. Sense que ni nosaltres mateixos ens n'adonéssim, començàrem a estimar-nos d'una manera diferent de quan erem més jovenets. Jo notava que sentia una passió per ella de la mateixa manera que, malgrat intentar dissimular-ho, ella la tenia per mi. No obstant, un i l'altre sabérem resistir els nostres desitjos carnals, que neixen del mateix amor, bo i sabent que potser mai no podríem arribar a satisfer-los com Déu mana. Però un dia, que potser millor seria dir un mal dia, que per això tampoc mai no podré oblidar, un altre mosso de la casa, que era dos anys més gran que jo, anà a denunciar a l'amo, el pare de la Núria, que ens havia trobat besant-nos. Això era exactament el dia del seu sant, el 8 de setembre.

Com el tro segueix al llamp, segons després, aquell home, amb una cara que espantava, es presentà davant meu, i em donà una bufetada tan forta que per poc que em fa caure, al temps que de la seva boca en sortien tan grans insults que em faria ara vergonya de repetir. No cal dir que em feu fora de la casa com potser no ho hauria fet amb un gos carregat de tinya.

Vaig estar-ne malalt, perquè sense la Núria no podia viure. Dies després vaig saber que ella, per la seva part, havia renunciat fins i tot a menjar, perquè volia morir-se.

Aquell mosso, arrepentit pel que havia fet i perquè suposo que també en callat l'estimava, va assabentar-me'n amb llàgrimes als ulls, al temps que me'n demanava perdó. No dubtant ja d'ell, un i altre li confiàrem les nostres missives. En una d'elles, vaig dir-li que m'havia allistat voluntari per anar a fer de soldat a la Guinea, a l'objecte de quedar-me a treballar en alguna d'aquelles plantacions i així poder fer ràpids i segurs diners, amb la confiança que, arribats a la majoria d'edat, podríem casar-nos. Jo em pensava que amb quatre anys ja n'hi hauria ben bé prou, majorment quan un d'aquells patrons que era català com nosaltres, aconsegui tres mesos després de la meva arribada, lliurar-me dels serveis quarterers per portar-me a casa seva.

En saber ella el que jo em proposava i que li semblà molt bé, em demanà de veure'm abans de marxar, perquè volia renovar-me el jurament d'esperar-me alhora que volia donar-me quelcom perquè mai no deixés de recordar-la.

Aquella trobada la recordaré per més que visqui. Després de fer-me un i cent petons, cosa que no havia fet mai amb aquella fogositat, em donà una estampeta de la Mare de Déu de Núria, però en repetir les nostres abraçades, em donà quelcom més del que ara, més que mai, m'arrepenteixo. Em donà el que per a ella era el seu millor tresor. No crec que hagi de dir res més, senyor Martí, perquè vostè m'entengui.

El mossèn, a fi de no interrompre'l, es limità a fer un assentiment amb el cap.

-Amb l'arribada a la plantació que es trobava més a l'interior -continuà explicant en Toni- arribaren també els problemes. Primer un paludisme que degué injectar-me algun d'aquells mosquits que tant hi abunden. Després, aquell clima sufocant, capaç d'aigualir la sang del més fort, i que és el que m'ha fet canviar el color de la pell. No obstant, con si aquella Mare de Déu de l'estampeta, a la que mai no vaig deixar de posar-li una flor fresca, hagués obrat un miracle, no solament em vaig curar, sinó que vaig anar quedant immunitzat, i per si encara això fos poc, feu que el meu cos s'enfortís fins arribar al que ara vostè està veient.

De plantador, treball que a mi no em gastava massa per estar-hi acostumat, vaig passar a ésser capatàs. Al meu comandament, hi havia un bon nombre de negres que havia de tractar segons allà és costum, o sigui amb una duresa a la que molt em costà d'acostumar-m'hi. Tot això m'anava ajudant a fer mèrits, i sobretot a guanyar diners. Quan em semblà que ja en tenia prou, vaig fer-los saber que volia tornar al meu país. Fou aleshores que, per no perdre'm m'oferiren fer-me accionista amb un no gens menyspreable tant per cent, dins d'aquella gran societat, propietària de tantes terres, i exportadora de tants fruits.

Sabia que aquella nova i tan extraordinària oferta, m'obligava a restar-hi uns pocs anys més, però en compensació, podria tornar prou ric com per a poder, econòmicament, equiparar-me amb aquell home que un dia em feu fora de casa seva de la manera més ignominiosa. Volia, i així vaig fer-ho saber a la Núria, en unes d'aquelles secretes missives que li feia arribar valent-me del meu penedit denunciant, que el que més desitjava, era tornar a entrar per aquella mateix porta, amb la confiança que, després d'escoltar la meva història que, igualment a la seva filla afectava, aquell home, m'allargaria la mà, acceptant-me com a gendre. Altrament, la meva persona, per a sempre més hagués estat maleïda i recordada per haver robat la seva filla passant per la porta de l'estable. Creia, i ara pel que ha acabat de passar, veig que equivocadament, que aquell era el millor regal que podia fer a la Núria, però ella s'hi resistí tant com va poder, suposo perquè pressentia que, a cada any que passés, menys podria gaudir d'aquella felicitat que tant recordava, però que cada dia veia més llunyana. El cor se'm trenca quan penso que, sols en això no li vaig fer cas. Confesso que el meu orgull d'home pogué més que les dolces paraules de la meva estimada.

La Núria caigué novament malalta. Diuen que de melangia. Això fou prou com, per després de rebre la seva última carta, que ja em semblà remarcar que estava escrita amb pols insegur, em donés pressa per tornar, deixant-ho tot en un dels moments en què, allà, més falta feia la meva presència, però ai las! Vaig arribar massa tard per entrar a aquella casa per poder ésser perdonat i per poder donar-li el meu darrer bes.

En Toni es tragué un paper de la butxaca que l'allargà a aquell home que amb tanta atenció se l'estava escoltant. Estava arrugat, amb signes evidents d'haver rebut moltes humitats. Segur que moltes llàgrimes degueren de caure-li al damunt, quan degué llegir-lo i rellegir-lo en aquells darrers dies.

-Miri què em diu en el seu darrer paràgraf: «...sento que la vida se m'acaba i que ja mai més no podré fruir de la mel de les teves carícies. No sé si en el cel podré estimar-te de la manera que t'he estimat en aquesta terra que, per a nosaltres, ha estat tan ingrata, però allà t'esperaré. Rep el meu últim petó. Núria.

El mossèn li tornà aquella carta. No sortint-li cap paraula, l'abraçà. També dels seus ulls brollaven llàgrimes.

Segons o minuts més tard -difícil seria dir quanta estona estigueren en aquella commovedora postura-, en Toni pogué refer-se, i fent un vertader esforç, pogué encara dir a aquell bon home que tenia al davant:

-Aquest matí, de bona gana, m'hauria posat dins del taüt que se me l'emportava. De què m'ha servit tant de treballar? Què n'he de fer ara de tots els diners que he anat amuntegant? Què puc fer ara? Digui'm!

De nou les llàgrimes anaven cara avall d'aquells dos homes.

Quan Mossèn Martí es considerà més assossegat, es sentí molest pel seu propi comportament, ja que, com a capellà, havia d'estar més avesat a les penes alienes. Per remeiar-ho, s'esforçà a donar a la conversa un caire de més naturalitat.

-Mira Toni. Plorant no faràs o no farem tornar la Núria, però tu ets encara molt jove, i si Déu vol, encara tens molta vida per davant. Asserenem-nos i pensem. Veig que ni tu ni jo no hem tastat ni un mos de pa. Suposo que, com a mi mateix, ja se't deu haver passat la gana. Les botifarres, ja les menjarem per dinar, perquè si que vull que, almenys per avui, et quedis per fer-me companyia. Però sí que un traguinyol d'aquest vi se'ns posarà bé. I a tu, més que a ningú, ja que més deprimit no pots estar.

-Gràcies senyor Martí, amb molt de gust accepto la seva invitació, perquè ahir, quan vaig saber que la Núria havia mort, gràcies que el pobre Andreu, no tingué espines als peus per venir a fer-m'ho saber, em sentia tan sol que tots els mals pensaments em vingueren al cap, i no parlem ja durant la nit. Jo diria que no ha pogut ni aclucar ull, recordant sempre la seva imatge. Fins i tot avui he resat, cosa que no feia des de fa molts anys. I sap a qui ho he fet? Ja sé que és una ridiculesa, però ho he fet a aquella estampeta de la Mare de Déu de Núria que, quan vaig marxar del poble, ella em va regalar. D'aquesta manera em feia l'efecte que era a ella a la que em dirigia.

-Santa paraula! Acabes de donar-me la idea. Acaba de sortir de la teva boca el nom del bàlsam que, si de moment no podrà guarir la ferida que tens al cor, sí que almenys podrà treure'n part del dolor.

Potser pensaràs que les paraules que et diré són pròpies d'un vell que rapapieja o d'un capellà que vol fer-te combregar amb rodes de molí, però per l'estat en què et trobes és necessari que em creguis a ulls clucs, en bé de la teva salut. Com totes les medicines, aquesta que pretenc receptar-te, et serà molt amarga al començament, però amb el temps s'irà endolcint, i no m'estranyaria que encara acabessis trobant-li bon gust.

Sé que les paraules que et diré no queden gaire bé per ésser dites per la meva boca, però ho creguis o no, els curanderos o que aquells que en diem bruixots, són els que a vegades donen els remeis que no sabria donar el millor metge. Tot és qüestió de mentalització, i tu ara, necessites mentalitzar-te més que ningú.

Has de fer-te la idea que aquest drama que avui hem viscut, no ha passat. Que tot ha estat un malson. Que la Núria encara és viva, però que en lloc d'esperar-te en aquest racó de món, on la gent no pensa més que en les riqueses materials, ella t'espera en un altre de molt millor, on les principals riqueses són morals, i on no n'hi ha cap de tan valuosa com l'amor al proïsme.

Tu creus disposar d'una gran fortuna, quan encara, pel que fa a l'amor als demés, ets tant o més pobre que abans, perquè, pel que m'has dit, encara no has perdonat el pare de la Núria ni el que et va fer ni res de tot el que et va dir. Aquesta altra fortuna te l'hauràs de guanyar a pols. No sé si et serà fàcil comprendre'm, però m'agradaria que t'hi esforcessis, i fes-me el favor de no interrompre'm, com ja he vist que ara anaves a fer.

Si voluntàriament, i fins i tot en contra del pensar de la Núria, has estat deu anys en aquelles terres per aplegar una fortuna que, ara, almenys en aquest moment, ja no et pot donar la satisfacció que n'esperaves, molt bé pots estar-n'hi encara uns més per anar fent els mèrits que et permetran que, quan Déu se t'emporti, cosa que a voltes ho fa més depressa del que nosaltres voldríem, puguis estar per sempre més al seu costat per disfrutar del seu amor. No de la classe d'amor que potser ara estàs pensant, que, aquest sí que, per passatger és enganyós, sinó d'aquell que surt del fons del cor.

-Ai senyor Martí! Prou voldria comprendre i creure aquestes paraules que, per consolar-me, m'està dient, però no sé, no veig com aconseguir-ho.

-Per fi m'has hagut d'interrompre ara que em sentia tan inspirat quan he pronunciat aquella homilia. Tu m'has dit que en aquelles terres africanes que tu coneixes tan bé per haver-hi passat de simple peó a copropietari, hi ha uns éssers de carn i ossos, que són persones com nosaltres, amb l'única diferència que la seva pell que, vés a saber si per capricі, Déu volgué que fos negra. Tu mateix has reconegut que, a aquestes persones, se'ls tracta amb una certa duresa. Doncs bé, és per aquí que has de començar a guanyar els mèrits que han de portar-te al costat de la Núria. Tracta'ls i fes tot quant puguis perquè els tractin com a persones que són, i col.labora en tot el que sigui, per tal d'educar-los i fer-los comprendre que, també ells, amb els anys, podrien conrear les seves pròpies terres, tal com començaren fent-ho els teus propis avantpassats. Així podrien canviar el seu status actual que, més que de treballadodrs, podríem dir-ne d'esclaus. Ben diferent seria la seva vida si, amb una certa independència, poguessin treballar per a empreses com aquella de la que m'has dit que n'eres accionista. Ben pocs pagesos d'aquest poble poden considerar-se rics, però fins i tots el més pobre és feliç, perquè treballa al seu lliure albir.

-Senyor Martí, això que em diu, bé que difícil per múltiples raons, podria arribar a ésser realitzable, però si aquests darrers anys no m'han resultat massa difícil de passar-los, ha estat perquè, de tant en tant, bé que clandestinament, hem anat intercanviant amb la

Núria, una correspondència on mai no hi han mancat petons, abraçades i propòsits, cosa que ja no serà més possible trobant-se com es troba, enterrada darrera d'aquestes parets, encara que vostè digui que la seva ànima ha volat al cel.

-Que impacient ets Toni! Deixa'm que acabi de dir-te tot el que em passa pel cap i que, com un rosari, estic desgranant.

Em digueres també que ara fa deu anys, la Núria va regalar-te una Mare de Déu que porta el se nom, una estampeta a la que mai no has deixat de posar una flor fresca al davent, i que aquestes dues darreres nits, li has resat, malgrat semblar-te una ridiculesa. Doncs bé, continua fent-ho. Continua oferint-li flors i resant-li o parlant-hi, si així ho trobes més natural. Fins i tot, i que Ella em perdoni, deixant que la que hi vegis, sigui la Núria, en lloc de la sagrada imatge. Si d'aquesta manera has passat deu anys, molt bé podràs passar-ne tots els que Déu vulgui donar-te. Dia vindrà en què la retrobaràs i podràs dir a aquella animeta, tot el que avui hauries volgut dir al seu cos.

I ara baixem del Cel, on mentalment havíem anat, i tornem a aquesta terra, on a pesar de les seves misèries, també hi ha coses molt bones, com són aquestes botifarres que hem deixat de costat, i com aquell conillot que la Càndida, la meva majordoma, ens courà per dinar.

Amb aquestes paraules, aquell vell capellà, no solament volia donar per acabada aquella nova i especial homilia que havia improvisat per les circumstàncies, sinó que, a més, volia alleugerir en Toni del pesar que sols els anys podrien arribar a guarir del tot.

De nou a la cara de'n Toni s'insinuà un altre somriure.

-Que n'és de bo vostè senyor Martí, i que bé he fet d'acceptar la seva invitació. Ara, per si les meves paraules el poguessin fer content, permeti'm que li digui, emprant la seva manera de parlar, que el dia que vostè vegi la Núria allà dalt del Cel, si hi arriba abans que jo, li digui que cada dia parlaré i posaré flors a la seva estampeta. I això ho juro amb la mateixa serietat amb que a ella vaig jurar-li que, tant bon punt com pogués, tornaria per fer-la la meva esposa.

Com tot mortal sol dir quan de la mort es parla, el bon mossèn estigué a punt de contestar-li que no tenia cap pressa per pujar-hi, però va pensar que, en aquella ocasió, potser no hauria estat massa adequat de fer-ho. El somriure a què es limità per tota contesta, podia tenir tots els significats.

-Havent dinat - continuà dient en Toni - tornaré a casa dels Viladesau, que és on he estat en aquests dos darrers dies, perquè, a més de recollir el meu sac de viatge, que és tot el que vaig emportar-me per venir, he de tornar-los el cavall.

-No et sabrà greu que t'acompanyi? Em faria gràcia de tornar muntar a la sella del cavallet que tinc a la quadra d'aquí al costat. Suposo que m'ho agrairà, ja que molt poc ara el faig sortir. D'aquesta manera encara podré ajudar-te a portar el teu equipatge a la tornada.

El que el mossèn pretenia amb aquestes paraules era evitat que en Toni tornés al seu mas, ja mig en runes per estar deshabitat, o al del pare de la noia, per la que tant aquell matí havia plorat. Volia que tot ho oblidés, fins i tot el poble que no li havia donat més que disgustos.

* * *

A l'endemà, el mossèn, amb el carret amb el qual de tant en tant visitava algun veí per estirar-li amistosament les orelles, cosa que només es permetia quan creia que ja feia massa temps que no s'havia deixat veure per l'església, acompanyà en Toni fins a l'estació que hi havia dos poblets més avall, primera de les etapes que havien de portar-lo al seu darrer destí, i qui sap si fins i tot a una altra felicitat. Allà, ambdós quedaren sorpresos en veure l'Andreu que, havent deixat ja les cantines del Mas Gran, com en tenia diàriament el costum, després que el parc de la Núria s'hagués enfadat amb «l'Espavilat», decidí esperar-se per acomiadar-se de'n Toni.

Fou en Benet, un dels fills dels Viladesau qui, per encàrrec del mossèn, assabentà l'Andreu d'aquella precipitada marxa, bo i aconsellant-lo de no deixar-se veure, perquè no volia per res del món, que aquell desconsolat jove es tornés enrera en la decisió que havia pres, i a la que, per donar-li més força, fins i tot havia jurat. Però l'Andreu, comprenent que ja mai més no el tornaria a veure, no volgué fer cas d'aquell suggeriment, ja que volia abraçar-lo per darrera vegada. Ell, després que se sabé perdonat, considerava en Toni com un germà, i no dubtava que també ell, amb la mateixa estimació era correspost. Prova d'això és que quan es veieren, ambdós correren a abraçar-se. Aquesta demostració d'afecte fou llarga i apretada, i no cal dir que emocionant.

Recordant el que li havia fet dir el mossèn, i mig avergonyit per aquella falta de respecte, l'Andreu es retirà cap on hi havia aquella campana que el cap d'estació havia fet tocar, per anunciar que el tren ja no podia trigar a arribar.

Una abraçada entre un pare i un fill, no hagués estat més cordial que la que aquell vell capellà intercanvià amb aquell ric-pobre feligrès, amb qui havia arribat a fer una entranyable amistat, bo i que no pogué durar més que un sol dia.

Ja dalt del tren, i mentre amb el seu mocador els feia adéu, en Toni pogué veure aquells dos homes, que ja s'havien acostat, i que també amb els seus el corresponien. El tren havia ja deixat de veure's quan aquells mocadors tornaren a les butxaques d'on havien sortit, ja que abans, serviren per eixugar unes llàgrimes que, ara, no tenien ja perquè ser reprimides.

* * * FI * * *

LEMA: Res no hi ha de millor que un bon amic.

Francisco Pujol Masferrer

Il·lustracions extretes del llibre "50 dibuixants de Catalunya" (Ed. Glosa)

ELECTRONICA GENOHER

Exposició, Venda i Reparació de:

RADIO - TV-COLOR - HI-FI
VIDEO - AUTO RADIO
ELECTRODOMESTICS
I ANTENES PARABOLIQUES

Distribuidor EDESA

C/. Barcelona, 12
Telèfon 83 04 30

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

JOAQUIM COMAS CORRIUS S. L.

CONSTRUCCIÓ D'OBRES

C.I.F.: B-17034265

Carrer Malena, 15
Telèfon i Fax: (972) 83 02 06
17240 LLAGOSTERA (Girona)

FORN DE PA - PASTISSERIA
ANTONI GARCIA

EL NOSTRE PA DE CADA DIA

C/. St. Feliu, 17 - Tel. 83 05 01
LLAGOSTERA
R.S.I. 20.18.159 GE

Us desitja una Bona Festa Major !!!

VILANOVA

GESTORIA
ASSESSORAMENT
ADMINISTRATIU-COMPTABLE
FISCAL-LABORAL-FINANCER

FINQUES API
Col·legiat 204

Col·legi núm. 134

ASSEGURANCES

JAUME VILANOVA I FONT - Reg. E.D.G.S. Clau F. I.176

Tels. 972 / 83 02 29 - Fax 972 / 80 57 22
Apartat de Correus, 60 - C/ Alvarez, 10
17240 LLAGOSTERA

Arxiu Obert

"Els padrons d'habitants"

És freqüent que l'Arxiu Municipal rebi la visita de llagosterencs interessats en fer la geneologia de la seva família. Sovint, la única notícia que es té abans d'iniciar la investigació és el cognom dels avis o dels besavis, però es desconeix quin ofici feien, d'on eren originaris, a on vivien, quans fills tenien ...

A l'Arxiu es poden consultar diversos tipus de documents que contenen informació sobre els habitants de Llagostera.

- documentació contributiva: Cadastres, padrons de la Contribució Territorial o altres padrons fiscals.
- instàncies o sol.licituds diverses.
- padrons municipals d'habitants

No hi ha dubte que els padrons municipals d'habitants són la font més generosa per aquest tipus d'estudis. Per la gran quantitat d'informació que contenen són indispensables per conèixer els habitants de Llagostera en èpoques passades i molt útils a l'hora de fer genealogies.

A Catalunya, els primers padrons municipals d'habitants s'elaboren a partir del s. XVIII a iniciativa dels ajuntaments amb la intenció de conèixer la població del seu terme, sobretot pel que fa al nombre total d'habitants i la seva residència. Aquests primers padrons són, per tant, d'àmbit estrictament municipal, no tenen cap periodicitat establerta i a l'hora de les necessitats del moment. Més tard, cap a 1870, l'Estat obliga als ajuntaments a fer un nou empadronament cada 5 anys y dissenya quina informació ha de sol.licitar el padró, de manera que de tots els municipis s'obtinguin les mateixes dades i es puguin fer estudis demogràfics homogenis a nivell de tot l'Estat. Actualment encara se segueix aquest criteri.

El padró conté relacionats per famílies i per carrers o veïnats tots els habitants que en la data de confecció del padró resideixen al terme municipal, tant a vila com a pagès.

A l'Arxiu Municipal de Llagostera el primer padró municipal d'habitants que s'ha conservat és el de 1831. A partir d'aquesta data en segueixen d'altres (1835, 1838, 1842, 1851, 1857, 1861, 1870, 1875.....) fins arribar al dia d'avui.

En el padró de 1831 hi consta una població total de 1611 persones. Cal destacar el caràcter eminentment jove de la població: 1109 tenen menys de 40 anys (68,8% del total). Només 29 persones són més grans de 70 anys (1,8 % del total) . Avui, Llagostera té 5.487 habitants, dels quals 763 (13,91 %) tenen més de 70 anys.

Els 29 habitants de més de 70 anys del padró de 1831 ens permeten conèixer gent nascuda cap a 1750. Per localitzar naixements anteriors cal consultar el registre de baptismes conservat a la parròquia.

No tots els padrons són iguals. Segons la intenció i les necessitats de qui dissenya el padró recullen més o menys informació. En general, però hi trobarem:

- núm d'habitants del poble
- membres que composen cada família
- nom i cognoms
- edat
- si saben llegir i escriure
- lloc de naixement
- ofici
- lloc de residència, carrer i núm.
- propietat de la casa

Totes aquestes dades són nominatives i personals i, per això, la consulta dels padrons es veu limitada amb l'objectiu de protegir la intimitat i l'honor de les persones. La Llei de Patrimoni Històric Espanyol marca una reserva de 50 anys en aquest tipus de documents, així només podrem consultar els padrons anteriors a 1946.

Les dades dels padrons no només són útils per fer genealogies. Hi ha informació que permet elaborar estudis sobre:

- *taxa de natalitat (núm. de fills per parella)*
- estructura per edats de la població
- edat maternal (edat en que les dones tenen fills)
- edat escolar (inici i final de l'escolarització)
- edat de contraure matrimoni
- famílies plurigeneracional (convivència d'avis,

joves i nets)
- nivell d'instrucció
- oficis i població activa
- moviments migratoris (Exemple: cap a 1860 arriben a Llagostera moltes famílies de les comarques gironines de l'interior atretes per la indústria del suro)
- nivell econòmic (relacionant ofici+servents+ propietat de la casa+nivell d'instrucció)
- evolució dels noms de persones (Exemples: durant tot el segle passat no es troba cap Jordi. Els nets porten, pràcticament sense excepció, el nom dels avis)
- diferències de tots aquests aspectes entre pagès i vila
- ...

NOTA: En l'Arxiu obert del núm 1 del Butlletí de Llagostera es va produir un error. En la nota del mestre de cases Grau Borrell es va traduïr la paraula "COPHS" per cofes quan en realitat cops és una mesura utilitzada, en altres, per als materials de construcció (guix, cals...)

Donacions a l'Arxiu Municipal 1995

TERESA CASADEVALL COLOMER

10 Programes de Festa Major datats entre 1954 i 1966

3 Programes de "El Aniversario de la Liberación" dels anys 1953, 1955 i 1957.

1 Fotografia del'últim viatge del Carrilet l'any 1969.

1 Programa de l'Orfeó Catalunya de l'any 1913.

JOSEP M. COROMINAS BOSCH

2 Programes de Festa Major dels anys 1962 i 1965.

1 Sobre commemoratiu de la III Exposició Filatèlica i Numismàtica.

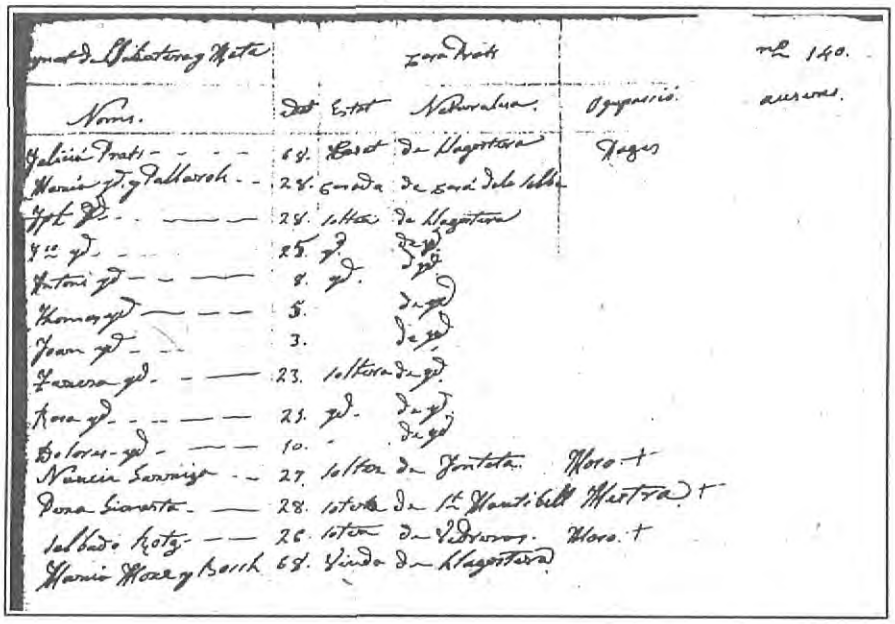

Habitants de Can Prats de Mata segons el padró municipal d'habitants de 1842. AML

MARGARIDA NUELL CREUS

3 postals d'ATV de començaments de segle i 3 fotografies del Llagostera F.C. de la temporada 1949.1950.

LLUIS TURON QUER

7 carpetes de documentació particular i d'empresa del Sr. Artur Roig Raset

JOSEP FERNÁNDEZ MIGUÉLEZ

3 cintes de video (Almedinilla en Llagostera, Temps Passats1, Temps Passats II)

JOSEP VILALLONGA RIBALTA

1 Programa de Festa major de l'any 1953.

Marta Albà i Espinet

Retalls d'història

Per conèixer millor la nostra història hem remogut calaixos, llibres i arxius, cercant papers i documents antics que ens féssin apropar una mica més al nostre passat. D'on hem pogut treure més dades ha estat dels diferents notaris, que mèntre donaven fe dels "Capítols matrimonials", "Devitoris", "Censals", "Àpoques", etc. deixaven constància d'uns fets, més o menys importants:

"RERAMUR" ANTIGAMENT S'ANOMENAVA "CAMP SEGUER"

Segons consta en un "Devitori" del 23 de setembre del 1773, en el llibre del notari Pau Calcà, de Cassà de la Selva, que transcrivim, en part, a continuació:

"Jo Juan Saura Mestre de Casas de la vila de Cassá de la Selva, Bisbat de Gerona, Señor Util y propietari de una Casa y Hort cituat tot en lo Castell de Llagostera del dit Bisbat y prop las morallas del dit Castell y en lo puesto anomenat Reramur y Antiguament Camp Seguer la qual casa y hort afronta de perpunt a Solixent ab Juan Rourich, a mitgdia ab lo carrer publich anomenat derreramur a Ponent part ab Pere Sala y part ab Juan Sureda y a tremontana ab los Ereus de Grau Axandri..., etc."

CONTRACTE D'APRENENTATGE EN EL SEGLE XVIII

En el llibre del notari Pau Calçà, del 9 d'octubre del 1774 hi trobem la següent "ACTE DE PRENENTAJE":

"Jo Vicens Vallell, Jove taper del Castell de Llagostera per temps de un any y mitg afirmo ma persona y Obras ab Joseph Carreras, taper del dit Castell y baix acceptant ab Animo y efecte de pendrer son ofici de taper es de fer taps y convinch y prometo servir a ell y a sa familia en Cosas Licitas y onestas, no fer ni Convenir ni Consentir en ningun robo ans be abitarlo prometent com prometo no anarmen de sa Casa sens llicencia ans be primerament demanada y obtinguda".

PODERS NOTARIALS PER DEFENSAR ELS PRIVILEGIS CONCEDITS PEL REI JAUME I

L'any 1788, veient amenaçats els privilegis, uns quants veïns de Llagostera van atorgar diversos poders notarials, per poder-los defensar. En transcrivim un d'ells:

"Sépase por esta Carta de Poder Como nosotros Pedro Maymir, Vicente Aymerich y Tarré, Labradores y Pedro Oliver Fabricante de tapones todos vezinos y propietarios de Casas y tierras del término y Castillo de Llagostera Corregimiento de Gerona; Por quanto por ignorancia, ú otros motivos no está en una total observancia el privilegio que se ha presentido se dignó al Señor Dn. Jayme Rey de Aragón de feliz recordación conceder a los vezinos de otro Castillo de Llagostera, Caldas de Malavella, Santa Seculina y Solius de este mismo Corregimiento expedido en la Ciudad de Gerona a los siete dias de las Chalendas de Marzo de mil ducientos quarenta que fué recibido y confirmado por los Exmos. Sres. Oton de Moncada en Barcelona en diez de las Chalendas de Mayo de mil trescientos veinte y quatro y después por Roger de Moncada con su privilegio dado en Barña en quinze de Febrero de mil quatrocientos y diez. Y deseando que el citado Real Privilegio concedido por el referido Señor Don Jayme Rey de Aragón se confirme o a lo menos que se ponga en su total observancia a fin que los vezinos de otro Castillo de Llagostera gozen de las gracias que con aquel se les concedió. Por tanto espontaneamente otorgamos que damos y conferimos todo nuestro Poder y de cada uno de nosotros libre, lleno y bastante y aquel que de derecho se quiere y sea necesario a los señores Benito Vizcayno Agente de los Reales Consejos en la Villa y Corte de Madrid residente y a Pedro Serra Notario y Causídico de la Ciudad de Barña. (---) Puedan juntos, y cada uno de ellos insolidum comparecer ante el Rey Nuestro Señor (que Dios guarde) y en sus Consejos en la Real Audiencia del prte. Principado de Cathaluña, y allí juntos y a solas supliquen, pidan, instan y obtengan a nuestro favor y de los vezinos de otro Castillo de Llagostera la observancia ú confirmación del incinuado Real Privilegio concedido por el expresado Señor Dn. Jayme de Aragón".

La data d'aquests poders, com també els altres dos, és la del 5 d'octubre del 1788 i consten en el llibre 107 del notari Joan Serra.

En els altres poders hi figuren els següents llagosterencs: "Gerardo Comas, Salvio Bartí ambos trabajadores y Salvio Estrach, fabricante de tapones". "Miguel Casas y Tarré, Juan Oliu y Miguel Massó, Labradores". "Francisco Aymerich, trabajador, Narciso Cruz Albañil y Mariano Barnés, fabricante de tapones".

Josep Cantó i Antoni Mascort

Nota: Les transcripcions dels documents respecten l'ortografia dels originals. Tots ells estan dipositats a l'Arxiu Històric de Girona.

Us desitja unes Bones Festes !!!

Perruqueria MARTA

c/ Consellers, 3 baixos - Tel. 83 12 86
17240 Llagostera

Transports

PAYRET

Bona Festa Major !

Servei diari a Barcelona

C/Cantallops, 2
Tel. (972) 83 02 56
17240 LLAGOSTERA

a Barcelona: Tel. (93) 300 29 14-98
ESCAPA, S.A. - C/Alaba, 51
Agrupats: C/ Bolivia, 46 - 52

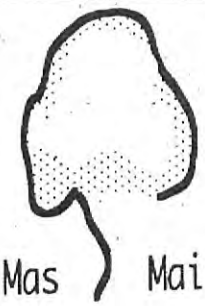

Mas Maiensa

Vivers i Jardineria

V. de Bruguera, 7
17240 Llagostera
Tel-fax 830745

Bona Festa Major 1996

i◆lla
INFORMÀTICA LLAGOSTERA

ORDINADORS
FAX
MATERIAL I ACCESORIS
ASSISTÈNCIA TÈCNICA
SERVEIS DE FAX I CÒPIES

Passeig Pompeu Fabra, 64
17.240 Llagostera (Girona)
Tel. i Fax 80 52 09

La Previsora Bilbaina
Asseguradora Riazor, S.A.
Companyia d'Assegurances

Especialistes en decessos des de 1953
Agent per Llagostera

Joan Repiso Morales

Bona Festa Major !!

Cristòfol Grober, 6, 1º-1ª
17001 GIRONA

Tel. (972) 21 63 27
Fax (972) 21 63 27

Què vol dir "Llagostera"?

El nom de "Llagostera" ha estat una qüestió molt debatuda durant molts anys. En aquest treball, l'historiador Jordi Bilbeny ens mostra les conclusions a què ha arribat després d'un intens estudi.

Una de les causes principals que ha impedit el correcte desxiframent de la toponímia catalana és l'absolut desconeixement de la llengua ibèrica. Així, quan hom ha volgut donar sentit als noms de poble o de l'orografia, les úniques armes de què disposava per fer-ho eren el coneixement de les llengües catalana, àrab llatina i, en alguns casos, alemanya o grega. Ara bé, les nostres terres ja eren molt poblades abans de l'arribada dels llatins i dels assentaments ètnics posteriors. Per la qual cosa, els noms de lloc -salvant les evidents excepcions modernes- tenien una precisa significació ibèrica. En alguns casos, el nom es canvià per un de llatí, o es modificà a fi de fer-lo entenedor, tot arribant, amb el temps, a confondre's amb un nom de lectura totalment catalana. En el primer cas tindríem, per posar tan sols un exemple, el nom d'***Elna***, que prové de l'*oppidum* ***Helena*** llatí, i substituí l'ibèric ***Ilíberis***. En el segon grup, noms com és ara ***Pineda*** o ***Cabrera***, no tindrien res a veure ni amb el *pi* ni amb la *cabra*, tot i que, a cop d'ull, en puguin semblar derivats indiscutibles. ***Pineda*** significa *turo-net*, atès que *BIN* (com a variant de *BIR*), en ibèric, vol dir turó i *EDA/ETA*, a més de designar un *locatiu abundancial*, vol dir *suau* i *petit*. I ***Cabrera*** és literalment: *petita (ka) muntanya (br) de pedra (era)*. El turó del ***Mont Cabrer***, al terme de Cabrils, és exactament això: un petit turó rocós. De la mateixa manera, el Castell de ***Cabrera*** (a Osona) o els seus homònims de Maçanet de Cabrenys (a l'Alt Empordà), o de Cabrera d'Anoia, entre molts d'altres topònims que contenen la forma *CABRERA*, també estan situats en un monticle pedrós. Sense anar més lluny, què és la ***Serra de Cabrera*** si no un muntanyam rocallós?

A Tarradell hi ha un paratge anomenat Llagostera que també es tracta d'un "terreny trencat"

Vistes les coses des d'aquest caient, intentar explicar el nom de la vila de ***Llagostera*** en relació amb la *llagosta*, tant si és de mar com de muntanya, em sembla una broma suada, semblant a la de voler explicar el topònim ***Canet*** per mitjà d'un *gos net*, ***Corbera*** per un *niu de corbs* o ***Bellver*** per un lloc on hi ha *bona vista*.

Més subtil, però no menys desafortunat, és fer-ho emprant el llatí i derivant el topònim de ***lacus*** (*llac*). Amb una etimologia llatina hom dóna una pàtina de saviesa a l'argumentació lingüística. Però tot queda aquí. Car, com podia la vila prendre un nom lacustre si mai no hi hagué cap llac a la seva vora? I, si hi va ser, com és que, d'entre totes les poblacions catalanes que hi ha a la vora d'un llac, només i únicament ***Llagostera*** preserva la presumpta arrel lingüística que ho evidenciaria? O encara més: com és que el topònim gallec ***Lagosteira***, tampoc no es troba prop de cap llac, i sí, en canvi, a la vora del mar i de dos rius?

"Intentar explicar el nom de Llagostera en relació amb la llagosta em sembla una broma suada"

En alguns casos, el coneixement de les primeres formes documentades del nom de la població ajuda a trobar una connexió més neta amb l'origen primigeni i en facilita una correcta interpretació. Així, com que el poble segarrenc de ***Gra*** està documentat amb la forma *Grada* l'any 1082 i *Graha* el 1185, és de fàcil deducció que ***Gra*** prové de *Grada* a través de la pèrdua de la *-d-* intervocàlica, i no pas d'un *gra* d'un cereal qualsevol. Amb ***Llagostera***, però, no s'hi pot observar gaire re, perquè a la documentació més antiga que posseïm, el nom no presenta cap variació substancial respecte a la forma actual, car trobem *Lacustaria, Locustaria, Lagostera* o *Lagustaria*. De la qual cosa n'infereixo que es tracta d'un mot ibèric que, per la seva semblança amb una forma llatina, ha portat els lingüistes a cercar etimologies totalment desviades.

Però hi ha una raó més forta que les sobredites que em fa estar absolutament segur de l'origen pre-romà del mot: la terminació *TERA*. En ibèric, els morfemes *DR-* o *TR-* i les seves variants *TT-*, *TK-*, *TL-*, *TN-*, entre moltes d'altres que ara no vénen al cas, expressen la idea de riu, d'aigua corrent o, simplement, d'aigua. Per això els rius es diuen *Ter, Tarn, Terri, Tec, Tajo, Tet, Tenes, Daró, Darro, Duran, Duraton, Tordera, Tardoire, Dordonha, Dòrbia, Tormes, Torres, Túria, Durença, Tuïr, Duero, Ridaura, Ondara, Mèder, Estè-*

ron, Estura, Tiétar, Zadorra, Ador, Adaja, Dròna, Droma, Cedrón, Verdon o *Gardon*, per posar tan sols uns quants exemples de noms que perduren en aquells territoris en què es desenvolupà la cultura ibero-basca.

I exactament per això hi ha un gran reguitzell de poblacions que, pel fet d'estar assentades prop de l'aigua, entre un riu o a la seva vora, duen en el seu nom els mateixos morfemes *DR-* o *TR-* amb les variants corresponents: *Tàrrega, Tarragona, Tortosa, Torrent, Torelló, Torcas, Torrelles, Durban, Dorres, Tarba, Tarascó, Terol, Talavera, Talarn, Tolosa, Padern, Potries, Petrés, Pedret, Martorell, Ven-drell, Estrac* o *Vidreres*. Però també *Ondara, Mataró* (antiga zona d'aiguamolls), *Bonastre, Bones-tarre; Monistrol, Lladrós, Lla-dorre, Esterri, Leitora, Alcántara, Gualter, Astèr*. I, evidentment, ***Lagartera, l'Armentera, el Pont d'Armentera, Argentera, l'Argentera, Alcàntera, l'Alcàntera i Llagostera***.

Aquests vuit darrers topònims són d'un interès cabdal, per tal com els vuit tenen la idèntica terminació *-tera* i els vuit es troben prop d'un riu o curs d'aigua: ***Lagartera*** és a la província de Toledo, a la vora del riu *Tiétar*; ***l'Armentera*** és a l'Empordà i travessat pel *Rec del Molí*; ***el Pont d'Armentera*** es troba a l'Alt Camp, entre el riu *Gaià* i el *torrent de les Bruixes*; ***Argentera***, a la Noguera, és sobre el riu *Boix*; ***l'Argentera***, al Baix Camp, es troba a la vora del *barranc de l'Argentera*; ***Alcàntera*** és a la Ribera Alta, a la dreta del *Xúquer*; ***l'Alcàntera*** és una caseria del municpici de Sella, situada a l'esquerra del *barranc de l'Arc*; i ***Llagostera*** és al costat de la *Riera de Gotarra*. I no és pas una coincidència que *Gotarra* signifiqui *riera* o *rierol*, atès que *Go/Ko*, talment com *Ga/Ka*, és un diminutiu i *tarra* ja sabem que vol dir *corrent d'aigua*.

Vista i dil.lucidada aquesta part final del nom, ara només em queda per aclarir el bloc restant: LAGOS. I, de la mateixa manera que TERA té una relació directa amb l'orografia, penso que LAGOS també l'hi ha de tenir i que s'ha de referir al lloc exacte on es trobarien ubicades les primeres restes poblacionals. És a dir: l'antic castell i l'església. Així, com que aquest nucli primigeni es trobava sobre el turó que corona la vila, LAGOS hauria de tenir una estreta connexió amb aquest indret. I l'hi té. En ibèric, per dir *turó, muntanya* o qualsevol altra prominència del terreny, hi ha un camp semàntic format pels grups consonàntics *mr-, pr-, br-, vr-, fr-, hr-, gr-, kr-, dr-, tr-*, i les seves múltiples variants, que ens remet a l'èuskar *buru, guru, puru, muru*, amb la significació de *cap* o *cim*.

Els noms de muntanyes que contenen els predits morfemes no es poden comptar. Però n'esmentaré uns pocs perquè ens en fem a la idea: *les Morreres, la Mola, els Pirineus, Purera, Burriac, Broate, el Bruc, el Brull, les Gavarres, el Far, lo Forno, Ferrutx, el Montgrí, Mogrony, Peguera, Crabes, Queralt, Curull, Toro* o *la Torreta*.

Pel que fa a LAGOS (LACUS o LAGUS, segons la font documental) em sembla obvi que el morfema GOS, GUS o CUS és una simple variant de GOR o GUR, que vol dir *cap, cim, turó*. Un exemple clar és el de ***Begur***, que literalment significa *turó (gur) pla (be)*. El pas d'R>S ja es donava en ibèric, atès que En Jürgen Untermann, en els seus llistats de vocabulari, ens mostra com a formes anàlogues *alor-alos, arker-arkis, bikir-bikis, kitar-kitas*. Així mateix, en l'euskara actual hi ha un sufix que designa *aigua*, IS, que prové de l'actual mot *aigua*, UR, mitjançant el procés ÜR>IR>IS. També, el topònim OS (i OIX), que es troba

Menjars "CAL DEGOLLAT"

83 01 29
83 11 25

Carrer Sant Feliu,55
17240 LLAGOSTERA

Us desitja Bona Festa Major

PS PAUHER SCHOOL
Idiomes

Us desitja una Bona Festa Major !!!!

Angel Guimerà, 7 bis
Tels. 80 51 63 - 32 12 24

17240 LLAGOSTERA

sempre en llocs d'aigua, deriva d'una variant d'UR: OR. Per això, doncs, no es estrany trobar el morfema GOS/COS/CUS, referint-se a una elevació de terreny, a la *muntanya del Cós*, a Montagut de Fluvià; a les serres de *Custuix* i *Costoia*, al Pallars Sobirà, i al poble d'***El Gos***, al municipi d'Oliola, que es troba situat sobre un turonet. Sense oblidar però que el mot *costa*, ultra ser el nom de diversos pics, també és *la part lateral d'una muntanya*. I que, en ibèric, s'explicaria com a ***cos*** (*muntanya*) i ***ta*** (*al mig, part del mig*).

Finalment, el morfema LA el trobo en relació amb l'èuskar LAN (*treball*). En euskara, «lan asko egin» vol dir «treballa molt». Aquest LAN provindria d'un LAR anterior que abraçaria un camp semàntic amb significats com *tallar, trencar* o *foradar*. L'*Ull d'Atxular*, al País Basc, és una gran pedra foradada, i es diu així perquè ***atxu*** és *pedra* i ***lar***, *treballada o foradada*. La idea de treball a través de LAR la trobem incorporada a ***esquilar*** i ***escolar***, per tal com en ambdós casos els mots expressen el sentit d'un *treball* (***lar***) *manual* (***esku***, en euskara, és *mà*). Sovint LAR dóna LA/AL, LO, LU i les formes palatalitzades LLA, LLO, LLU, tant en euskara com en d'altres llengües peninsulars. I, combinades amb la idea de *pedra* (*CAR, CAN, CAI*) o *muntanya* (gr-, br-), expressen el concepte de *barranc, penya-segat, cinglera* o només *turó trencat* o *pedra trencada*.

Això és d'una gran diafanitat en els topònims de ***Lacant*** (forma primitiva d'Alacant) i ***Alcoi***. Car els nuclis poblacionals primitius s'assenten sobre una muntanya trencada: en forma d'espadat a Alacant i en forma de barranc a Alcoi. Són prou coneguts, així mateix, els espadats de ***l'Alguer***. El Santuari de ***Santa Maria de Salgar***, al terme de Montsonís, està adossat a un penya-segat. I estic convençut que la forma primigènia hauria d'haver estat *S'Algar*, perquè ***S'Algar*** també és el nom d'un paratge espadat de la costa menorquina, entre la cala d'Alcaufar i la Punta Rafalet. ***Algorta***, al País Basc, i ***Llavorsí***, al Pallars Sobirà, són un parell de viles situades sobre la tènue inclinació d'un precipici. La Serra de ***Lokiz*** (=*Loküz*), al País Basc, és un llarguíssim penya-segat, i manté la mateixa arrel, amb una petita variació vocàlica, que la nostra primitiva *Locustaria*. L'***Algarve***, és una llenca de costa totalment acinglada, al Sud de Portugal. I ***Lagartera***, a Toledo, també es troba sobre un terreny trencat.

El ***lagar*** espanyol (***lako***<r> en euskara) és un *dipòsit de líquids, fossa de pedra, cisterna*. I, en alguns casos fa la funció d'una cava o d'una premsa de vi: en asturià un ***llagar*** és el lloc on s'elabora la sidra. Per tant, no costa gaire d'interpretar el mot com a *pedra foradada o treballada*, tal com eren les antigues sitges de gra o líquid i les antigues caves: tallades directament a la pedra.

Just aquí, i en el mateix camp semàntic, trobaríem la paraula del català antic, avui ja en desús, ***llogar***, per designar simplement un *lloc*; el mot espanyol ***lugar***, emprat ja per Berceo amb la forma ***logar***; l'asturià ***llugar*** i el català ***llogar(r)et***, que vénen a dir *nucli de població molt petit, vilatge*. En el fons, un vilatge -en el sentit més estricte i primitiu que la paraula comporta-, no és res més que un munt de *pedres treballades*. Cosa ben simple de veure en la multitud de blocs de pedra tallada del poblat ibèric de ***son Catlar*** a Menorca: ja que ***Catlar*** (o ***Carlar***, com ho vaig sentir a dir a l'illa) significa el mateix que he vingut exposant fins ara: *pedra* (***cat/car***) *treballada o tallada* (***lar***). En aquest sentit, la relació entre *pedra* i *vilatge/poble* se'ns mostra d'allò més transparent en euskara, per tant com entre

Hostal el Carrul
Tel. (972) 83 01 41
LLAGOSTERA (Girona)
Bona Festa Major !!!

Pintura . . . Decoració
JOSEP ANGLADA
MANEL MOLINA
Josma
LLAGOSTERA
Tels. 80 52 08 - 46 35 78

tipografia OFFSET

Gràfiques Costa Brava

Us desitja una Bona Festa Major !

Camprodon, 82 • LLAGOSTERA • Telèfon 83 02 71

Per adornar la llar, postals, llibres, revelat i material fotogràfic, escolar i d'oficina.
Per papers i objectes regal, marcs, fotografies carnet, fotocòpies, diaris, revistes...

Casa Llirinós de Pilar Sureda Torrent

Us desitja una Bona Festa Major !!

Plaça Catalunya, 8 • LLAGOSTERA • Telèfon 83 00 97

Fundació EMILI VILÀ

Carrer Sant Pere, 25-27 - Telèfon 83 02 53 LLAGOSTERA (Girona)

EXPOSICIONS DE PINTURES

EMILI VILÀ

MODIGLIANI

La seva obra internacional

Restrosprectiva dels seus cèlebres cartells, retrats i paisatges (origen de la Costa Brava)

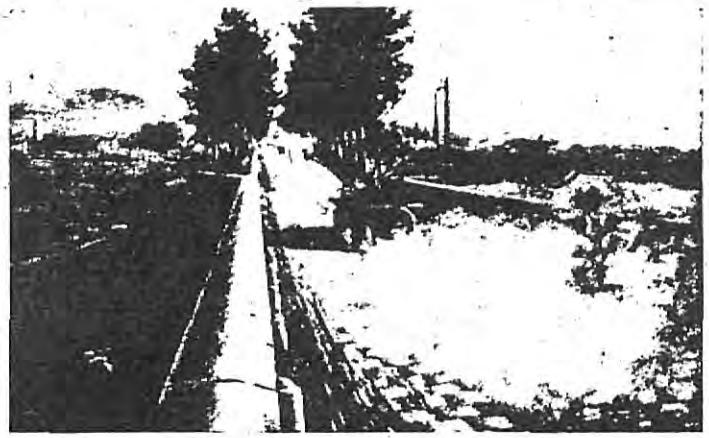

Obert dies laborables:
de 4 a 8
Diumenges i Festius:
Hores a convenir

NOTA: Diumenge i Dilluns de la Festa Major, de 4 a 8 de la tarda, ENTRADA LLIURE a tots els veïns de Llagostera.

ambdós mots no hi ha cap diferència: *pedra* és ***harri*** i *poble* és ***herri***.

LACUS, en llatí, a més a més de significar *llac, estany*, és també *un receptacle per a líquids, un cossi, una cisterna*. Però alhora és *un forat on s'apaga la calç* i, així mateix, és *el pou de la mort*. I encara, a la *Vulgata*, vol dir *cau o cova de lleons*. Totes aquestes accepcions ens remeten sempre a una idea de «cavitat», amb líquid o sense, però «cavitat» al cap i a la fi, que tan sols podem explicar etimològicament si emparentem els mots llatins amb els ibero-bascos, mitjançant els morfemes LA (*treballar, foradar*) i CUS (*pedra, muntanya*). Aquest mateix *forat a la pedra* o *pedra foradada* és el que ens indica, novament, el mot hispano-llatí que tenim per designar un ninxol excavat a la roca, on es cremaven les entranyes de les víctimes rituals: LACUS.

Amb tot, el ***lacus*** llatí té el seu corresponent grec_*ëáêëïò* (lákkos), que, a més d'*estany*, també designa *una cisterna, un dipòsit* i, en l'actualitat, *una fossa*. En el mateix camp semàntic trobem el substantiu *ëáêíò*_(lakís), que significa *esquinç, estrip, esqueix, cosa trencada*; *ëáêçìá* (lakema), que vol dir *fragment, tros*; i els verbs *ëáêáù* (lakáo) amb el sentit d'*esclatar, trencar*, i *ëáêíæï* (lakízo), que ve a dir *esquarterar* o *premsar*. Atès que ja he mostrat el ***lagar*** com el lloc on es feia la sidra o es premsava el vi, i atès que ja he explicat la identitat entre les formes ***lagar, algor, lagus, lacus, lokiz***, em sembla palès que aquesta arrel grega lak- (LAK) tampoc no té res a veure amb el nostre *estany* o amb una zona *lacustre* i sí amb un *receptacle o cavitat de pedra*, on tant s'hi pot premsar el vi com guardar-l'hi. El mot ha acabat prenent el significat, més que del lloc, de l'acció que s'hi feia. I, en virtut d'això -i per aquesta acció-, té, fonamentalment, relació directa amb la idea de *trencar*, que també té el LAR èuskar.

Com és que, d'entre totes les poblacions catalanes que hi ha a la vora d'un llac, només Llagostera preserva l'arrel lingüística que ho evidencia?

A Catalunya, però, ***Llagostera***, té un homònim: a Taradell hi ha un paratge anomenat ***Llagostera***. El presideix la masia ***Llagostera***, documentada per primer cop l'any 946. Com era d'esperar, és tracta d'un *terreny trencat*, entre el que en diuen el ***Pla de Llagostera*** i la riera de Santa Eugènia, que recull les aigües d'una munió de deus. Avui dia el llit de la riera i les gorgues que s'hi formen són plenes de sorra i d'argil.la. Tanmateix, En Pau Riera i Comella, propietari del lloc, ha netejat el fons d'alguna d'aquestes gorgues per ampliar-ne el cabal i ha pogut observar com l'aigua brolla d'unes esquerdes de pedra de més de vint metres de profunditat. Així, doncs, l'*aigua* (***tera***) i la *pedra trencada* (***llagos***) tornen a imbricar-se en aquest indret.

Ja per acabar vull fer esment de ***Lagosteira***, el nom d'una cala de La Corunya, sota una *penya escarpada* i entre dos *rierols*. Aquesta és la forma toponímica més pròxima a la nostra primitiva ***Lagostera***. D'entrada, ja sigui per la contigüitat al mar, com pels dos rierols que hi desemboquen, resta perfectament clar que l'acabament *-teira* comporta una idea d'aigua. I, segonament, LAGOS continua tenint unes ineludibles connotacions de *muntanya trencada*, talment com les té la ***Lagostera*** catalana: la part més antiga de ***Llagostera*** també està ubicada sobre un *turonet tallat*.

Per la qual cosa, m'inclino a creure que ***Llagostera*** vol dir: *turó tallat* (*LLAGOS*) [*amb*] *riu* (*TERA*).

Jordi Bilbeny

Francesc Xirgu Grau

A GIRONA:
Agència SUREDA
Avinguda Sant Narcís, 98
Tel. 23 01 38

Recaders Girona i Província, S.L.
C/ Alacant, 22-24
Tel. 23 39 61

A LLAGOSTERA:
Carrer Concepció, 45
Tel. 83 01 57

IMPREMTA RODAS
OFFSET TIPOGRAFIA

Camprodon, 24
Telèfon i Fax: 83 02 10
LLAGOSTERA

AJUNTAMENT DE LLAGOSTERA
(GIRONA)

L'Ajuntament de Llagostera

us desitja

Bona Festa Major

Dijous Gras

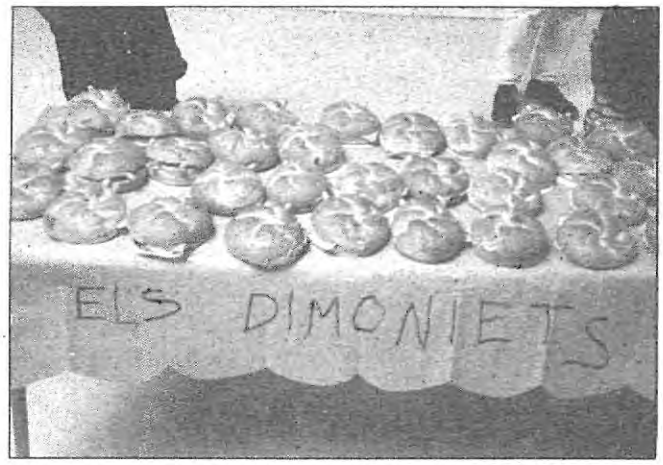

"BAM FE UNA ACPUSISIO DA ENTRAPANS"

Els nens i nenes del Col·legi Lacustària van celebrar el Dijous Gras amb diverses activitats. Els més petits van preparar una exposició d'entrepans.

Altres cursos van fer pastissos i els van tastar tot jugant al parc de l'Estació.

Marta Genoher

Transportes
JAPIC PETIT, S.A.
TRANSPORTES INTERNACIONALES Y NACIONALES
Calle Girona, 18 - Tels. (972) 83 03 04 - 80 52 57 - FAX 83 05 55
17240 LLAGOSTERA (Girona - España)

MONTIEL
Assessoria Laboral, Fiscal i Juridica
Administració de Finques
Assegurances Generals
C/. Calderers, 5
Fax: 80 52 30
Tel. (972) 83 03 62
17240 LLAGOSTERA
C/. Taulera, 39
Fax: 83 75 78
Tel. (972) 83 71 65
17246 SANTA CRISTINA D'ARO

Carnaval

Nàufrags, tirolesos, gitanos, bolets,... tota mena de personatges van participar en el cercavila del Carnaval.

El rei Carnestoltes va tornar a sortir al carrer per acompanyar a tots els seus súbdits en uns dies de disbauxa

Text: Marta Genoher
Fotos: Ramon Soler

Il.lustració extreta del llibre "Costums i Tradicions Catalanes", d'Aureli Capmany (Ed. Laia)

NO HI HA EDAT PER L'ÀLEGRIA

La nostra Residència Geriàtrica, amb la celebració del Carnaval, ha demostrat una vegada més estar a l'hora... Naturalment que el motor ha estat el bon equip que col.labora amb les germanes. Han estat elles les que han programat la festa de disfresses fent-hi participar tots els residents que, de veritat, van fer molt bon paper, cadascú amb el seu propi estil, però en consonància amb l'edat que tenen.

Els nens del Col.legi Ntra. Sra. del Carme no es van quedar enrere i, així, es van unir a la festa, que volia ser un espai i un moment per compartir l'alegria i el saber fer de les nostres persones grans. Va ser també el moment adient per entendre els valors cristians que ens porten a ser generosos amb tots i a saber donar quelcom de nosaltres mateixos, d'alló més personal, del que no necessita diners, sinó una bona formació, per saber actuar en cada moment amb dignitat.

Es van exhibir disfresses per a tots els gustos. Les treballadores del geriàtric, organitzadores de l'acte, van demostrar la seva gran habilitat en creativitat i dansa. Era d'alló més bonic veure com es divertien grans i petits, com reien amb moltes ganes. Fins i tot, algun nen va dir: "*Que divertit és estar amb els avis!*".

Els més petits van voler acompanyar els més grans en una tarda de xerinola, amb moltes disfresses i bon humor.

Tant de bo aquest acte hagi servit per a entendre's més amb les persones grans, que a totes les cases n'hi ha, i per a imitar un altre dia el que tantes persones del poble voluntàriament fan per alegrar l'ambient i donar un to alegre.

No sé si és que la xerinola se sentia des del carrer, però el cert és que vam tenir l'agradable visita d'algun membre de la Junta de l'Hospital, que es va unir a la festa, així com familiars dels ancians.

A tots ells, moltes gràcies i fins a una altra festa, que ja notem com s'acosta la del nostre patró: SANT JOSEP.

Germana Filomena, responsable de la Residència Geriàtrica "Josep Baulida"

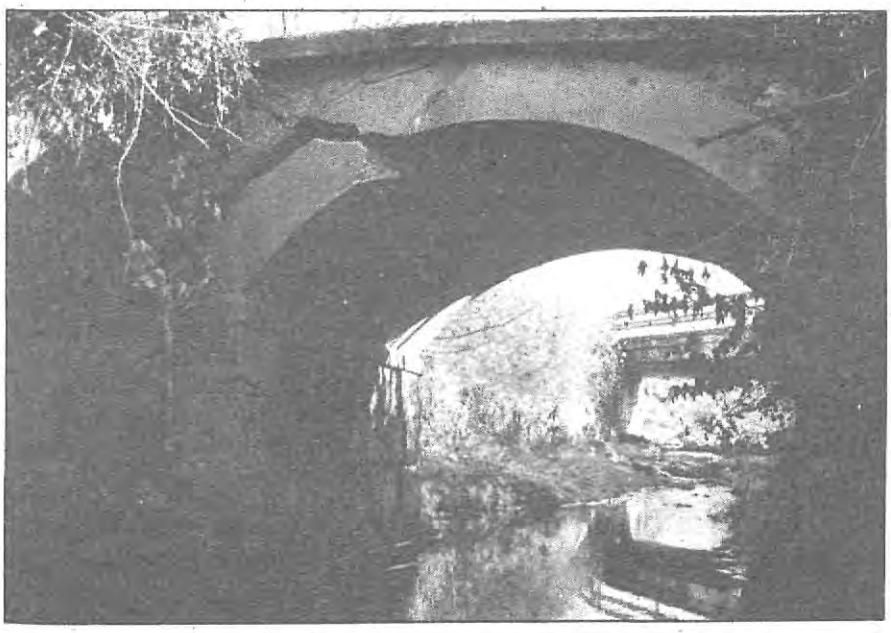

L'antic pont de la Riera de Sant Llorenç

Aquest és el primer pont construit per a fer-hi passar la carretera que pujava a Sant Grau i seguia fins Cala Salionç. També era utilitzat pels veïns de Sant Llorenç per accedir a les seves vivendes. Les pluges d'aquest hivern han provocat que el pont s'esquerdés. S'hi ha prohibit el pas i el seu enderroc és gairebé segur. Avui en dia el pont estava en dèsús, ja que les cases més properes utilitzen millors camins per accedir a la carretera.

Jordi Moll

Mobles Cateura

* MOBLES EN GENERAL I A MIDA
* MOBLES DE CUINA
* TAPICERIA

Exposició i Venda:
Carretera Tossa, 7 - Tel. 83 09 95

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Fotos Vall-llosera

Carrer Sant Feliu, 22
Telf. (972) 83 03 15

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Carns i Embotits
CODINA
Plaça Catalunya, 13 - Tel. 83 01 91
Llagostera

CLINICA DENTAL
Dra. Silvia M. Blanco
ODONTÒLOGA

Plaça Catalunya, 8 - 1r. 1a.
Tel. 80 54 86
17240 LLAGOSTERA (Girona)

bar - restaurant FINA
« CAN CASSOLAS »

Pau Casals, s.n – Telèfon: 83 07 02
17240 LLAGOSTERA (Girona)

FERROS FORJATS
JOSEP AIGUABELLA
CARPINTERIA METAL.LICA
AMB FERRO I ALUMINI
TANCATS DE TELA METAL.LICA
* * *

Carrer Tossa, 5
Tel. (972) 83 02 70

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

INSTAL.LACIONS ELÈCTRIQUES
CALEFACCIÓ I FONTANERIA
REGS PER ASPERSIÓ
I JARDINERIA

Tel. Part. 83 10 80
Despatx 83 12 83
C/ Jaume I, 9 - 17240 LLAGOSTERA

Joan Diaz Corominas

PERRUQUERIA MARINA

C/ Felip Neri, 3
17240-Llagostera
Tel. 83 12 49

Biblioteca Julià Cutillé

LA BIBLIOTECA "JULIÀ CUTILLÉ" INFORMA:

Seguint amb la tònica de la biblioteca d'oferir cada cop més serveis als nostres usuaris, quest mes d'abril hem adquirit un radiocassette amb compact disc perquè es pugui escoltar (amb auriculars) els discs compactes de la nostra secció de fonoteca, que s'anirà ampliant properament.

Durant la "Setmana Cultural" de les escoles Ntra. Sra. Del Carme i C.P. Lacustària, hem rebut les visites de 200 nens i nenes dels diferents cursos.

En aquestes visites els vam explicar el funcionament i la normativa de la biblioteca i van tenir la possibilitat de fer-se el carnet de soci.

Voldríem recordar als pares, però, que ells són els principals responsables dels seus fills, i per tant també ho són del comportament que tinguin dins la biblioteca i de l'ús que en facin.

La biblioteca és un lloc de lectura, d'esbarjo i estudi, però, perquè aquestes activitats es puguin realitzar i siguin compatibles s'ha de respectar el silenci.

Per tot això demanem també als educadors que ens ajudin en la nostra tasca, i que recordin als nens l'actitud que han de prendre dins la biblioteca.

Volem posar a disposició dels usuaris una "*bústia de suggeriments*" perquè ens formulin les seves necessitats, queixes,... i ho puguin fer d'una manera anònima.

Creiem que pot ser beneficiós fomentar el diàleg entre les responsables de la biblioteca i els seus usuaris i aconseguir un millor funcionament d'aquesta.

El mes de març la biblioteca, juntament amb l'àrea de Cultura de l'ajuntament i el Butlletí, va convocar el Concurs Literari Sant Jordi 1996 amb quatre categories: dues infantils, amb la modalitat de narrativa.

En total vam rebre 206 obres. Esperem que en les properes edicions del concurs la participació continuï essent elevada.

Horari d'estiu
(del 15 de juny al 15 de setembre)

Dilluns, dimecres i divendres: de 4 a 9
Dimarts i dijous: de 9 a 2
Dissabtes: tancat

Pilar Cortés
Olga Pascual

PRODUCTOS Y MAQUINARIA DEL CORCHO S.A.L.

Us desitja
BONA FESTA MAJOR !!!

C/ Canalejas, 6-8, Tel.: (972) 80 55 35 - Fax: (972) 80 57 47
17240 - LLAGOSTERA (Gi)

FORTUNA

JOYERIA - RELOJERIA

- ROBA I COMPLEMENTS PER A INFANTS
- RECORDS DE BATEIG-COMUNIÓ-NOCES I ANIVERSARIS
- NINOS DE TOTA MENA
- ARTICLES DE BROMA

Regals ANNA Us desitja
BONA FESTA MAJOR !!!

Posa a la vostra disposició
el nou mostruari de
Joieria FORTUNA

Ens trobareu al C/ Sant Feliu,8
Tel. 83 12 83 - LLAGOSTERA

RECUITS L'EIXERIT

RICOST, S.C.

LLUÍS RIERA BAYE i JAUME COSTAS FARRÉ

RECUITS-MATÓ-FORMATGE FRESC-CREMES-QUALLADA-FLAM D'OU

Veinat Pocafarina, 9 Tels. 83 00 27 - 85 09 75 17240-LLAGOSTERA (GIRONA)

Bona
Festa Major !!

ROBERT COROMINAS

GRUA - TEL. 83 05 78 - LLAGOSTERA

"Per a tu, el futur"

Casal Parroquial Llagosterenc

UNA ENTITAT VIVA QUE ES PREPARA PER CELEBRAR ELS 25 ANYS D'ACTIVITATS

Qui ho havia de dir... Uns creien que no aguantaria ni una trista temporada. Altres deien que era foc d'encenalls. També, per sort, hi havia persones que hi confiaren plenament. Hi veien futur. Una mancança a Llagostera, que es podia superar. Era a les mans de tot un poble... I unes persones, uns matrimonis, passaren a l'acció i s'atreviren a plantar la primera llavor.

Avui, el **Casal Parroquial Llagosterenc**, 25 anys després, continua essent una entitat viva, com mai, amb una Junta Directiva plena d'il·lusions i orgullosa del treball que realitza. Moltes activitats en el programa actual s'estan desenvolupant normalment. Unes generacions de nois i noies que han gaudit plènament de l'organització. Diversos grups que s'apleguen sota les seves ales per portar a terme les diverses iniciatives. Uns socis que poden sentir el Casal com quelcom molt viu a casa seva, ja que els proporciona la il·lusió de col·laborar econòmicament i el plaer de gaudirne amb una reducció considerable de costos.

Tot va començar ara fa 25 anys quan un grup de pares, preocupats per l'educació dels seus fills en les hores de lleure, comprovaren que a Llagostera no hi havia cap institució ni llocs per l'esplai continuat dels petits i joves. La Parròquia i altres, alguna cosa havien intentat, però sempre es quedaven en situacions molt precàries, i en resposta de minories.

Es reuniren, en parlaren, somniaren possibles situacions...Fins que acordaren crear quelcom dedicat als seus fills per aconseguir per a ells, un tipus d'esplai adequat a les seves aspiracions. Recordem que eren temps difícils, també políticament parlant. S'acostaren a la Parròquia i junts estudiaren la solució.

S'inicià una campanya sensibilitzadora. La resposta fou molt positiva. La Bescomtessa d'Estoles regalà un grandiós terreny situat al carrer Tossa. Es constituí una Associació. Es posà una primera pedra simbòlica. S'organitzaren festes de tota mena, es recolliu¡iren donatius. Més tard s'aixecarien unes columnes, es faria un cobert, es vestiria... La primera Junta Directiva de pares, a l'emparament de la Parròquia, havia donat el primer pas i el més important impuls en el moment oportu.

Han passat 25 anys i ho volem celebrar. Era el 12 de febrer de 1972 que es reconeixia oficialemt l'Associació **Casal Parroquial Llagosterenc**. Avui, també tenim els Estatuts renovats segons la llei actual, ben posats al dia, i reconeguts per la Generalitat de Catalunya. Estem a la porta d'una gran celebració. Són molts els projectes que ja tenim sobre la taula i que s'estan estudiant. També estem disposats a acceptar iniciatives de tothom que ens les vulgui fer arribar (Apartat de Correus 91). Afecta a tantes persones que han passat pel Casal...Ja són generacions...!

Voldríem acabar l'**Edifici Social**. El tenim molt avançat, és cert. Però encara falta tant... Hem fet, i fem, mans i mànegues per organitzar festes, arrossades, campanyes de tota mena, per recollir unes pessetes que es van traduint en totxos, canaleres, teulats, xemeneies, instal·lacions elèctriques... També hem rebut **DONATIUS**, i molts; alguns de ben considerables. Famílies que poden i creuen que és una "bona inversió" la de pagar quelcom concret del nou edifici...(Facilitem rebuts que desgraven). Ara, per exemple, volem arranjar el pis de dalt, on hi ha d'haver les aules, o espais per als grups. I, al menys una part, ja la voldríem estrenar aquest estiu. Voleu col·laborar i no sabeu com? Podeu pagar, per exemple, la instal·lació d'una finestra. Amb els marcs d'alumini, persiana, vidres, manetes, etc., pujarà unes 70.000 ptes. cada una. I n'hi ha un grapat. Particulars, empreses, entitats, que els agradés la idea, a canvi, els podríem gravar la finestra amb el seu nom. I quedaria un bon redord de cara als fills, nets, i també per la història de Llagostera. Qui és el primer d'apuntar-s'hi?

Per la nostra part, els dies de la **Festa Major**, estarem, com cada any, al peu del canó, a la fira, amb la tradicional **TÓMBOLA DEL CASAL**. És una altra forma indirecta d'anar aixecant parets.

Amb il·lusió i esperança, i recordant-vos que ja estem ben aprop de les activitats d'estiu, tot preparant les festes dels 25 anys vius del Casal, dedicats expressament las petits i joves de Llagostera, us desitgem de tot cor una **BONA FESTA MAJOR!**

Miquel Vall-llosera i Demiquels
Consiliari i Director d'Activitats
Casal Parroquial Llagosterenc

Desmarca't de la Festa !!

PUB L'ENRENOU
Llagostera
Tel. 80 53 97

Combustibles ROBERT BADOSA

Petrocat

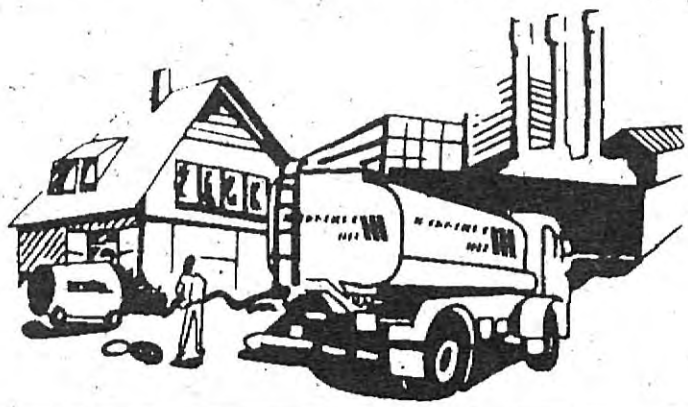

C/ Panedes, 35
LLAGOSTERA
Tel. (972) 83 02 11

"Llagosterencs de 2a."

Estableix la legislació catalana reguladora del règim local que "els residents d'un municipi constitueixen la seva població". Atenent a aquesta afirmació, tots aquells homes i dones que en els darrers anys han vingut, com a immigrants o com a refugiats, al nostre país i s'han instal.lat a Llagostera són llagosterencs, donat que resideixen aquí i aporten a la col.lectivitat el seu treball, els seus impostos, la seva cultura, etc.

Molts d'ells ja no són immigrants estacionals que després d'una temporada tornen al seu país, sinó que porten entre nosaltres més de deu i dotze anys i tenen fills nascuts aquí, estan instal.lats amb voluntat de permanència estable i han d'integrar-se a la nostra societat en igualtat de drets amb la resta de població.

Però l'actual legislació impossibilita aquesta integració i condemna aquests col.lectius a la privació dels seus drets polítics. Malgrat que l'article 13 de la Constitució Espanyola reconeix el dret dels estrangers a votar i a ésser escollits en les eleccions municipals, aquest dret ve condicionat per criteris de reciprocitat, és a dir, perquè un estranger pugui participar a les eleccions municipals, cal que aquests drets estiguin contemplats en una llei o en un tractat amb el corresponent país d'origen, que a la vegada ha de reconèixer els mateixos drets per als espanyols residents allà.

No cal dir que el marroquins o els gambians, col.lectius amb més presència a Llagostera, ho tenen molt cru amb aquesta legislació, ja que els seus països deixen molt que desitjar des d'una perspectiva democràtica, en quant a les seves formes d'elecció dels representants locals.

A la pràctica és on es veu que aquest criteri de reciprocitat és únicament un obstacle per impedir la signatura de tractats bilaterals. Si el que es pretenia era que els espanyols que vivien a l'estranger poguessin participar a les eleccions municipals d'aquests països, fora d'esperar que l'Estat Espanyol hagués intentat signar un tractat amb Alemanya, França o d'altres països del nostre àmbit cultural amb una important presència d'espanyols. Doncs no ha estat així, els únics estrangers que fins al dia d'avui han pogut participar en unes eleccions municipals han estat els holandesos, els danesos, els suecs i els noruecs, que en el seu dia van signar els corresponents tractats.

Que passa amb tots els altres? Els ciutadans comunitaris en breu ho podran fer, però, i els no comunitaris? Perquè la seva participació sigui possible cal promoure canvis legislatius.

Amb aquesta intenció el grup municipal d'Iniciativa per Catalunya-Els Verds, atenent a la petició de S.O.S. Racisme, de la nostra Associació i d'altres entitats, va presentar una moció en el Ple celebrat el darrer 28.o2.96 demanant :

- el pronunciament a favor del dret al vot, a les eleccions municipals, dels immigrants amb més de 5 anys de residència.
- que el Ple del nostre Ajuntament insti a les institucions competents a promoure els abans esmentats canvis legislatius.

La moció va ésser rebutjada per la majoria absoluta del grup de Convergència i Unió, malgrat el vot favorable del PSC, IC-EV i ERC. La fonamentació del vot de CiU es va fer entorn de dos arguments :

1r. Es tracta d'un tema que s'escapa de l'àmbit municipal.

2n. No es disposa de suficient informació.

Davant d'aquesta brillant argumentació, només voldríem dir als regidors de CiU, que un 5% o més dels llagosterencs són estrangers, i es veuen per tant, privats del seu dret a participar en els assumptes del poble. Evidentment el canvi legislatiu l'ha de fer el govern central, i és per això que se'l pretenia instar. En segon lloc cal dir que, avui en dia, la informació és a l'abast de tothom que té interès a trobar-la, i en el cas que es donés certa apatia per aquest tema, de ben segur, qualsevol dels grups polítics que van donar suport a la moció els podrien informar. Esperem que tinguin en consideració aquestes línies i que en un futur no molt llunyà recapacitin i rectifiquin la seva actitud. Les noves generacions de llagosterencs segur que els ho agrairan.

ASSEMBLEA LOCAL DE L'ASSOCIACIÓ G.R.A.M.C.

Llagostera Ràdio

Hola amics! Ens complau comunicar-vos que a partir d'aquest número del Butlletí encetem amb Llagostera Ràdio un nou apartat en el qual hi trobareu la informació musical més interessant i rellevant.

La història de la ràdio a la vila, per la qual hi han passat un munt de col.laboradors, es remunta a dotze anys enrera. Avui som actualment som aproximadament vint-i-cin persones les que, cada dia, emetem els nostres programes a través del 105.7 de la F.M.

L'horari d'emissió d'aquesta temporada 95-96 és de 5 de la tarda a 11 de la nit els dies laborables, i els festius els programes se succeeixen durant tot el dia. La programació actual inclou els següents espais:

Roser Coll i Pilar Miquel: De dilluns a dijous i de 5 a 8 de la tarda dirigeixen i presenten **La Roda**, un magazine amb música de sempre, informació a cada hora en punt, presentació de novetats i primícies musicals, repàs a la llista dels 25 principals del **Top Llagostera** i informatius locals amb les notícies més destacades i els actes o celebracions més importants de Llagostera i contrades.

Jordi Puig: Cada dilluns de 8 a 10 de la nit. Un programa totalment musical en el qual hi trobareu un munt d'estils combinats a la perfecció.

Sussagnna Mercado: S'emet els dilluns de 10 a 11. Podràs gaudir d'un espai fet exclusivament per a tú. **El teu programa particular.**

J.C. Buhigas: El director de la casa realitza i presenta cada dimarts de 8 a 9 del vespre el **Parlem-ne**. Un programa on la polèmica està servida siqui quin sigui el tema a tractar, però en especial si es tracta de política. Aquest és un espai on les preguntes són sobre la taula i on la col.laboració ciutadana mitjançant el telèfon és molt important.

Ramon de Arriba: **Ronda de Nit**. Cada dimarts i dijous de 9 a 10 entraràs en un planeta imaginari descobrint les tendències més curioses de la música amb un noi que promou el millor del mercat discogràfic.

Carles Calvet: Prenent el relleu a en Ramon en Carles t'acompanya els dimarts de 10 a 11 amb l'espai titulat **De dues en dues**, i els dijous a la mateixa hora amb **l'Inforock**, un programa que et posa al dia del més destacat del món del rock.

Marc Malagón: **Quina festa!** Sí senyor, una festa en la que tú ets el convidat de luxe. Ja ho saps, se celebra cada dimecres de 8 a 9.

Jordi Llinàs: Dirigeix i presenta cada dimecres de 9 a 11 un espai que es titula **Ves-hi sense anar-hi**, i en el qual tot és permès. L'especialitat? Com no, la música catalana.

Danny Calvet: Un programa relativament nou que s'anomena **Juke Box** t'acompanya cada dijous de 8 a 9 i els divendres de 6 a 8.

Maria Ortega: **El cap de setmana és nostre**: Un espai en el que hi escoltaràs aquella música que tantes vegades necessites sentir. Cada divendres de 9 a 11 del matí.

Lluís Cateura: **Qualsevol cosa** no és exactament qualsevol cosa, és molt més. La darrera decisió és teva. Dissabtes de 9 a 11 del matí.

Vicenç Ferrer i Quim Castelló: Dirigeixen i presenten el programa més històric de l'emissora. Cada dissabte d'1 a 2 del migdia podreu sintonitzar amb aquest espai dedicat íntegrament a **Nostra dansa la sardana**.

Raquel Camps: Música variada a toc de **Tic Tac**. Cada dissabte de 2 a 4.

Jessica Gispert: Presenta un programa d'acurada selecció musical que s'emet cada dissabte de 4 a 5 de la tarda.

Toni Puertas i Christian Ibars: Aquest és un dels espais més moguts que es poden seguir en el 105.7 F.M. Estils variats seleccionats acuradament.Un programa per seguir d'aprop cada dissabte de 5 a 7, **Llac F.M.**

Carles Puig (D.J. Capu): Dirigeix i presenta cada setmana el **Top Llagostera 25 principals**. Una llista d'èxits que tú mateix has decidit. Un espai que s'emet en directe cada dissabte de 7 a 9. I ell mateix, el D.J. Capu, tanca les emissions dels dissabtes amb **Tot màquina**, un programa dedicat a la música que es balla actuament a a les pistes de ball. Recorda, de 10 a 11.

Jordi Corominas (Titit): Un programa pels amants del hard rock. S'emet cada dissabte de 9 a 10 i el seu títol impacta: **Fuck Off.**

Ma. Carme Serrano i Sussagnna Mercado: T'orienten per protagonitzar amb elles la moguda del cap de setmana, cada diumenge d'11 a 2.

Aquests programes són apartats fixes en la nostra emissió, però sempre n'hi ha de molt interessants que s'ofereixen en diferit. Per exemple, xerrades col.loqui, entrevistes estel.lars, conferències... Aquest hivern les més destacades i les que han tingut més èxit han estat les xerrades dels divendres culturals al Casal Parroquial. També, com a espai fix podem trobar cada diumenge al matí **La Veu de la Parròquia**, que en diferit ens ofereix la missa dominical a les 10 del matí.

Ja ho saps amic, la ràdio també és cultura. Per això som aquí, perquè descobreixis que hi ha tot un món que t'espera a l'altre costat del teu aparell receptor.

Maria Ortega

Patronat Municipal d'Esports

EL PATINATGE A LLAGOSTERA

Abans de començar a explicar detalladament l'estructura del nostre Patinatge, vull fer una mica d'introducció dient que és un esport que el poden practicar nens i nenes i que té dues modalitats diferents: la de Lliure i la de Figures Obligatòries o Escola.

La modalitat de Lliure és la que més agrada tant als patinadors/es com al públics en general. En aquest modalitat la patinadora ha d'executar una sèrie d'exercicis i salts acompanyats d'una peça musical d'una durada establerta.

En canvi, a la modalitat de Figures Obligatòries o Escola, per la rutina i obligatòrietat dels exercicis agrada menys. Es tracta que la patinadora executi uns exercicis recolzant-se en un sol peu seguint les rutllanes marcades al terra de la Pista i d'acord amb un reglament establert.

Feta aquesta breu introducció passem a parlar ja del nostre Patinatge. Un esport que forma part de l'estructura del Patronat i que des del desembre de l'any 1992 té entitat pròpia amb la constitució del Club Patinatge Llagostera. No obstant, el Patinatge ja es practicava al nostre poble des de feia uns quants anys abans.

Actualment la Junta del Club la formem 12 membres i ens encarreguem d'organitzar activitats esportives en l'àmbit del Patinatge Artístic.

Tenim 63 patinadors/es i l'entrenadora és la Srta. Eva Estañol ajudada per les Srtes. Raquel Puigmolé i Mireia Malagón.

Aquest és el primer any que el Club té patinadores competint en categoria (l'Anna Albertí, la Gemma Bayé i la Marta Pascual), les quals representaran al nostre poble en les proves federades de nivell provincial.

Per arribar fins aquí han hagut de superar tres proves de nivell en les modalitats de Lliure i Figures Obligatòries. Unes proves que marca la Federació per establir un nivell esportiu òptim.

El Club Patinatge Llagostera, també organitzem anualment el nostre Festival convidant a un bon nombre de Clubs de la província, així com proves federades i del Consell Esportiu del Gironès.

El calendari de competicions que organitzarem al llarg d'aquest any 1996 és el següent:

18 o 19 de maig Repesca Iniciació «B».
16 de juny Festival Local de Patinatge.
27 i 28 de juliol Campionat Provincial Infantil i Aleví.
14 i 15 de desembre Campionat de Debutants.

Finalment, vull desitjar molta sort a totes les patinadores que participaran en les diferents competicions i agrair a tots els establiments i entitats col.laboradores en els passats Campionat de Catalunya Aleví i Festival Local la seva aportació sense la qual no hagués estat possible l'exit que es va assolir.

Club Patinatge Llagostera

FUTBOL

Resumir en poques paraules el desenvolupament del nostre Futbol Base és força difícil. No obstant, ho intentarem.

Per començar caldria donar les gràcies, en primer lloc, a totes les persones que jornada darrera jornada col.laboren desinteressadament fent possibles els desplaçament arreu de la província de tots els nostres equips i aconsegueixen que la mainada i els que no ho són tant gaudeixin d'aquest esport col.lectiu.

Des del Patronat, la U.E. Llagostera i el Casal es treballa tot l'any de manera que quan acaba una temporada ja es comença a preparar la següent. D'aquesta manera hem anant consolidant tota l'escala de categories.

No en volem destacar cap en concret ja que en cadascuna d'elles es tracta -amb la tasca que es porta a terme- d'assolir els objectius proposats, que no són altres que els d'aconseguir de manera lúdica que els nostre joves esportistes gaudeixin jugant a futbol, millorin el seu estil de joc i prenguin conciència dels valors propis de la convivència.

En aquests moments, tots els equips es troben competint en les seves respectives categories per assolir la millor classificació possible encara que aquest no sigui l'objectiu final.

Destacar, finalment, que els mètodes d'ensenyament que es porten a terme segueixen les directrius marcades per l'Escola Esportiva i estan d'acord amb el que estableix la Secretaria General de l'Esport de la Generalitat de Catalunya.

Pel que fa al futbol de grans, volem destacar l'excel.lent temporada del Primer Equip ja no només per la seva bona classificació sinó també pel bon nivell de joc que ha assolit.

Paco/Quim

BÀSQUET

El Bàsquet Llagosterenc disposem de nou equips aquesta temporada 1995/96 (cinc masculins i quatre femenins), des de Sèniors fins a Minis i que representen uns 110 esportistes.

Tots aquests equips participen en els seus respectius Campionats Territorials i estan realitzant un paper molt digne en cadascuna de les seves categories.

Dels equips petits volem destacar que tres jugadores de l'equip Mini Femení, dues de l'Infantil Femení i un Cadet Masculí han estat pre-seleccionats i posteriorment han format part de la Selecció de Girona.

Junta Directiva C.B. Llagostera

MINIBÀSQUET FEMENÍ (10-11 anys) D'esquerra a dreta: (A dalt) M. Carreras, P. Argelina, A. Plà, R. Real, J. Mascaró, M. Bellvehí, A. Oliveras, F. Cortés (Entrenador).

(A Baix) J. Mascaró (Ajudant), N. Brugulat, B. Pulida, E. Cañigueral, A. Castelló, E. Sagué.

HANDBOL

Us facilitem, tot seguit, la llista de components, cos tècnic i delegats de tots els nostres equips així com els objectius més importants assolits fins aquest moment en l'actual temporada 95/96:

ALEVINS

JUGADORS: Marc Ayach, Joan Jiménez, Enric Pedraza, Carles Teba, Vicenç Mateu, David Real, Albert Roig, Narcís Mata, Marc Coll i Joan Pardo.

1r. ENTRENADOR: Francesc Nuell.

2n. ENTRENADOR: Marc Madruga i Marc Malagón.

DELEGAT: Francesc Pedraza.

INFANTILS

JUGADORS: Sergi Mata, David Malagón, Robert Soler, Xavier Roig, Isaac Pérez, Àlex Guinó, Àngel Montes, Ignasi Ramos, Adrià Ruano, Pau Pardo, Aleix Devant, Jordi Oliveras, Jordi Coll, Joan Carles Ramos i Iván Ayach.

1r. ENTRENADOR: Paco Cortés.

2n. ENTRENADOR: Santi Soler.

*Actualment ocupen la 5ª posició a la Lliga Territorial

CADETS

JUGADORS: Iván Cáceres, Pol Zerbst, Eduard Pou, Jordi Maurici, Jordi Llinás, Marc Malagón, Òscar Zerbst, Rafael Hijano, Ramon Prim i Albert Darder.

1r. ENTRENADOR: Manel Hidalgo.

2n. ENTRENADOR: Marc Madruga.

DELEGAT: Josep Maurici.

* Guanyadors de la Fase d'Ascens a Lliga Catalana.

* Campions del grup «B» de la Primera Fase de Lliga Catalana. Jugaran la final del Campionat de Catalunya amb el Granollers (per davant d'equips com el Barça) i representaran a Catalunya als Campionats d'Espanya.

JUVENILS

JUGADORS: Xavier Lloveras, Sergi Chicharro, Jordi Soler Albert Expósito, David Auladell, Lluís Cateura, Llorenç Cateura, Joaquim Trias i Albert Gordon.

1r. ENTRENADOR: Marc Madruga.
2n. ENTRENADOR: Manel Hidalgo.
DELEGAT: Pere Lloveras.

* Classificats en tercer al Campionat Territorial i jugant actualment la Copa Federació.

SÈNIOR FEMENÍ

JUGADORES: Mònica Mallorquí, Encarni Barea, Irene Comas, Pilar Triguero, Clara Benítez, Rocío Benítez, Sandra Verdaguer, Glòria Comas, Anna Pons, Núria Oliveras, Mª. Carmen Portés, Marta Sagué, Núria Mateu i Maria Ortega.

ENTRENADOR: Jordi Prunell.
DELEGAT: Paco Hijano.

* Amb opció a classificar-se per a la Final de la Copa Federació.

SÈNIOR MASCULÍ

JUGADORS: Toni Escobar, Toni Rodríguez, Ives Rodríguez, Albert Verdaguer, Ramon Soler, Jordi Comas, Josep Mª. Basora, Santi Soler, Manel Hidalgo, Marc Madruga, Jordi Serra, Víctor Bayó.

ENTRENADOR I COORDINADOR DE L'HANDBOL LLAGOSTERENC: Josep Mª. Rodríguez.
DELEGAT: Enric Serra.

* Campions del Campionat Territorial de Lliga.
* Classificats actualment, en acabar la primera volta, en primera posició i invictes del seu grup en la Fase d'Ascens a 2ª. Catalana.

Finalment, i per acabar, la Junta Directiva del Club d'Handbol Llagostera, desitgem a tots els relacionats, simpatitzants, seguidors i públic en general que amb la vostra assistència al Pavelló ens animeu i recolzeu dia a dia, una molt bona Festa Major 1996.

Club d'Handbol Llagostera

L'ESPORT PARALÍMPIC LLAGOSTERENC CONTINUA RECOLLINT VICTÒRIES.

En Miquel Orobitg Guitart, del club de Tir Olímpic de Platja d'Aro, i soci de MIFAS, va guanyat per segon any consecutiu la tirada internacional celebrada al mes de gener a Súria. En aquesta competició van participar uns 90 esportistes de França, Andorra, Aragó i Catalunya.

Com l'any passat i en carrabina pneumàtica, ha quedat campió absolut amb 587 punts, seguit de P. Caperan de França amb 566 i L. Portagran de Saragossa.

També el passat dia 10 de març va tenir lloc el I Trofeo Ciudad de Zaragoza de Tiro, trofeu que va guanyar també el llagosterenc amb 583 punts, a 8 de diferència amb el segon, Manuel Cieza de la federació càntabra.

Després d'aquestes dues victòries d'aquest any i totes les altres durant 1995, ha aconseguit un lloc en la selecció estatal per participar als Jocs Paralímpics d'Atlanta.

Antoni Orobitg

Noticiari del Món del Motor

LLAGOSTERA COMPETICIÓ

-Us comuniquem en aquesta 2° edició del noticiari que, després d'uns anys sense curses al circuit Els Cremats, tornem a la palestra de la mà de Llagostera Competició, la qual va organitzar una prova de velocitat en terra puntuable per al Català de l'especialitat.

La competició es va disputar el passat dia 28 d'abril i serà puntuable per a les categories de :

- Promoció
- Fórmula tt
- Turismes
- Kart-cross

S'esperava una gran afluència de públic i de pilots participants. Desitgem molta sort als integrants de la plantilla de Llagostera Competició perquè la cursa sigui un èxit.

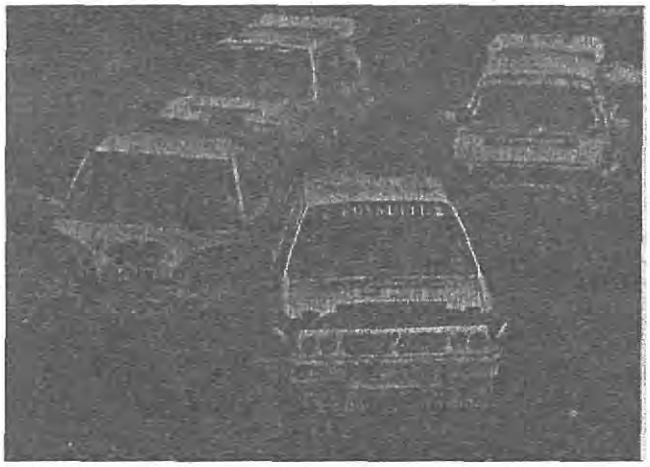

I cursa slot - llagostera

Els passats dies 22, 23 i 24 de març es van disputar les Locals del Casino Llagosterenc, la primera prova puntuable per al campionat gironí d'eslot, prova molt entretinguda i amb una bona afluència d'espectadors i pilots.

Tafaneries

- Carlos Sáinz i el seu equip, Ford Motorsport, han estat aquests dies realitzant uns tests al tram "d'El Subira", provant solucions i reglatges al seu Ford Escort cara a la propera prova del mundial,el Ral.li Safari.

- S'especula que l'equip Citroën del CPT d'Espanya, amb el seu pilot Luis Climent, volen fer també unes proves al tram de St. Grau, tal com va fer l'equip Opel l'any 1993 i 1994,!!!! Estigueu atents !!!

Calendari proves a girona :

05-05-96: Autocross de Llagostera (circuit Els Cremats)

19-05-96: Autocross de Sils (circuit multipistes)

7,8,9-06-96: Concentració de motos, "HONDA GOLDWING" a Maçanet de la Selva. (Programa a part).

09-06-96: Ral.li Cales de Palafrugell (com és habitual es disputen dos trams a Llagostera , Terra Negra i St. Grau)

16-06-96: Campionat de Catalunya de karting (circuit Multipistes).

Vicenç

PRODUCTOS DE CORCHO AGLOMERADO S.A.
Carrer Lleida, s/n
Telèfon 83 00 20
LLAGOSTERA

Sara - Merceria Perfumeria
Carrer Donzelles, 6
Telèfon 83 11 15
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Us desitja Bona Festa Major !!!

Lletraferits

BAKUR

Per causes familiars em trobava a Barcelona i com faig sempre que estic en aquesta ciutat vaig acostar-me al Moll de la fusta . Assegut en un banc , m'entretenia observant la diversitat d'èssers que conviuen en aquesta metròpoli . De sobte , vaig sentir un crit estrident i salvatge, que volia aparentar una salutació . En girar-me , vaig poder veure que es tractava d'un indigent que, vomitant paraules, pretenia tenir una conversa amb mi :

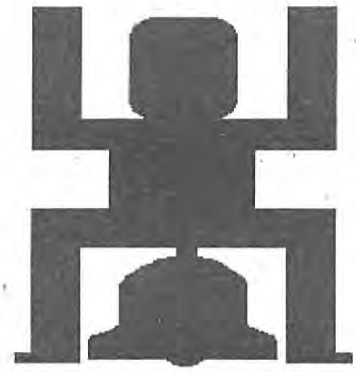

- T'he dit hola !!
- Hola .
- Que no em coneixes ?! - va bramar amb indignació .
- No .
- Vaig respondre amb certa timidesa produida per la proximitat d'un personatge tan important
- I com pot ser això , desgraciat ? Jo sóc Bakur , el gran Bakur ! El millor actor que ha conegut i coneixerà mai la humanitat. La meva actuació era inigualable, perfecta, era una manifestació de Déu a la terra. Però ells ho negaven. No podien suportar que el Senyor em fos més proper que a ells. Van gosar acusar-me de tenir pactes amb el diable i tot i que estem al segle XX , em va anar d'un pèl de no acabar a la foguera.
- No va ser fàcil la meva carrera, no. Ningú suportava la meva superioritat interpretativa. Qualsevol excusa era bona per tancar-me les portes, i amagar allò que havia estat esperant el públic des de les comèdies dels clàssics. No ho van aconseguir. Els mateixos que em barraven el pas van acabar reconeixent la meva força escènica , agenollant-se i suplicant-me perdò i clemència. I qui no es rendeix devant l'art , la delicadesa , la virilitat, l'essència de la vida que emana un home aixecant una campana amb el penis.
- El meu èxit, en part, el dec als meus pares. Ells sense saber-ho, van iniciar-me en aquest món. El dia què vaig fer 10 anys, com a regal d'aniversari , em varen portar a la sagristia perquè el capellà m' acceptés com a escolà El mossèn, en veure'm va acariciar-me el cap fraternalment i va preguntar-me : - Així que tu vols ser el meu escolà, Fill ?
- Jo ho vaig afirmar amb un moviment de cap i el capellà em va citar per a la missa de l'endemà. Va despedir-se dels pares molt efusivament, sobretot de la mare, amb qui sempre havia tingut una forta amistat (venia molt sovint a veura-la, quan el pare era a la feina . A mi no m'agradava gens, perquè sempre em feien anar a jugar al carrer).

L'endemà, diumenge, l' església era plena com un ou. Jo estava terriblement espantat. Seguia al mossèn; la por quasi no em deixava caminar. En trepitjar l'altar, vaig notar una sensació estranya, un foc intern que allunyava els meus temors. Era el senyor ! El podia sentir! Estava amb mi! Ell va donar-me força per seguir endavant, va il.luminar el meu camí!

CONTINUARÀ

Pau

CA L'ARTAU
DE LLAGOSTERA
Bona Festa Major !!!
MENU DIARI
DESCANS, DIMARTS
MASIA - RESTAURANT
carretera de Llagostera a Caldes de Malavella
Tel. (972) 83 08 84

M.ª Carme Valentí
PERRUQUERIA
Passeig Pompeu Fabra, 36
Telèfon 83 06 20
17240 LLAGOSTERA
(Girona)

PETITES EXCURSIONS

Molta gent creu que l'única manera de fer excursions és marxar molt lluny, a països, poblacions, ciutats de costa o muntanya, generalment desconeguts per la majoria; però la realitat és que molt a prop de casa, els nostres pobles, camps i muntanyes són extraordinàriament bonics i esplèndids per a gaudir d'unes bones sortides.

La població de Llagostera té una situació extraodinària, dalt d'un turó de 130 metres sobre el nivell del mar, amb un gran mirador a la plaça del castell, i que pujant dalt del campanar amb 30 metres més la panoràmica és impressionant, ja que es pot contemplar molta part de la Selva, el Gironès, les Gavarres, Platja d'Aro, les muntanyes de Solius, les d'Ardenya amb el Puig de les Cadiretes, l'impressionant Montseny, Sant Hilari, Rocacorva, el Far i el Pirulí de Girona. Allà mateix el monument a Jaume I, les muralles medievals amb els escuts de la noblesa i part de l'antic campanar de l'església romànica tapat i absorbit per l'església actual.

Si es disposa de mitja diada, amb l'ajuda d'un vehicle, es poden realitzar petites i sorprenents excursions:

PRIMERA: Als plans de Gaià, Bruguera i Panedes amb els seus esplèndids conreus, visitant els jaciments de sílex, xòpers de l'edat de pedra i les sitges ibèriques. A l'altre costat del Verneda -que ja és del terme de Cassà- hi ha el Castell Ibèric del Turó. Seguint aigües amunt es troben bonics masos, grans pinedes i boscos d'alzines i suros fins arribar a Can Morató, el pi de Can Salvador fins arribar a la font de Panedes i tornant es troba l'esglesiola de Sant Ampelit, d'origen romànic, i moltes boniques masies i algunes fonts d'aigua fresca.

SEGONA: Pujant al poble de Romanyà es troba la important església romànica i al voltant del poble moltes fonts d'aigua cristal·lina, per les muntanyes importants monuments megalítics, runes de poblats ibèrics, la tomba de Mercè Rodoreda i el Mirador entre espessos boscos, en què es veu la gran panoràmica de tota la Vall d'Aro, el mar i les precioses muntanyes de Solius. Seguint cap a les Gavarres, les dues esglésies de Sant Cebrià, més lluny la de Fitor envoltada de megalítics i a la part més alta l'important dolmen del Puig d'Arques sobre el turó de 530 metres d'alçada, en què es pot contemplar tot l'Alt i Baix Empordà amb les muntanyes de l'Alberes i entre la impressionant boscúria el cementiri dels Jueus i molts megalítics.

TERCERA: Des de Llagostera, baixant cap a Can Muner, es pot resseguir el magnífic Ridaura de pedres, aigua i vegetació, i abans d'arribar a Can Pata, a dos-cents metres de la dreta del riu, hi ha una roca amb inscripcions ibèriques i una cova d'aquella època. Continuant el riu i enfilant-se pel torrent de Salenys, límit amb el terme de Santa Cristina, entre vegetació, roques i petits saltants d'aigua cristal·lina, molt prop de la font es troba la torre de l'aigua romana i un molí medieval derruït. Aprofitant la carretera que puja a Romanyà trobem tres fonts més, i molt a prop l'església de Bell-lloc, al darrera de la qual hi ha les excavacions de dues esglésies pre-romàniques. No molt lluny hi ha l'important dolmen de Bou Sarenys, el Forn del Vidre, de diferents civilitzacions, i la gran cova d'en Riera. Més cap a Santa Cristina, les excavacions d'una església pre-romànica molt a prop de l'església actual en què també hi ha elements romànics.

Continuant cap a Castell d'Aró, al costat de l'Església, existeix el bonic Castell de Benedurmiense completament restaurat i seguint el Ridaura uns quants molins d'aigua en desús que funcionaren encara a primers d'aquest segle.

Seguint cap a Sant Feliu es pot admirar la famosa Porta Ferrada, el Museu del Monestir, el Castell de Sant Elm, l'església de Sant Amans en un descampat; a la muntanya, el camí romà excavat en les roques, algunes coves prehistòriques i, més lluny la pedra oscil·lant de Pedralta amb el seu mirador, que domina la vista de tota la Vall d'Aro i les muntanyes de Solius.

Emili Soler i Vicens

FEDERATES

- En el número anterior ens vam oblidar el "2a Etapa" de la capçalera.
- En l'article "La història del Butlletí" s'afirmava que des de les escoles municipals es publicava la Revista "Lacustària". En realitat es tractava d' El Butlletí de l'Agrupació Filatèlica i Numismàtica de Llagostera. Així ens ho han fet saber tres llagosterencs bons coneixedors del tema.
- Des d'aquesta secció voldríem disculpar-nos pels nombrosos guionets que apareixen emmig de determinades paraules en diferents articles.

A SANT LLORENÇ

Pocs caçadors i menys pocs caminants han descobert mai el passatge que voreja un tros de bosc a la vora de can Gotarró, a Sant Llorenç. És un passatge que enllaça un encrostat marge esbiaixat amb el camí ben definit que ve de can Puig, i que ens encamina , a mà dreta, cap a la carretera asfaltada de Sant Grau. Però no hi arribeu pas a Sant Grau! No hi arribeu pas encara, us ho prego! Deixeu-me que us desviï just per la clara esplanada de sorra i alzines davant del sovint trafegat Motocròs. A la vostra dreta us queda un turó, un turó d'alzines i pocs roures, de petita alçada i gran bonança, que a través d'un recargolament de camí ens invita a irrompre el seu silenci natural. Accepteu la invitació, que els vostres passos segueixin atents el recargolat camí, i estigueu a punt per despullar-vos d'Hipercors, teles i Illes Scheilles i obriu-vos ben receptors per rebre la benvinguda que us dóna l'**ermita de Sant Llorenç**. Ella, s'agemoleix discreta sobre la plaça que culmina el turó d'alzines i pocs roures, i que anomenen **"La Plaça Balladora"**. Tanqueu els ulls, si així ho voleu, i escolteu el recés callantívol de la plaça, que espera els vents, i noves tempestes, plugims i noves aurores i hores baixes ataronjades, i enyora el so de les tenores i el salt suau de les rotllanes d'antigues gestes balladores, i espera pacient, romanent immòbil, i espera sense esperar res, no com nosaltres que, impacients, comptem les albades per retrobar-nos. Pacient ermita serena, refugi d'ancestrals temors, refugi d'antigues pors als mals senyals i als capvespres negres, pilar de projecció d'il.lusions somniades. Refugi, avui, d'empolainaments sorollosos i olorosos que vessen onades de perfum als qui han guardat per a la intimitat la seva fragància preferida. Ho respecto, respecto teles, Hipercors i Illes Scheilles, perfums i bijuteria, que no vol dir pas que els reverenciï, ans al contrari, vull aprendre a abaratir-los. I el nostre patró, **Sant Llorenç**, màrtir de les graelles, ens protegeix del foc i de les cremades, i no us cregueu pas que ell viu dins l'ermita, ell ronda per tota la vall, es protegeix de la tramuntana, esquiva la humitat de la nit i també admira l'albada.

I el 10 d'agost, i el diumenge després de Nadal, se li consagra una celebració dins l'ermita acollidora de fidels i de laics, aparentment irreverents, fills nats d'aquestes argiloses terres o fills adoptius que hi han buscat recer per a dormir. Però tots som fills, devots o irreverents, fills que dignifiquen la vall de Sant Llorenç, i preguen una sortosa bonaventura pels fruits de la terra, que siguin saborosos i carnosos, i ens ajudin **a ser-hi**, per exaltar la senzillesa d'un curt passatge que voreja un tros de bosc, entre esbarzers i esbarzers, un curt camí que es **descobreix** per a tu.

Burgués i Ribó

Fusteria
ROIBA, S.L.
C/. Barcelona, 5
Telèfon: 83 08 20
Fax: 80 52 69
LLAGOSTERA

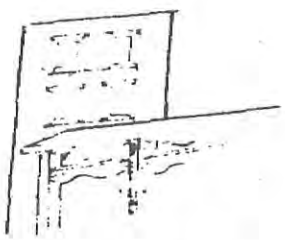

Cuines
ROIBA, S.L.
C/. Barcelona, 12
Tel. i Fax: Botiga: 80 52 69
Taller: 83 08 20
LLAGOSTERA

Fruites i Quevlures

CAN MADÍ
C/ Almogàvers, 8 - Tel. (972) 83 00 98
17240 LLAGOSTERA

TECHNAL
RED D'INSTAL.LADORS

Serralleria
CASTELLÓ - MARTÍ, S.L.

CARPINTERIA METÀL.LICA EN FERRO I ALUMINI
i ALUMINI AMB RUPTURA DE PONT TÈRMIC

C/ Indústria, 10 (sector CAVISA)
Tel. (972) 83 06 27
Fax (972) 83 10 65

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Floristeria Mª ROSA
Plantes i Flors
Carrer Consellers, 24 - Tel. 83 05 24
17240 LLAGOSTERA (Girona)

PEIXATERIA
PLANA
PEIX FRESC DE PALAMÓS
CONGELATS
Cristófol Colom, 7 - Tel. 83 02 58 - 83 01 96
LLAGOSTERA

ANIMÀLIA
CONSULTA VETERINÀRIA

Horari:
Matins: dijous i dissabte de 11 a 13 h.
Tardes: dilluns a divendres de 6 a 7,30 h.

Tel. 972 - 83 14 00 Servei 24 h.
C/ Àngel Guimerà, 16
17240 LLAGOSTERA

CARN
JOSEP AGUSTÍ
EMBOTITS
Cl.Consellers, 2
tel. 830257
LLAGOSTERA

LLAGOSTERA
Emissora Municipal
RÀDIO
105.7 FM

JOVENTUT . . . tresor diví

Nosaltres tenim les claus, les de sempre, aquestes que obren totes les portes.

És la mostra inequívoca del nostre poder, de la nostra influència en la societat.

Tenim aquesta vareta màgica amb la qual convertim l'obscuritat més negra en la llum més brillant i bategant.

La compartim amb el mateix llast que ens porta fins al més profund dels nostres errors sempre que perdem la brúixola, però també amv l'enorme força que ens empeny cap amunt, i aixequem de nou el cap, i sentim la vida.

Nosaltres, no necessitem guies, ni tan sols un camí; ens basten els nostres passos per poder somniar; no ens serveix allò que sobra i busquem el que falta; el nostre pensament discorre a totes hores, i molt sovint oïm sense escoltar.

No tant com res, som alguna cosa i encara que vinguin temps de molts desequilibris, sempre en vindran altres que compensaran i en què sempre quedi una mica d'esperança.

Posseïm la llibertat d'un ocell i la força d'una formiga, vivim la joventut.

No obstant això, el temps, el mateix que tants altres plaers ens ha donat, un dia també ens farà perdre aquesta força, aquest reflex àgil que ens impulsa, i perdrem també la facilitat amb què tantes vegades ens hem evadit dels problemes, i ens allunyem cada dia una mica més de la joventut; és llavors quan qualsevol dia d'aquests rebem una carta que ens diu que ja no som aquí...

És el meu fill, ell és aquí..., és la joventut.

Manuel Velázquez Vázquez

ÉS LLARGA LA NIT?

Són les onze de la nit. Afeccionat a les emissions de ràdio, espero pacient que a les dotze i alguns minuts Catalunya Ràdio enmiti el programa *"La nit dels ignorants"*. Un cotxe es para sota el balcó, amb el casset a tot volum, envaeix la intimitat a què tots tenim dret, i converteix uns minuts en un espai de temps interminable. Surten els ocupants del vehicle, cridant o parlant fort amb uns altres que estan parats a pocs metres. Tanquen les portes amb un cop sec, que retruny, i marxen parlant, encara més fort.

Passa el temps... A la ràdio, els que ignoren pregunte, els que saben responen...; i passen cotxes, es paren motos, arranquen motos, i les persones que circulen pel carrer continuen parlant fort. Ves per on: el programa que està emetent la ràdio es titula *"A cau d'orella "*.

Recordo les veus ben timbrades, encara que de diferent registre, dels serenos Damià Carreres i Narcís Maymí cantant el clàssic *"Alabado sea Dios"*, tot sentint al mateix temps, també avisant de lluny, l'inconfusible soroll del vehicle dels actuals vigilants municipals.

Quan el dia comença a llustrejar, entremig dels últims vehicles que es retiren i els primers que matinen, sento un xiulet persistent que, apropant-se, poc a poc se situa a primer pla, tot entonant les notes del *"Nabuco"*. Un altre dia interpreta *"Llevantina"*, *"Adiós Muchachos"*, *"Ramona"*, *"Sota el mas ventós"*..., i un ampli repertori, après i repetit durant la seva llarga vida. Avui, no sé encara quin camí ha seguit, el mateix pot venir dels Escuts, de can Gotarra, de la Coma de baix o de qualsevol lloc inimaginable.

El temps no para i la roda continua donant voltes. Repetiran, les onze, els sorolls, els crits, les emissions de ràdio, les rondes del vigilants..., i el nostre home, l'Arcadi, seguirà sortint de matinada, desgranant el seu repertori, per desitjar un bon dia a tots els veïns del poble, que ell... tant s'estima.

Que per molts anys sia.

J. Valls.

Il·lustració Josep Lloveras "Tino"

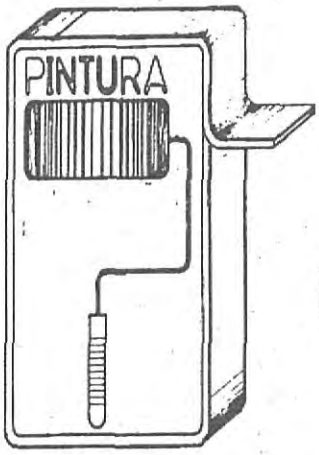

Bona Festa Major !!!

IRUANI, S.L.

C/. Albertí, 20
Teléfono 83 09 13
17240 LLAGOSTERA (Girona)

LAMPISTERIA

J. FA

Es fan instal.lacions de gas i les revisions obligatòries

Passeig Pompeu Fabra,49
Telèfon (972) 83 03 64
LLAGOSTERA

Dra. Irene D. Capria

ODONTÓLOGA
Colegiada nº 1768

MUTUALES - MONTEPIO DE CHOFERS
ASISA - PREVIASA

Saluda cordialmente para estas Fiestas Mayores y les informa el traslado de su clínica dental a la calle MAS SEC Nº 35

Impremta
NONELL

Tel: (972) 83 00 45 Fax: (972) 80 54 94
Concepció, 27 17240 LLAGOSTERA (Girona)

C/. Bon Aire, 1 - B
Tel. (972) 80 50 51
17240 LLAGOSTERA (Girona)

LA ROSA

Què us podria dir jor d'una flor que és la més bella i la més bèstia. Tots coneixeu la història de la Bella i la Bèstia, on la rosa és l'actriu secundària que posa emoció a la història quan el seu darrer pètal cau en el moment precís per a un final feliç.

Doncs, bé, és perquè és bella que la rosa sobreviu des de l'època dels egipcis, i els grecs la cultivaren i la comercialitzaren al llarg de la costa mediterrània. Però van ésser els romans que la posaren de moda, la utilitzaren per a fer licors, medecines i estores a l'entrada dels seus temples. Els primers cristians la van censurar perquè era un símbol de depravació romana. Però no van passar gaires anys fins que van començar a fer rosaris amb les poncelles seques de roses i medecines amb els pètals, i a construir esglésies d'estil romànic amb la finestra circular a la façana (rosassa), dissenyada a partir de la disposició floral de la rosa.

Mentre, a l'orient, la rosa de Xina i, especialment al Japó, la rosa del te, eren considerades les reines de les flors i cultivades a tots els jardins. Fins que allà als voltants del 1700, els viatgers que portaven espècies amunt i avall van apropar a Anglaterra la rosa del te i la xinesa. Va ésser llavors que botànics de l'època van començar a creuar les diferents roses de l'est amb les d'orient i van obtenir gran quantitat de varietats: multiflora, polyanthas, floribunda i híbrides de te. Avui tenim unes 3000 varietats de rosa per triar, fruit de la paciència dels nostres avantpassats.

La rosa és per ésser la més bèstia que ha sobreviscut uns 9000 anys, en què hi hagut de tot, ha superat moltes plagues i el rebuig de les persones que l'han abandonat en èpoques de guerres, com van ésser les guerres medievals. Les seves punxes l'han fet sobreviure en estat natural perquè no tothom va a bosc preparat per endur-se flors de record plenes de punxes, i és d'aquesta manera que ha arribat al 1996.

Per a nosaltres, els catalans i catalanes, la rosa té un significat especial. És mostra d'afecte i amor, i així ens ho fem saber el 23 d'abril de cada anys, quan la llegenda del drac i la rosa es tornen realitat i tant pares, fills com amics ens regalen a les mares, filles i amigues la flor més apreciada, I així, la nostra tradició ha anat creixent i fins i tot l'hem exportat. Al Japó l'han considerat tan assenyada que l'han inclòs en el seu calendari.

Per tant, si teniu un roser al vostre jardí, podeu-lo al gener, no el regueu massa i adobeu-lo cada tres mesos. Sobretot, vigileu el cuc de nit, que no veureu, però es menjarà totes les fulles en tres o quatre dies, a la nit, quan ningú no el veu; no us penseu pas que són cargols. I si tot va bé, tindreu roses fins l'any que ve.

Teresa Puertolas López

Granja

Especialitats en:
Xocolates, Cremes, Entrepans . . .

Dolors Carreras

Joan Maragall, 10
Telèfon 80 54 37

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Registre Civil de Llagostera

NAIXEMENTS:

DIA NAIXEMENT	NOM NADÓ	DIA NAIXEMENT	NOM NADÓ
2-11-95	Sergi Torrent Recio	16-1-96	Omar Sillah Ceesay
25-11-95	Helena Caballero Rodríguez	24-1-96	Siham El Yakubi Mokhtari
1-12-95	Xavier Arrojeria Corral	4-2-96	Marc Frigola Marco
24-11-95	Ursula Sánchez García	19-2-96	Mohamed Ondouh
29-11-95	Eric Romero Riera	18-3-96	Adrià Gispert Sánchez
20-12-95	Daniel Guinó Turón	25-3-96	David Rodríguez Rica
29-12-95	Paula Turón Lorén	2-4-96	Pau Rusiñol Gascons
5-1-96	Anna Ródenas Solà	3-4-96	Emili Roget García
9-1-96	Pau Sánchez Mur	9-4-96	Joana Valero Gispert

Pau Rusinyol Gascons

Joana Valero Gispert

Emili Roget García

David Rodriguez Rica

Marc Frigola Marco

Eric Romero Rierà

Pau Sánchez Mur

Helena Caballero Rodriguez

MATRIMONIS:

DIA CELEBRACIÓ	NOM NUVIS
2-Desembre-1995	Jordi Massanas García de Girona i Montserrat Comas Selis de Llagostera.
6-Desembre-1995	Alfons Martín Reig de Cassà de la Selva i Laura Puig Prat de Llagostera.
9-Març-96	Jordi Aulet Batlle d'Aiguaviva i Roser Pérez Sánchez de Llagostera.

DEFUNCIONS:

NOM	DATA - DEFUNCIÓ
Juan Cabarrocas Barcons	21-11-1995
Eudaldo Llopis Giménez	27-11-1995
Antoni Rubira Gil	27-11-1995
Carmen Carbó Blanco	4-12-1995
Narciso Carreras Canals	5-12-1995
Juan Clara Canals	7-12-1995
Miguel Sánchez Gutierrez	25-12-1995
Francisco Ramírez Ariza	13-1-1996
Teresa Parés Gironés	15-1-1996
Juan Solanas Guinovart	20-1-1996

NOM	DATA - DEFUNCIÓ
Angela Coll Micaló	26-1-1996
Angela Saballs Purrats	18-2-1996
Enemorina Pareta Bou	21-2-1996
Paulina Coris Castelló	21-2-1996
Pilar Guitart Ros	12-3-1996
Teresa Torroella Portas	15-3-1996
Tomasa Martín Fernández	27-3-1996
Teresa Massa Escapa	29-3-1996
Carmen Menció Rabasedas	11-4-1996

Fotos: Pilar Casadevall

Bon Profit !

"Rabo de Toro"
Estofat de Cua de Brau

Ingredients (per a 4 persones) :

3 Cues de toro.
Ceba
Pastanaga
Alls
Tomàquets naturals pelats i sense llavors
1 got de vi Blanc
1 got de conyac
Picada d´ametlla

Realització :

Es tallen les cues de toro per la junta de l´os, es salpebra i es fregeix a foc fort en una paella i es passa a una cassola de terra. Es ruixa amb el vi blanc , el conyac i es flameja.

Amb l´oli de fregir la cua, s´hi posen les cebes tallades a quadrets petits, els alls, els tomàquets pelats i se'n fa un sofregit de bresa. Es lliga amb una cullerada de farina i un punt de pebre vermell. Quan és cuit, s´afageix brou de carn. Un cop muntada la salsa, es tritura i es passa per un colador ben fi i s´adjunta a la cassola de terra on havíem posat la cua, fins que quedi coberta.

Es deixa coure afegint-li unes patates tallades grosses, tipus patata bullida, durant aproximadament una hora. Quan ja és ben cuit (a punt que la carn es deixi anar de l´os amb facilitat), s'hi afageix la picada d´ametlles i safrà. Es tasta de sal i es serveix amb un vi negre.

Qui no se'n surti, que no dubti en trucar al 830180, que el Xeff li aclarirà qualsevol dubte amb molt de gust.

Restaurant Can Meri
Xeff : Josep Sànchez
Maîttre : Magda Gavilan

ÀNEC AMB SALSAFINS

Ingredients (per a 6 persones):

6 cuixes d'ànec,
1Kg.aprox de salsafins,
1 ceba (d'uns 400 grs.)
2 cullarades de salsa de tomata,
1/2 de litre de brou de carn,
1/4 de litre d'oli d'oliva,
picada i sal.

Ingredients per a la PICADA:

20 d'ametlles torrades,
15 avellanes,
2 grans d'all,
2 galetes (Maria).

Realització:

Escalfar en una cassola (millor de fang) una mica d'oli, afegir-hi **l'anec**. Quan estigui ben rosset el traurem.

Tot seguit, hi posarem la ceba ben trinxada. Quan estigui rossa, hi afegirem la salsa de tomata,deixant-ho coure uns 10 minuts .

Ara, ja podem afegir-hi una altra vegada l'ànec junt amb els salsafins (que s'hauran fregit i bullit prèviament).

Posarem el brou i la picada, deixant-ho coure tot durant mitja hora... I ja es pot servir!!!

Restaurant Mas Roure

**** Les receptes d'aquesta secció han estat aportades per dos restaurants escollits a l'atzar. La nostra intenció és que tots els restaurants de Llagostera puguin participar-hi.*

FES-ME VENIR SALIVERA!

1 polsim de sal, 4 pastanagues bordes, 1/2 Kg. d'eriços de riu i una copeta de xarel.lo: «eriços xalests»!

Busquem una recepta **original tradicional o l'últim crit,** una recepta que sigui capaç de fer delirar els pal.ladars llagosterencs. Si en coneixeu alguna, envieu-la al Butlletí! Si la vostra és la que cerquem, els següents restaurants de Llagostera l'homenatjaran incloent-la en la seva carta:

Mas Roure, Can Meri, El Sopluig, Cal Degollat, Canigó, Els Escuts, Els Tinars, Bar Fina, Can Toni, Can Merla, El Carril, Ca l'Artau.

Butlletí de Llagostera, Apartat de Correus 76.

mobles
soler

JOAN SOLER i RISSECH

MOBLES D'ENCÀRREC
CLÀSSICS i MODERNS

Bona Festa Major !!!

Carrer Àngel Guimerà, 6
Telèfon 83 00 44
LLAGOSTERA

Bona Festa Major !!!

MODONI

BAR MUSICAL CAFE

LLagostera 83 01 17
Quart 46 80 10

TEL·LÚRIUM. PERSEIDES A DOJO

L'arribada del bon temps és un fet que celebrem tots els afeccionats a l'Astronomia, quan queden enrera les fredes nits d'observació hivernal i la bonança meteorològica ens permet gaudir del cel nocturn si més no, amb una mica més de comoditat. Així doncs, el cel de l'estiu espera impacient les nostres mirades curioses.

En aquesta ocasió descriuré el fenomen astronòmic sens dubte més popular de tota la temporada estival i us convidaré a pendre part en la recerca científica de l'Univers. Em refereixo a les Perseides 1996.

L'any 1866 l'astrònom italià Giovanni Schiaparelli va demostrar que l'òrbita de l'eixam meteòric de les Perseides coincideix amb la del cometa Swift-Tuttle 1862 III i així es va confirmar que l'origen de les pluges estel·lars es troba en la disgregació que pateixen els cometes periòdics en el seu pas pel periheli (punt de la seva òrbita més pròxim al Sol), i que pel Swift-Tuttle es produeix cada 120 anys i per última vegada al 1993. Des de la Terra tots els meteors produïts per un mateix corrent meteòric semblen sorgir de la mateixa regió del cel, que s'anomena "radiant". En aquest cas, el radiant està localitzat a prop de l'estel Eta Persei de Perseus i els meteorits reben el nom de la constel·lació que alberga el seu radiant.

Quan el corrent meteòric travessa l'òrbita de la Terra es produeix la "pluja d'estels". Així doncs, les Perseides o "Llàgrimes de Sant Llorenç" (10 d'agost) són els rastres lluminosos resultants de la vaporització a 3000 °C dels meteorits procedents del Swift-Tuttle que, amb una massa típica d'unes desenes de miligrams, entren en contacte amb la termosfera terrestre a una velocitat de 60 Km. per segon. Els més grans deixen esteles visibles durant alguns segons amb diferents colors d'acord amb la seva composició i, fins i tot, alguns es desintegren espectacularment. Tots aquests, que brillen més que Venus i que pesen més d'un kilo, s'anomenen bòlids.

L'estudi dels meteorits és, però, un camp obert de tots els afeccionats i des de la Societat Espanyola d'Observadors de Meteorits i Cometes (SOMYCE) es coordinen aquests esforços. Si voleu participar en aquest estudi podeu fer arribar les vostres observacions a la redacció però haureu de respectar les instruccions següents per tal que siguin realment útils.

Podeu observar Perseides des del 15 de juliol al 25 d'agost però el màxim (fins a 100 meteorits per hora) serà la nit del 12 al 13 d'agost. En el vostre informe haureu de fer constar les vostres dades personals (nom i adreça), el lloc d'observació, la data i l'hora, la zona del cel en què heu centrat l'atenció (N,S,E,O), el nombre de meteorits que detecteu en un temps determinat (cada hora per exemple) i, si voleu, la magnitud de cada meteorit.

La magnitud aparent és la brillantor dels astres vistos des de la Terra i podreu determinar-la comparant-la amb les dels estels de l'Ursa Maior o "Carro" que tots coneixeu i que podeu consultar en el mapa adjunt. Heu de tenir en compte que, quan més negativa és la magnitud, més brillant és l'objecte. La mesura de la magnitud és totalment subjectiva i si observeu més d'una persona anoteu tots els valors de magnitud que estimeu individualment i recordeu que podeu fer servir valors de mitja unitat per a consignar aquesta dada tan im-portant.

Animeu-vos! El BUTLLETÍ us dóna l'oportunitat de contribuir a augmentar el coneixement de l'Univers que ens envolta. Esperem les vostres observacions ben aviat per tal de compilar-les i enviar-les a SOMYCE al més ràpid possible.

I deixant ja les Perseides no oblideu que Júpiter assolirà la millor posició de l'any la nit del 4 de juliol i que el matí del dia 30 de juny Venus i Mart es troben molt junts i molt brillants a l'horitzó Est. Però el més interessant del cel del matí és Saturn. Amb prismàtics ja intuïreu la forma allargada dels seus anells. I una recomanació pels als més curiosos: si disposeu de prismàtics o telescopi no deixeu d'explorar Sagittarius a l'horitzó Sud ja que es troba a la Via Làctia i la seva contemplació resulta senzillament impressionant. També amb el telescopi podeu explorar els voltants del famós "Triangle d'Estiu" que, format pels estels alfa de Lira, Cygnus i Àguila, conté gran quantitat d'estels variables i nebuloses planetàries i difuses. I ara ja fins setembre, quan Saturn serà el protagonista de les nostres nits i la Lluna s'eclipsarà de nou el dia 27. Però aquesta és una altra història i us l'explicaré en una altra ocasió.

Rafa Balaguer

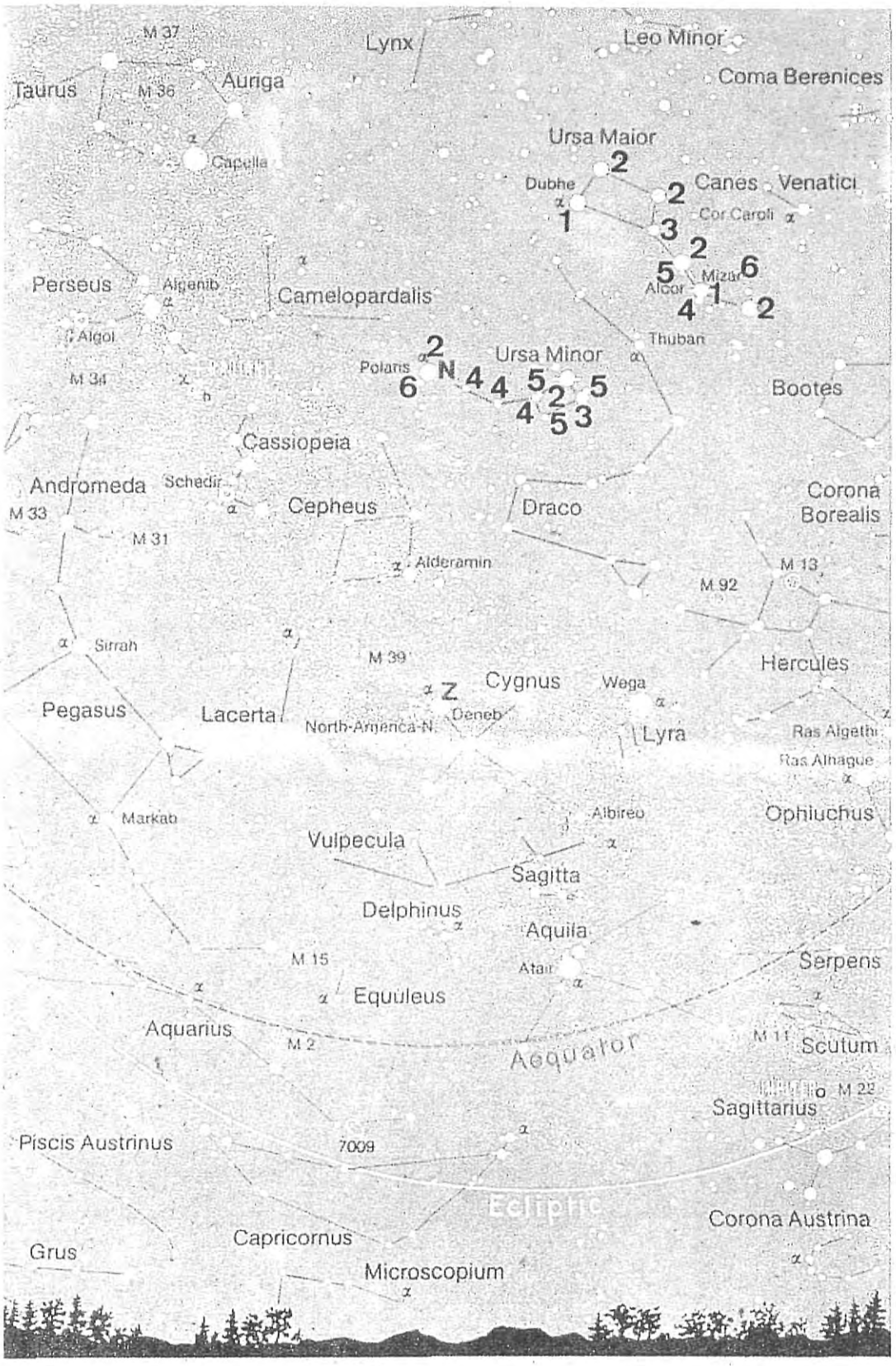

-. MITJANIT DE FINALS DE JULIOL .-

-. DIRECCIÓ DE LA MIRADA: HORITZÓ SUD .- 40ºN.

-. ELS NÚMEROS INDIQUEN LA MAGNITUD APARENT DELS ESTELS .-

HORÒSCOP

ÀRIES del 22/3 al 20/4

Amor: *Es relacionarà molt millor amb la seva parella que els mesos passats.*

També serà més capaç d'adonar-se dels sentiments dels altres.

Feina: *Si té algun negoci entre mans procuri enllestir-los durant el mes de maig perquè la mala posició de Mercuri amb el seu signe arruïnarà les seves transaccions comercials.*

Salut: *Procuri vigilar els seus àpats sobre tot si últimament ha augmentat de pes, seria bo que comences alguna dieta.*

TAURE del 21/4 al 21/5

Amor: *Els representants del signe que estiguin sols que aprofitin els mesos d'estiu en els quals la relació amb les altres persones serà favorable.*

Feina: *Sens dubte la decoració i els treballs amb fusta, ceràmica i la costura atrauran la seva atenció.*

Salut: *Es veuran amb la temptació de menjar totes les delicies que trobin al seu abast, procurin controlar els seus desitjos.*

BESSONS del 22/5 al 21/6

Amor: *Plutó en la seva casa VII els demanarà deixar enrera el passat i renéixer de nou.*

Feina: *Oportunitat de resoldre judicis, tràmits i assumptes pendents, ja que Júpiter des del signe de Capricorn els ajudarà en aquest aspecte.*

Salut: *Si fa temps que no es fan un reconeixement mèdic, seria ara el moment de fer-lo.*

CRANC del 22/6 al 23/7

Amor: *Els cranc que que transiten sols, que estiguin alerta duran els mesos de maig i juny perquè Cupido estarà esperant per tirar la fletxa.*

Feina: *Algun natius canviaran de feina, cosa que els produirà una mica de por al principi.*

Salut: *Cuidar la salut ha de ser l'objectiu principal pels cranc durant aquests mesos.*

L'equilibri en el terreny afectiu jugarà un paper principal.

LLEÓ del 24/7 al 23/8

Amor: *Moltes relacions desgastades arribaran a la seva fi. Afortunadament els natius d'aquests signe tindran l'oportunitat de conèixer altres persones.*

Feina: *Es cumpliran moltes de les promeses laborals i professionals, perquè Mercuri afavorirà els resultats d'algunes gestions econòmiques i professionals.*

Salut: *Dolors musculars i molèsties al coll, acabaran amb la seva paciència. Un tractament natural i alguns massatges ajudaran a superar-ho.*

VERGE del 24/8 al 23/9

Amor: *Seran uns mesos esplèndids per disfrutar de l'amor d'una manera plena, buscarà en la seva parella tendresa i comprensió.*

Feina: *Tindran moltes propostes de feina, cosa que els farà sentir entusiasmats i confosos a la vegada.*

Salut: *La salut no presentarà cap mena de problema perquè les altres àrees de la vida es trobaran en equilibri.*

BALANÇA del 24/9 al 23/10

Amor: *Enamoradissos per naturalesa els natius de balança que estiguin sols coneixeran una persona próxima a ells que els atreurà per la seva manera de ser i de pensar.*

Feina: *Els que treballin en activitats creatives o artístiques gaudiran d'una inspiració immillorable.*

Salut: *No tindran problemes físics si no psíquics molt del natius es trobaran cara a cara amb problemes de la seva infància.*

ESCORPÍ del 24/10al 22/11

Amor: *Podran produir-se conflictes en l'àrea familiar, sorgiran per tant clars sentiments de rebel.lia.*

Feina: *Seran molts els que preferiran dedicar-se a la llar que a la feina. Els Escorpi gaudiran d'una gran inspiració.*

Salut: *Antics problemes inconscients sortiran a la llum. Un tractament psicològic o una teràpia floral els hi anirà molt bé.*

SAGITARI del 23/11al22/12

Amor: *Els natius de sagitari disfrutaran d'un clima molt favorable tant a la llar com amb la seva parella.*

Feina: *Ara és el moment d'augmentar els ingresos i idear projectes que es concretaran a partir del Setembre. També hi ha la possibilitat de fer algun viatge.*

Salut: *Poden presentar-se transtorns hormonals o sexuals, serà imprescindible visitar el metge tenint en compte que l'homeopatia és una disciplina que els podrà ajudar.*

CAPRICORN del 23/12 al 20/1

Amor: *Els natius de capricorn se sentiran molt bé amb ells mateixos i amb la seva parella.*

Feina: *Creixeran les seves ambicions de la mateixa manera que les ganes d'emprendre nous negocis. Ho hauran de deixar estar ja que la mala posició de Mercuri podria complicar aquestes gestions.*

Salut: *Saturn a la casa IV dels Capricorn i influint-los des d'un signe de foc, Aries, els donarà l'energia i l'entusiasme per fer tot el que es proposin.*

AQUARI del 21/1 al 19/2

Amor: *L'ingrés d'Urà a Mercuri, planeta que regeix els aquari, farà que hi hagi canvis a nivell afectiu.*

Feina: *No els convé fer noves inversions o iniciar cap mena de negocis perquè els astres no seran massa favorables.*

Salut: *Júpiter a Capricorn en la casa XII dels acuari afavorirà el guariment de malalties sobretot si són cròniques o alèrgies.*

PEIXOS del 20/2 al 21/3

Amor: *Disfrutarà d'uns dies magnífics amb la parella, encara que Mercuri en mala posició podria interposar-se impedint el diàleg.*

Feina: *Molts dels peixos canviaran de feina imprevistament i fins d'activitat o de professió.*

Salut: *La seva salut s'estabilitzarà podran disfrutar en pau dels moments de tranquil.litat.*

Madame Merduix

La Piràmide de Solius

Fins i tot el llagosterenc més inofensiu produeix un quilogram de deixalles diàries. Aquesta és la mitjana estadística que tots nosaltres tots, bons i dolents, aportem a l'abocador. És la nostra contribució al ja nombrós patrimoni històric de l'antic terme de Solius, que com sabem va des de coves megalítiques fins a una església i un castell medievals.

Les deixalles són la veritable ànima de la nostra civilització i proporcionaran als arqueòlegs del futur dades precises sobre la vida a finals del segle XX dels trenta municipis que se'n serveixen. Però l'observació i l'anàlisi metòdica que es farà del contingut de la piràmide de Solius, segurament no els permetrà descobrir que ha estat durant aquests darrers anys una de les qüestions més controvertides de la vida política municipal.

L'oposició remou l'afer sovint, amb l'avidesa de qui es troba en un territori propici i l'equip de govern ho afronta amb una certa incomoditat però amb la solvència del vell jugador de pòquer que defensa les catxes com si tingués a les mans una escala de color.

Darrerament ERC ha presentat una proposta per limitar la utilització de l'abocador als municipis que formen la mancomunitat: Santa Cristina, Llagostera, Sant Feliu de Guíxols i Castell-Platja d'Aro, com a primer pas abans de la seva clausura. La moció va ser aprovada a Santa Cristina i Sant Feliu, però a Llagostera i a la resta de poblacions va ser rebutjada.

El Govern Català considera que Solius és un abocador modèlic i el govern municipal, aplicats com són, amb una docilitat quasi religiosa, també.

D'ençà que a primers dels setanta els ajuntaments de Platja d'Aro i Sant Feliu varen adquirir els terrenys per fer-hi castells d'escombraries tot ha canviat, el món, nosaltres, la sensibilitat ecològica i l'abocador. Des de l'època durant la qual era un focus continu d'incendis forestals fins l'actualitat hi ha un abisme, és cert. I també ho és que els dipòsits que s'obriren l'any 1992 per recollir els lixiviats reduïren la profusió de filtracions que fluïen Ridaura avall. Són progressos però que no s'han aconseguit per germinació espontània, ni per la fe metafísica dels nostres administradors locals, ni pel primorós sentit de la responsabilitat del Govern Català. Són avenços que cal agrair a les diferents oposicions, als rondinaires amb nom i als anònims. Durant l'any 1995 a instàncies del Departament de Governació, el municipi de Palafrugell que abans abocava a Vacarisses s'ha convertit en un nou client de Solius. Palafrugell aporta 16 mil tones l'any, quasi vuit vegades més que Llagostera.

És obvi que convé recordar a l'administració que Solius no és l'abocador ideal, perquè està sobrepressionat, perquè està ubicat a la capçalera del Ridaura, perquè el subsòl sorrenc i amb fractures no permet la impermeabilització i perquè no existeix cap control, ni rigorós ni flexible, per garantir que no s'hi aboquin residus que no són urbans o assimilables.

Els abocadors generen lixiviats, les incineradores dioxines. És el preu del pecat, la penitència que aquest model econòmic suïcida mereix. Mentre augmenta la consciència ecològica, la nostra societat viu amb les deixalles la mateixa incomoditat que experimenten els assassins als films de Hitchcock: no saben com desfer-se del cadàver.

Cal decidir-se amb determinació per la reducció i el reciclatge dels residus i no serveix de res que per inconsciència o per cinisme els nostres administradors hi posin cara de pòquer.

Enric Ramionet

TALLERES
Juan Puig
Reparación y Venta de Todo Tipo de :
Maquinaria Agrícola, Jardinería y Forestal
Crta. de Tossa, 13 17240 - LLAGOSTERA
Tels. : (972) Part. 83 03 89 - Taller 80 56 84

Calçats
LLINÀS
LLAGOSTERA-LA BISBAL
Plaça Catalunya,1 TEL. 80 52 91
C/Alta Riera,5 Tel. 64 32 22
Bona Festa Major !!!

Reflexions d'en Ventura

L'hort de l'Esperança

La nova llar d'avis, o jubilats, o gent de la tercera edat, o la gent gran (tot plegat eufemismes) s'ha construït sobre l'antic hort de ca l'Esperança. En la meva infància vivia al carrer Concepció i recordo un taronger prop de la tanca del carrer. No hi havia entrat mai, a l'hort, però sí que l'havia vist moltes vegades des de les dues cases veïnes, on viuen encara uns familiars i un bon amic de l'adolescència. Són vivendes amb un gran pati, aquests espais on la gent del poble ens hi fèiem grans i que les noves construccions gairebé no contemplen. Avui, l'especulació del sòl fa que només es construeixi en vertical, en forma d'eixam d'abelles. L'hort de ca l'Esperança el va cuidar durant molts anys en Xicu, un valencià agradable i bona persona, i més tard el va treballar el seu gendre. Era un d'aquells petits pulmons que hi ha al mig del poble i que s'haurien de protegir perquè es tracta d'un patrimoni medi ambiental, que aviat ja serà història.

Salvem l'Estanc de Dalt

És una vella lluita. Arranca de l'any 1978, quan amb la desaparegudа Associació de Veïns vam iniciar una sèrie d'accions per intentar evitar l'enderrocament de l'antic Estanc de Dalt. El delegat provisional de Belles Arts d'aleshores va certificar que l'edifici era un monument d'interès històric-artístic de caràcter local. L'Ajuntament que presidia Narcís Casas va deixar-ho sobre la taula pel nou consistori democràtic, que ho va *oblidar* al calaix fins que, amb ocasió de l'aprovació de les Normes Subsidiàries, va descartar-ne la seva protecció. Van passar els anys i la propietat va canviar de mans i avui l'edifici presenta un estat de ruïna total. Ara, la rumorologia popular parla d'un imminent enderroc. Insisteixo en la vella idea: quin lloc millor hi ha per instal·lar-hi el Museu Etnològic? Gairebé 400 anys d'història s'han d'esmicolar per un bloc de ciment més? Som conscients del disbarat que representa eliminar un dels edificis més antics del poble?

Recordar l'Enric Marquès

El setembre vinent farà dos anys que el cor de l'Enric Marquès i Ribalta va dir prou. Veí de Llagostera des de feia uns 25 anys, molta gent l'ha *descobert* després de mort. Ara, a Girona, la seva ciutat natal on també va patir l'ostracisme, se li dedica l'exposició més important que se li havia fet mai sobre la seva faceta d'artista pintor. També s'ha publicat un llibre, coordinat pel periodista Narcís Jordi Aragó i l'historiador Josep Clara amb un ampli recull dels seus millors escrits a Presència, El Punt, la Revista de Girona i altres publicacions. L'Enric havia col·laborat també amb el programa de la festa major i en el Butlletí. Aquest merescut homenatge li arriba tard, tot i que la mostra antològica ja s'havia aparaulat amb ell. Estem davant un dels grans drames de la història: reconèixer els valors dels seus ciutadans quan aquests ja no ho poden apreciar.

Rectificar és de savis

Se m'ha comentat que, arran de l'anterior article, la Junta del Casino va oferir als membres del Butlletí la possibilitat d'instal·lar-se en els seus locals, alhora que es va remarcar que no hi havia cap problema d'horari. És una reconsideració tardana. Els col·lectivistes han rebutjat l'oferta perquè ja estan bé allà on són Però el gest és d'agrair i cal tenir-ho en compte pel futur.

El pitjor mal d'una societat

No vaig tenir l'oportunitat d'assistir a la sessió de cinema que recollia les imatges dels anys del franquisme a Llagostera i em sap greu, perquè segur que es podrien fer molts comentaris sobre l'evolució social que hi ha hagut en tots aquests anys. Eren temps de misèries i privacions, de prepotència dels guanyadors i de submissió de la majoria Encara que, de fet, perdedors ho vam ser gairebé tots. Una guerra civil és el pitjor mal que pot patir una comunitat. L'exemple de l'ex-Iugoslàvia és prou recent com per no insistir-hi més.

S'ha de saber mirar endavant, però guardant sempre un racó de la memòria per tot aquest passat que ens ensenya com es poden manipular les idees en funció d'uns interessos molt particulars. És abastament demostrat. No hi ha millor punt de partida que la igualtat d'oportunitats i el respecte a la llibertat del proïsme.

Joan Ventura Brugulat
Abril-96

Vostè no viatjaria en un automòbil
sense conductor, oi?
Doncs no viatgi sense assegurança.
CATALANA ofereix als menors de 25 anys
l'assegurança a mida per la vostra butxaca.

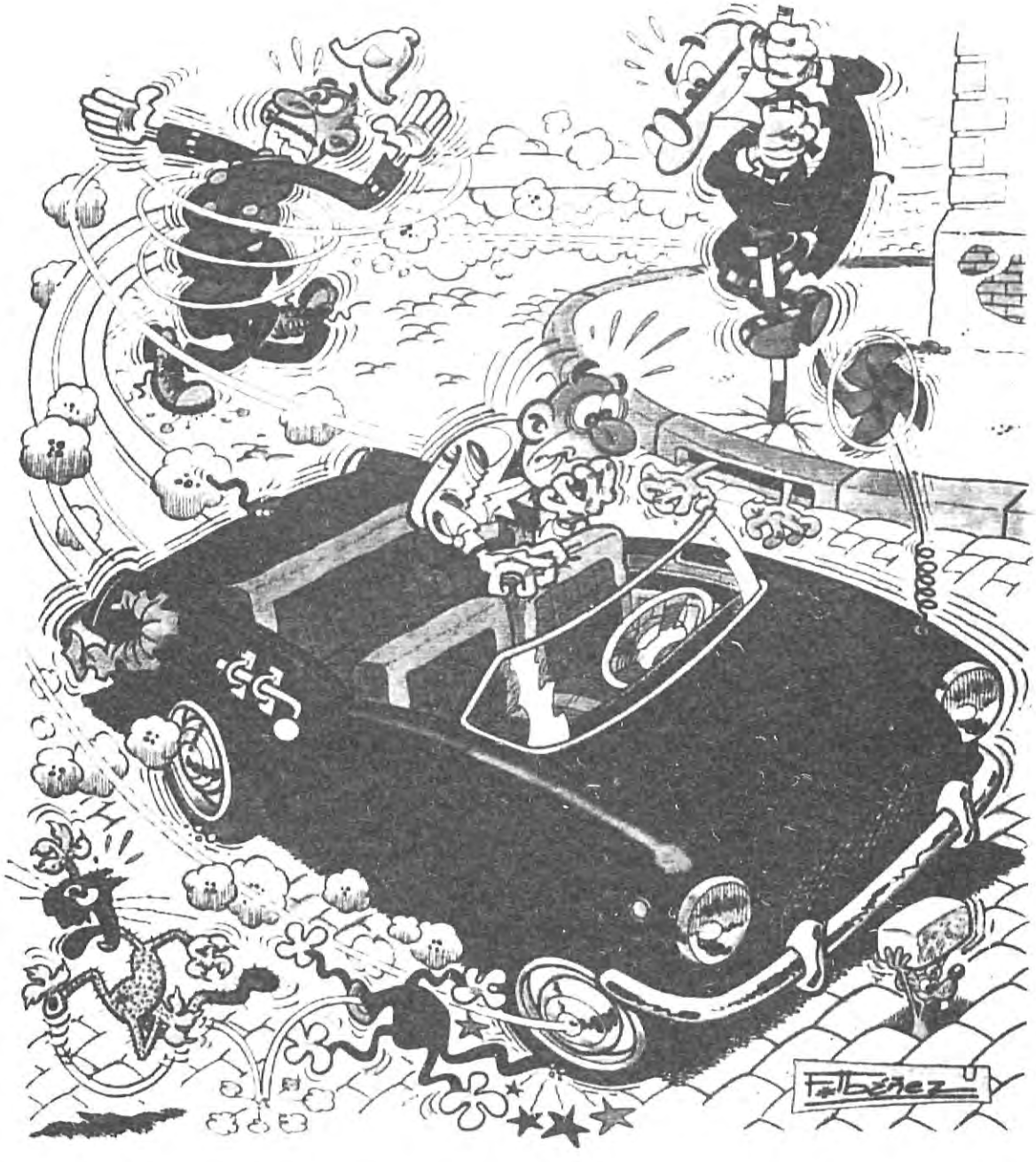

Demani informació al seu agent
a Llagostera

MERCÈ SALVADÓ I BERENGUER
Angel Guimerà, 21 bis
Tel. 80 53 70

Assegurances CATALANA OCCIDENT
Aseguradors des de 1864

Gent Segura

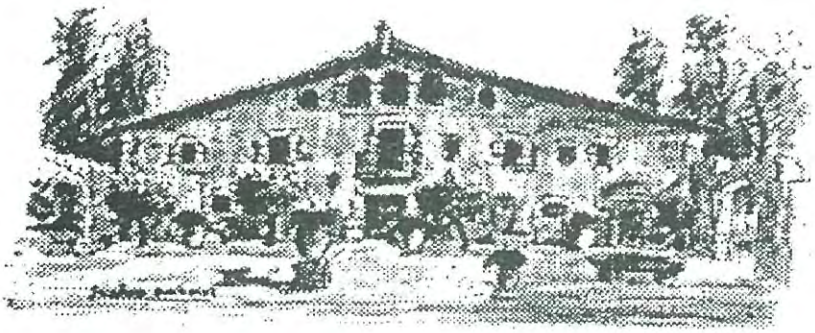

RESTAURANT
Mas Roure

* Cuina Casolana
* Menjadors Privats
* Terrassa

*** Plats especials Festa Major**

Tel. 83 12 02

ÚLTIMA HORA!!!

L'equip cadet masculí del **CLUB HANDBOL LLAGOSTERA** es va proclamar **CAMPIÓ DE CATALUNYA** el passat 1 de maig a Vilanova i la Geltrú, al derrotar l'equip del B.M. Granollers pel resultat de 20-22.

Els jugadors que formen l'equip són:
Pol Zerbst, Ivan Cáceres, Jordi Maurici, Marc Malagón, Albert Darder, Jordi Llinàs, Rafa Hidalgo, Óscar Zerbst, Eduard Pou i David Prim.

Entrenadors: Manel Hidalgo i Marc Madruga.
Delegat: Josep Maurici

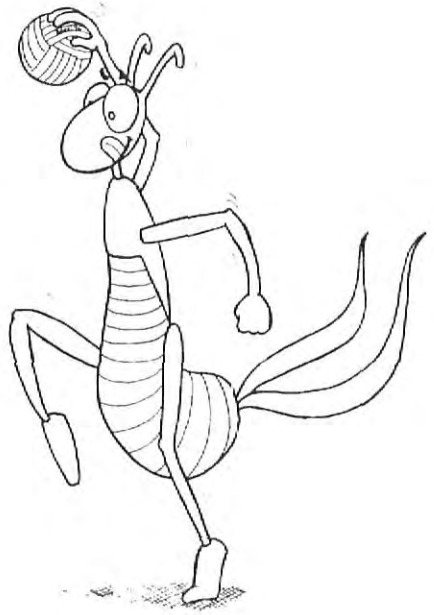

ENHORABONA CAMPIONS!!!

1996

FESTA MAJOR

PROGRAMA FESTA MAJOR '96

Dijous, 23 de maig

A les 8 del vespre: - Inauguració de l'**Exposició "Els Ibers a Llagostera"** amb una conferència a càrrec del Sr. Josep Burch. Presentació de la **Crònica** "Sitges de Llagostera". Lloc: Arxiu Municipal

A les 9 del vespre: - FESTA DE LA TERCERA EDAT
Concert amb el grup ***SETSON I BLAS***. Actuació ***MAG XEVI.***
Ball amb el grup ***SETSON I BLAS.***
Lloc: Envelat (Gratuït)

Divendres, 24 de maig

A les 7 de la tarda: - Repic de Campanes
- OBERTURA DE LA FESTA MAJOR
Cercavila de GEGANTS I CAPGROSSOS. Sortida Pl. del Castell fins Pl. Catalunya. Acompanyarà la Cercavila la banda ***EL CALIU***
ANIMACIÓ INFANTIL de cloenda amb el grup ***LA BOMBOLLA***

A les 8 del vespre: - Inauguració **EXPOSICIÓ MANUEL GANNAU**
Lloc: Sala d'Exposicions del Casino Llagosterenc

A les 12 de la nit: - Ball a l'envelat amb el grup ***CIMARRON***

Dissabte, 25 de maig

A les 9 del matí: - **TIR AL PLAT** (Tirada d'entrenament)
Lloc: Camp de tir de Cassà de la Selva Organitza: Societat de Caçadors Sant Hubert
- MINI-BÀSQUET FEMENÍ

A 2/4 d'11 del matí: - BÀSQUET INFANTIL MASCULÍ *CB. Llagostera - St. Josep Valvi B*
- BÀSQUET INFANTIL FEMENÍ

A les 12 del migdia: - **VISITA GUIADA PEL NUCLI ANTIC DE LLAGOSTERA**
Lloc de trobada: Arxiu Municipal Organitza: Arxiu Municipal

A 2/4 de 3 de la tarda: - **CAMPIONAT DE BOTIFARRA**
Lloc: Cafè Casino Llagosterenc Organitza: U.E. Llagostera

A les 3 de la tarda: - **TIR AL PLAT**
Lloc: Camp de tir de Cassà de la Selva Organitza: Societat de Caçadors Sant Hubert

A les 4 de la tarda: - **XVII CONCURS INFANTIL DE DIBUIX**
Lloc: Plaça Catalunya Organitza: G.E. Bell Matí

A les 6 de la tarda: - FESTIVAL INFANTIL amb el grup ***BINIXIFLAT***
Teatre de titelles. Presentació de l'obra "El gegant sempre té gana". Lloc: Plaça Catalunya

A les 7 de la tarda: - FUTBOL SALA SENIOR

A les 8 del vespre: - **Entrega de premis del Concurs de Pintura** a la Sala d'Actes de l'Ajuntament

A 3/4 de 9 del vespre: - HANDBOL SENIOR MASCULÍ

A les 10 de la nit: - CORREFOC a càrrec del grup ***"PIM, PAM, PUM, FOC"***
Recorregut: Sortida de la plaça del Castell, Sant Pere, Santiago Russinyol, Bonaire, Plaça Capmany, Ferrer, Jaume I, Plaça Catalunya

A les 11 de la nit: - BALL DE FESTA MAJOR amb l'orquestra ***"SELVAMAR"***. Lloc: Plaça Mas Sec

A les 12 de la nit: - BALL A L'ENVELAT amb ***"AQUAREL·LA"*** i ***"LA SALSETA DEL POBLE SEC"***

Diumenge, 26 de maig

A les 5 de la matinada: - CERCAVILA amb el grup ***LOS NARANJOS***
Recorregut: Av. de l'Esport, Pg. Pompeu Fabra, Concepció, Pl. del Mercat, Pl. Llibertat

A les 6 de la matinada: - BALL DEL XIRIMIRI amb el grup ***"CRISOL"*** a la Plaça Llibertat

A les 8 del matí: - CERCAVILA DESPERTAR a càrrec de ***"LOS NARANJOS"***

A les 10 del matí: - **CAMPIONAT DE SIMULTÀNIES D'ESCACS**
Lloc: Plaça Catalunya Organitza: Casino Llagosterenc

A les 12 del migdia: - MISSA CANTADA pel ***"COR PARROQUIAL LLAGOSTERENC"***
Inauguració de l'**EXPOSICIÓ PRO-HANDBOL**, al Petit Casino Llagosterenc

A 2/4 d'1 del migdia: - **BALLADA DELS GEGANTS ELIONOR I TRENCANÚVOLS** a la Plaça Catalunya
- Inauguració de l'**EXPOSICIÓ DEL CONCURS DE PINTURA**
- Inauguració de l'**EXPOSICIÓ PINTORS LOCALS**
- Inauguració de l'**EXPOSICIÓ DEL XXVII CONCURS DE DIBUIX INFANTIL**

Lloc: Al Local Social de "La Caixa"

A la 1 del migdia: - SARDANES amb la ***"Cobla UNIÓ"*** a la Plaça Catalunya
- Inauguració de l'**EXPOSICIÓ DE L'ESCOLA DE BELLES ARTS**, a l' Escola de B. Arts

A 2/4 de 6 de la tarda: - AUDICIÓ DE SARDANES amb la ***"Cobla UNIÓ"*** a la Plaça Catalunya

A les 7 de la tarda: - **S O R P R E S A ! ! !** , a la Plaça Catalunya

A les 8 del vespre: - CONCERT a càrrec de l'orquestra ***"VOLCÁN"*** a l' Envelat

A les 10 de la nit: - CERCAVILA amb música de jazz & swing amb ***"PAPA JOE'S RAMBLING BAND"***
Sortida de la Pl. del Castell fins arribar a la Pl. Catalunya

A les 11 de la nit: - ***RAIMON MONTSOLÍS*** presenta el seu "cavernet" a la Plaça Catalunya
- CONCERT-BALL amb ***"PAPA JOE'S RAMBLING BAND"*** a la Pl. Catalunya

A les 12 de la nit: - BALL A L'ENVELAT amb l'orquestra ***"VOLCÁN"***

Dilluns, 27 de maig

A les 10 del matí: - **EXHIBICIÓ DE PETANCA** al Passeig Pompeu Fabra. Organitza: Amics de la Petanca

A les 12 del migdia: - **VISITA GUIADA PEL NUCLI ANTIC DEL POBLE**
Lloc de trobada: Arxiu Municipal Organitza: Arxiu Municipal

A 2/4 de 6 de la tarda: - **AUDICIÓ DE SARDANES** a la Pl. Catalunya amb ***FOMENT DE LA SARDANA***
Obriran la primera sardana els **Petits Dansaires Sardanistes**

A les 7 de la tarda: - **KARAOKE** a la Plaça Catalunya

A 2/4 de 9 del vespre: - CONCERT a càrrec de ***"l'ORQUESTRA JANIO MARTI"*** a l' Envelat

A 2/4 de 12 de la nit: - BALL DE GALA amb ***"l'ORQUESTRA JANIO MARTI"*** a l' Envelat

Dimarts, 28 de maig

A 2/4 de 5 de la tarda: - FESTIVAL INFANTIL a càrrec del grup ***"BINIXIFLAT"***.Teatre de titelles. Presentació de l' obra "EL PEIX D'OR". A continuació **GRAN XOCOLATADA**, i jocs de **CUCANYA**.
Lloc: Parc de la Torre. Organitza: Casal Parroquial.

A les 10 de la nit: - Teatre amb ***"LA EXTRAÑA PAREJA"***, al Teatre Municipal Casino Llagosterenc
Direcció: Angel Alonso. Actors: **PACO MORÁN, JOAN PERA.**

EXPOSICIONS

EXPOSICIÓ DEL CONCURS DE PINTURA
Local: Sala d'Exposicions del Local Social de "La Caixa"
Inauguració: Diumenge 26, a les 12'30h.
Horari: Diumenge, Dilluns, Dimarts: de 12 a 14h. i de 18 a 21h.
Lliurament de premis: Dissabte 25, a les 20 h. a la Sala d'Actes de l'Ajuntament.

XXVII CONCURS DE DIBUIX INFANTIL DE G.E. Bell Matí.
Local: Sala de conferències del Local Social de "La Caixa"
Inauguració: Diumenge 26 de maig, a les 12'30h.
Horari: Diumenge, Dilluns,Dimarts: de 12 a 14h., i de 18 a les 21h.
Lliurament de premis: Diumenge 26 de maig, a 12'30h.

EXPOSICIÓ "ELS ÍBERS A LLAGOSTERA"
Local: Sala d'Exposicions de l'Arxiu Municipal
Inauguració: Dijous 23 de maig, a les 20h.
-Conferència "El poblament ibèric a Llagostera", a càrrec del Dr. JOSEP BURCH RIUS (professor d'Història Antiga de la UdG).
Horari: Divendres i Dissabte: de 18 a 21h. De Diumenge a Dimarts: de 12 a 14h. i de 18 a 21h.

EXPOSICIÓ ESCOLA DE BELLES ARTS
Local: Escola de Belles Arts
Inauguració: Diumenge 26, a les 13h.
Horari: Diumenge, Dilluns i Dimarts: de 12 a 14h, i de 18 a 21h.

EXPOSICIÓ PRO-HANDBOL LLAGOSTERA
Local: Sala de baix del Petit Casino Llagosterenc
Inauguració: Diumenge 26, a les 12 del migdia.
Horari: Diumenge, Dilluns i Dimarts: de 12 a 14h, i de 17 a 21h.

EXPOSICIÓ DE MANUEL GANNAU
Local: Sala d'Exposicions del Casino Llagosterenc
Inauguració: Divendres 24 de maig, a les 20h.
Horari: Festius: de 12 a 14h, i de 18 a 22h. Laborables: de 18 a 22h.

EXPOSICIÓ PINTORS LOCALS
Local: Sala d'Exposicions de "La Caixa"
Inauguració: Diumenge 26 de maig, a les 12'30h.
Horari: Diumenge, Dilluns i Dimarts: de 12 a 14h, i de 18 a 21h.

EXPOSICIÓ DE MOTOS HISTÒRIQUES, de J. Albertí Güell

MUSEUS DEL DOLMEN I ETNOLÒGIC

HORARI: Dissabte, diumenge, dilluns i dimarts de les 12 del migdia a les 2 de la tarda, i de les 5 de la tarda a les 8 del vespre.

INFORMACIÓ:

LLOTGES ENVELAT: 6.000 pta. (Per encarregar-les: a l'Ajuntament Tel. 83 03 75 - 83 02 18

ENTRADES ENVELAT:
Dijous: Gratuït
Divendres: 700 pta.
Dissabte,Diumenge i Dilluns: 1.000 pta.

ABONAMENTS ENVELAT: 3.000 pta. (Preu Especial jubilats: 2.000 pta.)

TEATRE "La Extraña Pareja":
Entrada Platea anticipada: 2.200 pta.
Entrada Platea taquilla: 2.400 pta.
Entrada Galliner taquilla i anticipada: 2.000 pta.

Nota: Venda anticipada del dia 20 al 25 de maig, de 12 a 2h. a l'Ajuntament i de 7 a 9 a taquilla. Màxim 10 entrades per persona.